วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จำนวนห้าพันให้**ทะยอยกันลงมาสนับสนุนพวกเจ้า** ครั้นแล้วพวกนั้นสามารถฆ่าข้าศึกฝ่ายนะฟีรได้เจ็ดสิบคนและจับเป็นเชลยเสียอีกเจ็ดสิบคน	
๑๐.	**แหละว่า อัลเลาะห์มิได้ทรงให้การ**สงเคราะห์ โดยส่งมลาอิกะห์จำนวนหนึ่งพันลงมา**นั้นมีขึ้นเพื่ออะไร หากแต่ให้เป็นความเบิกบานใจ**แก่พวกเจ้าเท่านั้น **และเพื่อหัวใจของพวกเจ้าจะได้หนักแน่นขึ้น เพราะการ**สงเคราะห์ของข้าดังกล่าว**นั้น ทั้งความมีชัยนั้นจะมีขึ้นหามิได้นอกจากมาแต่**การตัดสินของ**อัลเลาะห์เท่านั้น แท้จริงอัลเลาะห์คือองค์ทรงอิทธิฤทธิ์ยิ่งทรงประณีตยิ่ง**ในการทั้งปวงของพระองค์	١٠- وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۟
๑๑.	โอ้ปวงชนผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของข้าที่มีต่อพวกเจ้าเถิด**ในคราเมื่อพระองค์ได้ให้พวกเจ้าหลับลงงีบหนึ่งเป็นความสงบสุขจากพระองค์**ที่มีต่อพวกเจ้าผู้หวาดกลัวพวกข้าศึกที่จะมาแก้มือเอาชนะหลังจากพวกนั้นพ่ายแพ้ไปแล้ว **ทั้งพระองค์ได้ทรงให้ฝนจากฟากฟ้าลงมายังพวกเจ้า เพื่อที่พระองค์จะทรงใช้มันชำระสะสางพวกเจ้าให้สะอาด**ปราศจากไร้ราคีน้อยใหญ่ทางศาสนาซึ่งห้ามมิให้มีขึ้นในเวลากระทำละหมาดและกิจทำนองอื่นๆ **กับเพื่อจะทรงขจัดให้สูญไปจากพวกเจ้าซึ่งเพทุบายจากไซตอน**ที่คอยกระซิบบอกพวกเจ้าว่า "นี่แน่ะพวกท่าน ถ้าพวกท่านอยู่ในศาสนาที่เที่ยงแท้แล้ว พวกท่านจะต้องไม่อดน้ำ ทั้งเนื้อตัวของพวกท่านจะต้องไม่สกปรกด้วย ดูแต่พวกนะฟีรซิ	١١- اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกนี้มีน้ำดื่มน้ำใช้กันอุดมสมบูรณ์" แต่แล้วเมื่ออัลเลาะห์ได้ทรงให้ฝนลงมาจากฟากฟ้าเพื่อพวกเจ้า กระซิบของไซตอนก็เป็นอันระงับไป **และเพื่อพระองค์จะทรงให้หัวใจของพวกเจ้ามั่นคง**อยู่กับความมั่นใจและอดทนก่อนเวลาที่ฝนจะตกลงมาจากฟากฟ้ามิให้หวั่นไหวไปกับเสียงกระซิบของไซตอน **ทั้งเพื่อจะทรงให้ลำแข้งของพวกเจ้ายืนหยัด**ต่อสู้ข้าศึกศัตรู**อยู่ได้ด้วยน้ำ**ในพื้นทราย**นั้น** เพราะการเดินอยู่บนทะเลทรายย่อมลำบากนักเมื่อมีฝนตกลงมาการเดินบนทรายก็ง่ายและสดวกขึ้น	وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝
๑๒.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่ปวงประชากรของเจ้าให้ทราบไว้ด้วยเถิด **ในคราเมื่อองค์พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงดลกระแสโองการไปยังมลาอิกะห์ทั้งปวงที่ข้า** (อัลเลาะห์) ได้ส่งลงมาเป็นรี้พลสมทบช่วยเหลือทหารมุสลิม ซึ่งสู้รบกับข้าศึกฝ่ายนะฟีร**ว่าแท้จริงข้านี้เป็นฝ่าย**ช่วยเหลือ**พวกเจ้า**ให้มีชัยชนะพวกนะฟีร **ดังนั้นพวกเจ้าจงสนับสนุนเหล่าทหารผู้ศรัทธา** ที่สู้รบกับพวกนะฟีร**ด้วยเถิด** จะโดยกำลังกายก็ได้หรือจะโดยวาจาส่งเสริมขอความมีชัยก็ได้ **แล้วข้า** (อัลเลาะห์) **ก็จะบรรจุความหวาดหวั่นใส่ลงในหัวใจของบรรดาผู้เป็นกาฟิร** คือพวกนะฟีร **ส่วนพวกเจ้าก็จงฟันคอ**พวกทหารนะฟีร **แล้วก็ตัดนิ้ว**มือและนิ้วเท้าของพวกทหารนะฟีร**เหล่านั้นเสียให้หมดด้วย** มีผู้หนึ่งเป็นทหารมุอ์มินเงื้อดาบจะฟันลงที่คอต่อของทหารฝ่ายนะฟีร แต่มิทันทีดาบจะจ้วงลงถึงคอๆ นั้นก็ขาดเสียก่อนแล้ว ส่วนพระศาสดามุฮำมัดเองก็กำทรายขว้างไป	١٢- إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ในกลุ่มทหารนะฟีร ทรายที่ซัดไปนั้นไปเข้านัยน์ตาพวกข้าศึกถึงกับพ่ายแพ้ล่าถอยไป	
๑๓.	การลงโทษที่ได้มาประสบกับพวกนะฟีรนี้ก็เพราะพวกนั้นขัดแย้งกับอัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ และถ้าผู้ใดที่ขัดแย้งกับอัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์แล้ว แน่นอนอัลเลาะห์นั้นทรงความรุนแรงในการลงโทษผู้ที่กล่าวนั้นยิ่งนัก	١٣- ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ○
๑๔.	โทษที่กล่าวนั่นแหละ โอ้พวกกาฟิรทั้งหลายในพิภพนี้พวกเจ้าจงลิ้มรสมันเสียเถิด เพราะแท้จริงสำหรับพวกกาฟิรในปรภพนั้นย่อมได้รับโทษแห่งนรก	١٤- ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَأَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ○
๑๕.	โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา (มุอ์มิน) เมื่อใดพวกเจ้าได้พบปะกับบรรดาชนกาฟิรที่ดาหน้าเข้ามาเป็นกลุ่ม พวกเจ้าอย่าได้หันหลังหนีกาฟิรเหล่านั้นเป็นการยอมแพ้เลย	١٥- يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا إِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْأَدْبَارَ ۚ○
๑๖.	ถ้าแหละผู้ใดในตอนที่พบปะกับพวกกาฟิรนั้น ได้หันหลังหนีพวกมันโดยที่จำนวนกาฟิรก็ไม่มากกว่าพวกเจ้าเท่าตัว ยกเว้น	١٦- وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗٓ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	การหนีแบบกลยุทธเพื่อการโรมรันหรือ หันหลังหนีกลับไปสมทบพวกกับผู้ที่เป็น ชนมุอ์มินด้วยกัน **ผู้นั้นย่อมคืนกลับไป** สู่ปรภพโดย**ความกริ้วจากอัลเลาะห์ แน่นอนทีเดียว ส่วนที่พำนักอาศัยของเขา คือนรกญะฮันนำ** และนรกญะฮันนำขุมนี้ **นับเป็นที่กลับไปสู่อันชั่วเลวนัก**	إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوٰهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ○
	มูลเหตุแห่งการลางโองการต่อไปนี้ หลังจากฝ่ายมุสลิมกลับจากสมรภูมิบัดร์อย่างมีชัยต่างก็ยินดีปรีดา มีคนหนึ่งคุยอวดว่าฉันได้ฆ่าศัตรูเท่านั้น จับเป็นเชลยได้เท่านี้ อัลเลาะห์จึงสอนให้มีมารยาทโดยลงโองการมาว่า	
๑๗.	ลำพังฤทธิ์เดชของ**พวกเจ้าหาได้ฆ่าฟันพวกกาฟิรเหล่านั้น**ในตอนสงครามที่บัดร์**ได้ไม่ อัลเลาะห์ต่างหากเล่าที่ทรงฆ่าพวกนั้น** โดยวิธีทรงช่วยเหลือพวกเจ้า และโอ้มุฮำมัด**เมื่อเจ้า**กอบทรายมากำหนึ่งจะ**ขว้าง เจ้าขว้าง**ทรายนั้นเพียงหนึ่งกำไปเข้าตาพวกทหารกาฟิรมีจำนวนตั้งมากมาย**ได้ก็เปล่า แท้ที่จริงแล้วอัลเลาะห์ต่างหากที่ทรงขว้าง** โดยให้ทรายหนึ่งกำในมือของเจ้ากระจายไปเข้าตาทหารกาฟิรจำนวนมากมายซึ่งลำพังมนุษย์แล้วหาทำอย่างนั้นได้ไม่ **และเพื่อที่พระองค์จะทรงให้พวกผู้ศรัทธา** (มุอ์มิน) **ได้ส่วนแบ่งที่พอใจจาก**ส่วน**แห่งทรัพย์เชลยนั้นด้วย เพราะแท้จริงอัลเลาะห์ทรงเป็นองค์ได้ยินยิ่ง** ซึ่งถ้อยคำของพวก	١٧- فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นั้น **ทรงรู้ยิ่ง**ในอากัปกริยาการของพวกนั้น	
๑๘.	**การ**ฆ่าการขว้างและการมอบให้ดังกล่าว ก็**เป็น**ความจริง**เช่นนี้แหละ และว่าแท้จริงอัลเลาะห์ทรงเป็นผู้ยังความอ่อนแอแก่อุบายของปวงชนกาฟิร**	١٨- ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ۝
๑๙.	โอ้ปวงชนกาฟิรชาวนครมักกะห์ **หากว่าพวกเจ้าเรียกร้อง**จากอัลเลาะห์**ให้**ทรง**ตัดสิน**ระหว่างมุฮำมัดกับพวกท่านด้วยการมอบชัยชนะแก่ผู้อยู่ในความถูกต้องและมอบความพ่ายแพ้แก่ผู้ไม่ถูกต้องในเรื่องที่อบูญะฮัลซึ่งเป็นผู้หนึ่งในหมู่ของพวกเจ้าเคยแช่งไว้ว่าโอ้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งข้าใครก็ตามที่เป็นผู้ตัดสัมพันธ์ญาติยิ่ง และใครก็ตามที่นำศาสนาซึ่งเราไม่เคยรู้จักมาก่อน ขอให้พระองค์ทรงทำลายผู้นั้นเสีย เมื่อพวกเจ้าเรียกร้องเช่นนี้แล้ว **แน่นอนการตัดสินก็จะมีมาสู่พวกเจ้า**ด้วยให้มีความเสียหายแก่ผู้ซึ่งตัดสัมพันธ์ญาติ ซึ่งที่แท้จริงแล้วผู้นั้นก็คืออบูญะฮัลกับพรรคพวกถูกฆ่ารวมกันในสงครามที่ทุ่งบัดร์นั่นเอง หาใช่นบีมุฮำมัดและพวกมุอ์มินไม่ ที่ประสบความเสียหาย **แล้วถ้าพวกเจ้ายับยั้ง**จากการไม่ยอมศรัทธาและการทำศึก**ได้แล้วไซร้ ก็จะเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเจ้า** แต่ถ้าพวกเจ้า	١٩- اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	หันกลับมาจะทำศึกกับนบีมุฮำมัดอีก เรา (อัลเลาะห์) **ก็จะหันกลับมา**ช่วยเหลือมุฮำมัดให้ได้ชัยชนะพวกเจ้า**ด้วย ทั้งพรรคพวกของพวกเจ้าไม่สามารถพอจะป้องกันภัยใด ๆ ได้แม้สักนิดเดียว ถึง**พรรคพวกของพวกเจ้า**จะมีมากมายก็ตาม แหละว่าที่แท้จริง**การดังกล่าวนั้น**อัลเลาะห์ทรงเป็นผู้ช่วยฝ่ายผู้ศรัทธาอยู่แล้ว**	وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
๒๐.	**โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงน้อมภักดีต่ออัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ และพวกเจ้าอย่าได้เหห่างจากพระองค์**ด้วยการขัดแย้งคำใช้และห้ามของพระองค์ **ทั้งที่พวกเจ้าเองก็กำลังสดับฟัง**พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่ใช้ให้ภักดีพระองค์และคำขู่เตือนจากการที่จะขัดแย้งพระองค์**กันอยู่**	٢٠- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۝
๒๑.	**และพวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดา**มุนาฟิกหรือมุชริก**ผู้ซึ่งได้แต่พูดว่าพวกเราสดับฟังอยู่ แต่ที่แท้พวกนั้น**ทั้งมุนาฟิกและมุชริก**หาได้สดับฟัง**อย่างพินิจพิเคราะห์และเคารพต่อคำขู่เตือน**ไม่**	٢١- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๒๒.	**แท้จริงปวงสัตว์**อันได้แก่มนุษย์**ที่เลว** โดยเฉพาะอับดุดด้ารบุตรกุซอยย์**ในทัศนะแห่งอัลเลาะห์นั้นคือพวก**ไม่เชื่อฟังที่เปรียบเทียบกับพวก**หูหนวก** และ**พวก**ไม่พูดเป็นสัจจริงที่เปรียบได้กับ**ใบ้ ซึ่งพวกเหล่านั้นมิได้ใช้สติปัญญากันเลย**	٢٢-إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ○
๒๓.	**และถ้าแม้นว่าอัลเลาะห์ทรงรู้ถึงส่วนดีที่จะมีในหมู่ของพวกนั้น** โดยพวกนั้นเชื่อฟังความจริง**แล้วไซร้ พระองค์ก็จะทรงให้พวกนั้นฟัง**อย่างเข้าใจ **แต่ถ้า**สมมุติว่า**พระองค์ทรงให้พวกนั้นได้ฟัง**อย่างมีความเข้าใจ ทั้งที่พระองค์ก็ทรงรู้อยู่ว่า ไม่มีส่วนดีในพวกนั้น**แล้วไซร้ แน่นอนพวกนั้นย่อมจะให้หลังไม่นำพา**ซึ่งความจริงนั้น ทั้งนี้เพราะเหตุเป็นปรปักษ์และปฏิเสธความจริงนั้น	٢٣-وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ○
๒๔.	**โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงตอบรับต่ออัลเลาะห์และพระศาสนทูต**มุฮำมัดว่าจะเจริญรอยตามและเคารพคำบัญชาใช้และห้ามของพระองค์และพระศาสนทูตของพระองค์**เถิด ในเมื่อเขา** (มุฮำมัด) **ได้เรียกร้องพวกเจ้าไปสู่**กิจการของศาสนาเช่นความศรัทธาเป็นต้น	٢٤-يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อันจะเป็น**ผลที่ทำให้พวกเจ้า**ได้ชื่อว่า**เป็นผู้มีชีวิตชีวา**อยู่ทั้งในโลกนี้และปรโลก แต่ถ้าหากพวกเจ้าไม่ตอบรับคำดังกล่าว พวกเจ้าย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดชีวิตชีวาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า **และพวกเจ้าจงทราบด้วยเถิดว่า แท้จริง**พลานุภาพ**ของอัลเลาะห์ทรงใกล้ชิดอยู่ท่ามกลางคน ๆ หนึ่งกับหัวใจของเขา** เขานั้นไม่สามารถที่จะศรัทธาหรือไม่ศรัทธาได้ เว้นแต่ด้วยความมุ่งประสงค์ของพระองค์เท่านั้น **แหละว่าแท้จริงพวกเจ้าจะต้องถูกให้**ออกจากหลุมสุสาน**ไปรวมกันยัง**การสอบสวน**ของพระองค์** แล้วพระองค์จะทรงสนองผลกรรมแก่พวกเจ้าตามที่ได้ประพฤติปฏิบัติกันไว้	وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُۥٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ○
๒๕.	**และโอ้**พวกมุอ์มินทั้งหลาย**พวกเจ้าจงหวั่นเกรงความวิบัติ**เช่นภัยแห้งแล้งกันดาร อุทกภัย วาตะภัย หรือภัยต่าง ๆ ในภาคภพ**นี้เถิด ซึ่ง**ถ้าความวิบัติ**มัน**จะมาประสบกับพวกเจ้า **ก็จะไม่ประสบกับบรรดาผู้คดโกงในหมู่ของพวกเจ้าโดยเฉพาะ**แต่จะต้องประสบกับพวกนั้น และพวกเจ้าด้วย ดังนั้นการจะป้องกันความวิบัติก็ต้องโดยวิธีปฏิเสธมูลแห่งความวิบัติคือความชั่วทั้งปวง **ทั้งพวกเจ้าจงรู้ไว้เถิด**ว่า **แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเข้มงวดใน**	٢٥- وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَآصَّةً وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	การลงโทษยิ่งนัก แก่ผู้ที่ขัดแย้งกับพระองค์ มีกระแสความจากอับดุลเลาะห์อิบนุอับบ๊าสว่า อัลเลาะห์ทรงมีพระบัญชาแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าอย่ายอมรับและนิ่งเฉยต่อความชั่วที่เกิดขึ้นต่อหน้า มิเช่นนั้นอัลเลาะห์จะทรงลงโทษทั้งหมดอย่างทั่วถึงไม่ว่าในหมู่นั้นจะมีคนทำชั่วหรือไม่ทำชั่วก็ตาม	
๒๖.	โอ้มุฮำมัด**และ**บรรดาชนผู้อพยพไปยังนครมดีนะห์ **พวกเจ้าจงระลึกถึงพระมหา**กรุณาธิคุณของอัลเลาะห์ที่มีต่อพวกเจ้าโดยที่ได้ทรงคุ้มรักษาพวกเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของปวงศัตรูและให้พวกเจ้าได้เข้าพักอาศัย ณ นครมดีนะห์ **ในตอนที่พวกเจ้ายังมีจำนวนน้อยพลน้อยและยังอ่อนแออยู่**ซึ่งพวกเจ้าถูกพวกอรับ เผ่ากุรอยช์ข่มอยู่ใต้อำนาจ **ณ แผ่นดิน**แห่งนครมักกะห์ **พวกเจ้าเกรง**อิทธิพลของ**ปวงชน**กาฟิรชาวมักกะห์**จะลอบทำร้ายพวกเจ้า**โดยการจู่โจมอย่างเร็วไว **แต่พระองค์ก็ได้ทรงให้พวกเจ้ามีที่อยู่อาศัย** ณ นครมดีนะห์ **ทั้งได้ทรงสนับสนุนพวกเจ้า**ให้เกิดความเข้มแข็ง**ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์**ในครั้งเมื่อทำสงครามที่สมรภูมิบัดร์ โดยพระองค์ส่งมวลมลาอิกะห์มาสมทบ **และทรงให้พวกเจ้าได้รับสิ่งที่ดี**อันได้แก่ทรัพย์เชลย**อีกด้วย เพื่อว่าพวกเจ้าจักได้ขอบพระคุณ** ในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์	٢٦- وَاذْكُرُوٓا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِى الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَـَٔاوٰىكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ เพราะความทุจริตของอบูลุบาบะห์มัรวารบุตรอับดุลมุนซิร กล่าวคือพระศาสดามุฮำมัดได้กักล้อมเผ่ากุรีเฎาะห์ไว้ ๒๑ หรือ ๒๕ คืน เมื่อเหตุการณ์คับขันพวกกุรีเฎาะห์ก็ยื่นข้อเสนอขอประนีประนอมด้วยเหมือนกับที่พระศาสดาเคยทำสัญญาประนีประนอมกับเผ่านะดีร แต่พระศาสดาไม่ยอมด้วย เว้นแต่ว่าพวกนั้นจะยอมแต่งตั้งให้สะอั๊ดบุตรมุอาซเป็นผู้ตัดสิน ฝ่ายพวกกุรีเฎาะห์ไม่ยอมตามนั้น แต่มีข้อเสนอใหม่ว่าขอให้ส่งอบูลุบามะห์มาแทน เพราะทั้งลูกทั้งภรรยาต่างอยู่ในความปกครองของเผ่านี้ พระศาสดาจำส่งอบูลุบาบะห์ไป เมื่อไปถึงพวกนั้นก็ถามทันทีว่า "ท่านมีความเห็นอย่างไรที่พวกเราจะยอมให้สะอั๊ดเป็นผู้ตัดสิน" อบูลุมาบะห์เอามือทำท่าเชือดกระเดือก บ่งบอกว่าพวกท่านต้องถูกฆ่าแน่ ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ยอมเด็ดขาด ยังไม่ทันจะย่างก้าวออกจากที่นั้น อบูลุบาบะห์ก็รำพึงขึ้นว่า ฉันได้ทุจริตต่ออัลเลาะห์และพระศาสนทูตเสียแล้วเพราะที่พระศาสนทูตส่งฉันมานี้ก็เพื่อให้ฉันเกลี้ยกล่อมให้พวกนี้ยอมรับการตัดสินของสะอั๊ด แล้วอบูลุบาบะห์ก็จากพวกนั้นไป โองการต่อไปนี้จึงถูกประทานลงมา ครั้นเมื่ออบูลุบาบะห์รู้ว่าตนเองทำผิดมหันต์ก็เดินเข้ายังมัสยิดและผูกตนเองติดอยู่กับเสามัสยิดและตั้งปณิธานว่าฉันจะไม่ปล่อยตนเองจนกว่าฉันจะตายหรือจนกว่าอัลเลาะห์จะอภัยให้ อบูลุบาบะห์ผูกตนเองอยู่อย่างนั้นถึง ๖ หรือ ๗ คืน โดยไม่ยอมแตะต้องอาหารจนถึงกับเป็นลมพับไปต่อแต่นั้นอัลเลาะห์ก็ทรงยกโทษให้จึงมีคนมาบอกว่า	

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อบูลุบาบะห์เอ๋ยตอนนี้ท่านได้รับการอภัยแล้ว จงปล่อยตนเองเถิด เขากล่าวว่าไม่ ฉันจะไม่ปลดตนเองจนกว่าพระศาสนทูตจะมาปล่อยให้ฉันเองพระศาสนทูตจึงมาและปล่อยอบูลุ-บาบะห์ อบูลุบาบะห์จึงกล่าวต่อหน้าพระศาสดาว่าการสารภาพผิดของพวกฉันจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อฉันได้ละทิ้งพรรคพวกของฉันที่เป็นต้นเหตุทำให้ฉันต้องได้รับโทษอีกทั้งจะต้องปลดตนเองออกจากทรัพย์สินของฉันด้วย พระศาสนทูตได้ฟังเช่นนั้นก็เอ่ยว่า "เพียงหนึ่งในสามของทรัพย์สินก็เพียงพอแล้วที่ท่านจะบริจาค"	
๒๗.	**โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา พวกเจ้าอย่าได้ทุจริตต่ออัลเลาะห์ และมุฮำมัดพระศาสนทูต**ของพระองค์เลย **และอย่าได้ทุจริตในความรับผิดชอบของพวกเจ้า**ในศาสนาและอื่น ๆ ซึ่งพวกเจ้าได้รับความไว้วางใจ **ทั้งที่พวกเจ้าก็ทราบดี**ว่าสิ่งที่พวกเจ้ากระทำนั้นเป็นการทุจริต	٢٧- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمۡ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ۝
๒๘.	**และพวกเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่า บรรดาทรัพย์สมบัติของพวกเจ้า และบรรดาลูกเต้าของพวกเจ้านั้นเป็นสิ่งกวนใจ**พวกเจ้าทั้งนั้น ซึ่งสิ่งทั้งปวงนี้มันจะยังพวกเจ้าให้ระงับและเหห่างกิจการเพื่อวันภพหน้า **และจงรู้เถิดว่าที่อัลเลาะห์นั้นย่อมมีบุญกุศลที่ใหญ่หลวง** ฉะนั้นพวกเจ้าอย่าได้พลาดกุศลนั้นเลย ด้วยเหตุที่ต้องเป็นกังวลอยู่กับทรัพย์สินและลูกเต้าของพวกเจ้าเอง ความทุจริตที่ได้ห้ามดังกล่าวนี้ ก็เพราะทรัยพ์สินและลูกหลานเหล่านี้เอง	٢٨- وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ فِتۡنَةٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

เป็นเหตุ โองการต่อไปนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับคำสารภาพผิด (เตาบะห์) ของอบูลุบาบะห์มัรวานบุตรอับดุลมุนซิรหลังจากได้ล่ามตนเองติดกับเสามัสยิดอยู่ ๖ หรือ ๗ คืน

๒๙. **โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา ถ้าแม้นพวกเจ้ายำเกรงอัลเลาะห์**โดยเลิกจากการประพฤติบาป และอื่น ๆ เช่นมีความเกรงกลัวการลงโทษจากพระองค์เป็นต้น **แน่นอนพระองค์จะทรงให้พวกเจ้ารอดพ้น**จากสิ่งที่พวกเจ้ากลัวได้ **ทั้งจะทรงกำจัดความชั่วช้าให้พ้นพวกเจ้า และทรงอภัยโทษแก่พวกเจ้า และว่าอัลเลาะห์นั้นคือพระผู้กรุณาที่ใหญ่ไพศาล**

٢٩- يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تَتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ۝

๓๐. **และโอ้มุฮำมัด เจ้าจงระลึกถึงบุญคุณของข้าที่มีต่อเจ้าในตอนที่บรรดาชนกาฟิรได้วางแผนปองร้ายตัวเจ้า** คือพวกกาฟิรเหล่านั้นได้เรียกประชุมเพื่อปรึกษาหารือกันในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวของเจ้า ณ สมาคมดารุน-นัดวะห์ **เพื่อจะหาวิธีกักตัวเจ้าไว้หรือรุมกันสังหารตัวเจ้า**พร้อมๆ กัน **หรือ**ช่วยกัน**เนรเทศเจ้าไป**จากนครมักกะห์**แล้วพวกนั้นต่างก็ออกอุบายกัน** ประทุษร้าย

٣- وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ต่อเจ้า ข้อตกลงขั้นสุดท้ายของพวกนั้นก็คือให้ตัวแทนทุกเผ่ารุมสังหารเจ้าโดยลงมือพร้อม ๆ กัน และนัดแนะว่าจะลงมือในตอนกลางคืน **แต่อัลเลาะห์ทรงซ้อนอุบายขึ้น**ตอบสนองพวกนั้นโดยบริหารงานเกี่ยวกับตัวมุฮำมัดด้วยพระองค์เองโดยได้ทรงดลกระแสโองการให้มุฮำมัดรู้แผนของพวกนั้นล่วงหน้า พระองค์ทรงบัญชาสั่งว่าเจ้าจงรีบออกจากนครมักกะห์ไปยังนครมดีนะห์ **ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรง**รอบรู้แผนการต่าง ๆ **ได้ดีเยี่ยมเหนือผู้มีกโลบายทั้งหลาย**	وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ○
๓๑.	**และเมื่อบรรดาโองการ**แห่งพระมหาคัมภีร์อัล–กุรอาน**ของเราได้ถูกอ่านขึ้นแก่พวกเหล่านั้น พวกนั้นก็กล่าวกันว่าพวกเราเคยฟัง**พระคัมภีร์เตารอตและพระคัมภีร์อินยีลเหมือนอย่างพระมหาคัมภีร์อัล–กุรอาน**มาแล้ว ถ้าพวกเรามุ่งหมายจะพูดพวกเราก็จะพูดอย่าง**กับพระมหาคัมภีร์อัล–กุรอานตัวจริงเล่ม**นี้ได้** ผู้ที่กล่าวนี้คืออันนั๎ฎร์บุตรของอัลฮัรษ์เขาผู้นี้เคยไปยังเมืองฮีเราะห์ (ตั้งอยู่ระหว่างเมืองนัจด์กับเมืองกูฟะห์) เพื่อทำการค้าขาย เขาได้ซื้อหนังสือต่าง ๆ ว่าด้วยประวัติของชนนอกชาวอาหรับ (อะญัม) เช่นพวกรูมและพวกฟาริส (เปอร์–เซีย) เป็นต้นแล้วเขาได้นำเอาข่าวสารจากหนังสือนั้นมาเล่าให้ปวงชนชาวนครมักกะห์ฟังว่า	٣١- وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พระมหาคัมภีร์อัล–กุรอาน**นี้มิใช่อื่นใด หากแต่เป็นนิยายโบราณ**ที่เท็จของเหล่าบรรพบุรุษ**เท่านั้น**	إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ○
๓๒.	**และ**โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่ประชากรของเจ้าเถิด **ในตอนที่พวก**กาฟิร**เหล่านั้นพูดขอว่า ข้าแต่อัลเลาะห์**พระผู้เป็นเจ้าแห่งพวกเรา **ถ้าแม้นว่าพระคัมภีร์**อัล–กุรอานที่มุฮำมัดอ่านให้ฟัง**นี้เป็นของจริง**อันถูกประทานลง**มาจากฝ่ายพระองค์แล้วไซร้ขอพระองค์ได้โปรดหลั่งฝนหินจากฟากฟ้ามาทำลายพวกเรา** ซึ่งฝนนี้มีเตรียมสำรองไว้สำหรับลงโทษทรมานพวกหนึ่งจากบรรดาผู้ทรยศ **หรือจงนำเอาโทษทรมานที่เจ็บแสบลงแก่พวกเราที่เถิด**เพื่อเป็นการตอบสนองการปฏิเสธพระมหาคัมภีร์อัล–กุรอานว่ามิได้มาจากพระองค์ ผู้ที่กล่าวนี้ได้แก่อันนั๊ฎร์ ฯ ที่เขากล่าวขึ้นเพื่อประณามและดูถูก และเพื่อให้เข้าใจไขว้เขวว่าพระมหาคัมภีร์อัล–กุรอานนี้เป็นที่ประจักษ์ชี้แน่ชัดแก่ตาและแก่ใจว่าเป็นของเสียหาย	٣٢- وَإِذْ قَالُوا۟ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ○
๓๓.	**และอัลเลาะห์ตรัสว่า อัลเลาะห์นั้นไม่ทรงมุ่ง**ประสงค์เลยที่จะ**ลงโทษพวก**กาฟิร**เหล่านั้น**ตามที่พวกนั้นขอไว้ **โดยมีเจ้าร่วม**	٣٣- وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อยู่ด้วยกับพวกนั้น ณ แผ่นดินมักกะห์ เพราะแท้จริงความวิบัตินั้นเมื่อลงมาแล้ว ย่อมมีผลได้รับกันโดยทั่วถึง ทั้งคนดีและคนชั่ว ประชากรยุคหนึ่ง ๆ เราจะยังไม่ลงโทษทรมานจนกว่าพระศาสนทูตและปวงมุอ์มินหลีกพ้นไปจากพวกเหล่านั้นเสียก่อน **แต่อัลเลาะห์จะไม่เป็นผู้ลงโทษพวกเหล่านั้น**ที่เป็นพวกกาฟิร **โดยที่พวก**กาฟิร**นั้นขอประทานอภัยโทษ**ต่อพระองค์ในขณะที่เวียน (ตอว๊าฟ) รอบไบตุลเลาะห์	وَأَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ○
๓๔.	**แหละว่า**โอ้มุฮำมัด **หามิได้ที่อัลเลาะห์จะไม่ทรงลงโทษพวก**กาฟิร**เหล่านั้น** ด้วยดาบหลังจากที่เจ้าและบรรดาชนมุอ์มินผู้อ่อนกำลังอพยพลี้ภัยออกจากนครมักกะห์ไปแล้วโองการนี้ได้ยกเลิกโองการที่ ๓๓ แห่งซูเราะห์ (บท) นี้ในส่วนที่มีความว่า "แต่อัลเลาะห์จะไม่เป็นผู้ลงโทษพวกเหล่านั้นที่เป็นกาฟิรฯ" เพราะปรากฏว่าเคยมีการลงโทษพวกกาฟิรที่ตำบลบัดร์และที่อื่น ๆ **โดยที่พวก**กาฟิร**เหล่านั้น**กีดกัน**หวงห้าม**พระศาสดามุฮำมัดและบรรดาชนมุอ์มินมิให้เข้าเวียนรอบไบตุลเลาะห์ ณ **มัสยิดอัล-หะรอม ทั้ง ๆ ที่พวกกาฟิรเหล่านั้นก็มิได้เป็นคณะปกครอง ณ** มัสยิดอัล-หะรอม	٣٤- وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แห่งนั้นเลยตามที่คิดกันเอาเองว่าพวกตนนั้นมีสิทธิ์ อันที่จริงคณะผู้ปกครองที่แห่งนั้นมิใช่อื่นใดหากแต่เป็นพวกผู้ยำเกรงต่ออัลเลาะห์แต่ทว่าพวกกาฟิรเหล่านั้นส่วนมากมิได้รู้เลยว่า แท้จริงในพวกของตนนั้นไม่มีสิทธิ์อันใดที่จะเข้าเป็นคณะผู้ปกครองสถานอัล-กะอ์บะห์แห่งนั้น	إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ○
๓๕.	และการทำละหมาดก็ดี การอ่านพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานก็ดี ของพวกกาฟิรเหล่านั้น ณ ไบตุลเลาะห์นั้น เป็นแต่เพียงการผิวปากกับการปรบมือ ฉะนั้นพวกกาฟิรเอ๋ยพวกเจ้าจงลิ้มรสแห่งโทษทรมานกันเสียเถิดที่สมรภูมิบัดร์ ฐานที่พวกเจ้ามิได้เชื่ออัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์เลย	٣٥- وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ○
๓๖.	แท้จริงบรรดาชนกาฟิรชาวนครมักกะห์ได้สละบรรดาทรัพย์สินของพวกเขาไปในการสู้รบกับพระศาสดามุฮำมัด เพื่อกีดกันปวงชนมุอ์มินทั้งหลาย มิให้อยู่ในวิถีทางแห่งศาสนาของอัลเลาะห์ แล้วต่อไปพวกเขาก็ได้เสียสละทรัพย์นั้นไปแล้วในที่สุดทรัพย์นั้นก็เป็นความเศร้าใจขึ้นแก่พวกเขา เพราะต้องสูญทรัพย์และ	٣٦- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ความตั้งใจ แล้วภายหลังยังได้ความปราชัยอีกด้วย ทั้งบรรดาชนกาฟิรจะถูกต้อนไปรวมกันยังขุมนรกญะฮันนำ	ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝
๓๗.	เพื่อที่อัลเลาะห์จะได้ทรงจำแนกผู้เป็นกาฟิรจากผู้เป็นมุอ์มิน และเพื่อที่พระองค์จะทรงให้ผู้เป็นกาฟิรพวกหนึ่งต่ออีกพวกหนึ่งทับกันระเนระนาด แล้วก็ทรงให้มัน (กาฟิร) เข้าขุมนรกญะฮันนำเสียเลย พวกกาฟิรเหล่านั้นแหละ คือพวกที่ขาดทุนทั้งในภพนี้และปรภพ	٣٧- لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝
๓๘.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่อบูซุฟยานกับพรรคพวกของเขาและแก่บรรดาชนกาฟิรคนอื่น ๆ เถิดว่า ถ้าพวกนั้นยับยั้งการไม่ยอมศรัทธา และงดเว้นการสู้รบกับพระศาสดามุฮำมัดได้แล้วไซร้ พวกกาฟิรเหล่านั้นย่อมได้รับการอภัยโทษเพราะการขาดศรัทธาและเพราะการสู้รบกับพระศาสดามุฮำมัดที่ผ่านมาแล้วแต่หนหลัง แต่ถ้าพวกนั้นหวนกลับมาทำการสู้รบกับพระศาสดามุฮำมัดอีก แน่นอนแบบอย่างการถูกล้างชาติพันธุ์ของพวกกาฟิรรุ่นเก่า	٣٨- قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ก่อนจากพวกกาฟิรชาวมักกะห์ในรุ่นนี้ ที่เรา (อัลเลาะห์) จะจัดการแก่พวกกาฟิรชาวมักกะห์ก็จะเป็นอย่างอดีตอีก	
๓๙.	แล้วพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกกาฟิรเหล่านั้นทุกกรณี ยกเว้นกรณีที่มีสนธิสัญญากันไว้ และยกเว้นพวกกาฟิรที่เป็นฝ่ายหนุนพวกเจ้าเท่านั้น จนกว่าการถือภาคีคือการเคารพสักการะผู้ที่นอกจากอัลเลาะห์จะหาไม่และจนกว่าจะมีอยู่แต่ความเคารพสักการะทั้งสิ้นเพื่ออัลเลาะห์เท่านั้น แหละถ้าหากพวกนั้น ยับยั้งการไม่ยอมศรัทธาได้แล้วแน่นอนอัลเลาะห์นั้นทรงประจักษ์ยิ่งในพฤติการณ์ ส่วนที่พวกนั้นกระทำกันขึ้นแล้วพระองค์จะทรงตอบสนองผลกรรมที่พวกนั้นได้ปฏิบัติกันไว้	٣٩- وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○
๔๐.	แต่ถ้าพวกกาฟิรเหล่านั้นเหหัน มิยอมศรัทธาก็ให้พวกเจ้ารู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์สงเคราะห์พวกเจ้า และธุระการของพวกเจ้า ทรงเป็นองค์ปกครองที่ควรแก่การสรรเสริญยิ่งนัก และทรงเป็นองค์สงคราะห์พวกเจ้าที่ควรแก่การสรรเสริญยิ่งนัก	٤٠- وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ○

ส่วนที่ ๑๐
บทที่ ๗ อัล-อันฟาล

ประทาน ณ นครมดีนะห์
มีทั้งสิ้น ๗๕ โองการ

อยู่ในส่วนที่ ๙ ๔๐ โองการ
อยู่ในส่วนที่ ๑๐ ๓๕ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๑.	และโอ้ปวงชนมุอ์มิน **พวกเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงทรัพย์สินอันใดที่พวกเจ้าริบเอามา**จากพวกกาฟิร โดยอาศัยอำนาจทางการศึกสงคราม ไม่ว่าจะมากหรือน้อยสักเพียงใด **หนึ่งในห้าจาก**ทรัพย์สิน**นั้นย่อมเป็นสิทธิ**โดยศักดิ์ศรี**แก่อัลเลาะห์** พระองค์จะทรงจัดการทรัพย์ส่วนนี้ไปตามที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์ กล่าวคือจะปันทรัพย์ออกเป็นอีก ๕ ส่วน ส่วนที่หนึ่งให้**เป็นสิทธิของ**มุฮำมัด**พระศาสนทูต**แห่งอัลเลาะห์ ในยามที่พระศาสนทูตยังมีชีวิตอยู่ แต่ในยามที่พระศาสนทูตได้ถึงแก่กรรมลงแล้วทรัพย์ส่วนนี้ให้ตกเป็นสาธารณกุศลฝ่ายมุสลิม เช่นใช้อุดหนุนทหารรักษาชายแดนและผู้ที่มีจิตฝักใฝ่อยู่กับความรู้ทางศาสนาและบรรดาผู้พิพากษา สำหรับส่วนที่สอง**เป็นของวงศ์ญาติใกล้ชิด**กับพระศาสดามุฮำมัด ทั้งวงศ์ฮาชิมและวงศ์มุฏฏ์อลิบ ส่วนที่สาม**เป็นของบรรดากำพร้า**ที่เป็น	٤١- وَاعْلَمُوٓا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَىْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَٰمَىٰ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เด็กมุสลิมผู้ยากจน ซึ่งบิดาของเด็กกำพร้าเหล่านั้นได้ตายลงแล้ว ส่วนที่สี่**เป็นของบรรดามุสลิมผู้ขัดสน และ**ส่วนที่ห้า**เป็นของ**มุสลิม**ผู้เดินทาง**ที่ยากจน ส่วนทรัพย์สินที่เหลืออีกสี่ในห้า ก็ให้ผลักเข้าเป็นส่วนของบรรดาทหารที่เข้าทำศึกสงคราม **ถ้าหากว่าพวกเจ้ามีศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และ**ศรัทธา**ต่อบรรดา**มลาอิกะห์จำนวนห้าพัน และต่อสัญญลักษณ์ทั้งหลายที่แสดงถึงเดชานุภาพ **ที่**ทั้งสองประการนี้ **เรา** (อัลเลาะห์) **ได้มอบลงมา**จากฟากฟ้า **ยังบ่าวของเรา** (มุฮำมัด) **ในวันแห่งการจำแนก**ระหว่างความจริงแท้และความเสียหาย **ในวันที่ทัพทั้งสอง**ระหว่างมุสลิมมีจำนวนทหาร ๓๑๔ คน กับกาฟิรมีจำนวนทหาร ๑,๐๐๐ คน มีอบูญะฮัลเป็นแม่ทัพ**ประจัญบานกัน**ที่สมรภูมิบัดร์แล้ว ก็ให้พวกเจ้าปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ของเราซิ **ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง** ส่วนหนึ่งจากข้อที่แสดงถึงอานุภาพของพระองค์ก็คือความมีชัยของพวกเจ้าฝ่ายมุสลิมทั้งที่มีจำนวนรี้พลเพียงเล็กน้อย แต่ต้องสูญเสียทหารไป ๑๔ คน และความปราชัยของฝ่ายกาฟิรที่มีจำนวนรี้พลมากกว่าซึ่งทหารต้องถูกฆ่าถึง ๗๐ คน และ	وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ยังมีตายอีกเป็นจำนวนมากมาย ส่วนที่ถูกจับเป็นเชลยก็มีจำนวน ๗๐ คน	
๔๒.	**คราวนั้น**ก็คือวันที่กองทัพของ**พวกเจ้า**ฝ่ายมุสลิม**อยู่ในแดนหุบเขาใกล้**กับนครมดีนะห์ **แต่**กองทัพของ**พวก**กาฟิร**เหล่านั้นอยู่ในแดนไกล**จากนครมดีนะห์ **แล้วกองคาราวาน**ซึ่งมีอบูซุฟยานเป็นผู้นำมีพลพรรคเพียงสามสิบกว่าคนนั้นหลบหนีเจ้า**นั้น ไปอยู่ที่ต่ำกว่า**กองทัพของ**พวกเจ้า**ไปทางด้านทะเลห่างจากพวกเจ้าถึง ๓ ไมล์ **และถ้าแม้พวกเจ้า**กับฝ่ายอบูญะฮัล**ได้ทำสนธิสัญญา**รบกันและได้รู้ความเสียเปรียบในที่ตั้ง **พวกเจ้าก็ย่อมจะผิดข้อสัญญานั้น** เพราะคร้ามแสนยานุภาพที่มากมายของฝ่ายข้าศึก และหมดหวังที่จะเอาชนะข้าศึกได้ **แต่แล้ว**พระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าและพวกข้าศึกได้ปะทะกันโดยปราศจากข้อสัญญา **เพื่อที่อัลเลาะห์จะได้ทรงบรรดาลกิจให้สำเร็จผล**ตรงตามที่พระองค์ทรงรู้อยู่แล้วในบรรพกาลโน้น นั่นคือฝ่ายชัยชนะเป็นพวกมุสลิม ส่วนฝ่ายปราชัยได้แก่พวกกาฟิร พระองค์จึงให้การเป็นเช่นนั้น **เพื่อจะทรงให้ผู้ที่เป็นกาฟิร**หลังจากทราบหลักฐานอย่างกระจ่างแจ้งแล้ว**คงเป็นกาฟิรต่อไป และเพื่อจะให้ผู้เป็นมุอ์มิน**หลังจากทราบหลักฐาน	٤٢- إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعٰدِ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อย่างชัดแจ้งแล้ว**คงเป็นมุอ์มินต่อไป** คือให้ฝ่ายมุอ์มินที่มีรี้พลจำนวนน้อยชนะกองทัพฝ่ายกาฟิรที่มีรี้พลจำนวนมากได้ **ฝ่ายอัลเลาะห์ทรงได้ยินยิ่ง**ซึ่งถ้อยคำของพวกเหล่านั้น **ทรงรู้ยิ่ง**ถึงพฤติการณ์ของพวกเหล่านั้น แล้วพระองค์จะทรงตอบสนองผลกรรมที่พวกเหล่านั้นกล่าวถ้อยคำและประพฤติปฏิบัติกันไว้	وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝
๔๓.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของข้าที่มีต่อเจ้า**ในขณะที่อัลเลาะห์ได้ทรงให้เจ้าฝันเห็นพวก**กาฟิร**เหล่านั้นมีจำนวนเล็กน้อย** แล้วเจ้าก็ได้แจ้งความฝันนั้นแก่บรรดาสาวกของเจ้า ยังผลให้เหล่าสาวกเกิดปีติปลื้มใจในจำนวนน้อยของพวกกาฟิรยิ่งนัก **แต่ถ้าพระองค์จะทรงให้เจ้าฝันเห็นพวกเหล่านั้น**ที่เป็นกาฟิร**มีจำนวนมากมาย** พวกเจ้า**จะต้องขยาด แล้วพวกเจ้าจะต้องโต้แย้งกันในหน้าที่**การทำศึก**แน่นอนทีเดียว แต่ทว่าอัลเลาะห์ก็ทรงให้**พวกเจ้า**ปลอดพ้น**จากความขลาดความกลัวไป**ได้** ทั้งยังไม่เกิดโต้แย้งระหว่างกันอีกด้วย **แท้จริงพระองค์นั้นทรงรู้ยิ่งในภาวะแห่งจิต**	٤٣- إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๔.	**และ**โอ้ปวงชนผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของข้าที่มีต่อพวกเจ้า **ในขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าแลเห็นพวก**กาฟิร**เหล่านั้นตอนที่พวกเจ้าไปพบ**พวกกาฟิร**ด้วยตาตนเองว่ามีจำนวนเล็กน้อย**เพียง ๗๐ หรือ ๑๐๐ คน เท่านั้น ทั้งที่ฝ่ายกาฟิรมีจำนวนจริงตั้ง ๑,๐๐๐ คน ก่อนที่พวกเจ้าจะเข้าประจัญ-บานกับฝ่ายข้าศึก ที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าแลเห็นฝ่ายข้าศึกว่ามีจำนวนน้อยนี้ เพื่อต้องการให้พวกเจ้ามีมานะอาจหาญต่อการจะสู้รบ **และทรงให้พวกเจ้ามีจำนวนรี้พลเพียงเล็กน้อยในสายตาของพวก**กาฟิร**เหล่านั้น** เพื่อปรารถนาจะให้กาฟิรข้าศึกมีใจกล้าดาหน้าเข้ามาทำศึกไม่ล่าถอย ครั้นเมื่อถึงเวลาที่ทัพมุสลิมกับทัพกาฟิรฝ่ายข้าศึกเข้าประชิดกัน ณ สมรภูมิแล้ว พระองค์ทรงบันดาลให้พวกกาฟิรแลเห็นพวกมุสลิมมีจำนวนรี้พลมากเป็นสองเท่าของรี้พลฝ่ายของตน **เพื่อที่อัลเลาะห์จะได้ทรงบันดาลการ**มีชัยของฝ่ายมุอ์มิน**ให้สำเร็จไปเสียเลย**ตามการตัดสินมาจากความรอบรู้ของพระองค์ในบรรพกาลโน้น **แล้วกิจทั้งปวงนั้น ย่อมถูกส่งคืนไปยัง**การตัดสินของ**อัลเลาะห์**	۴۴- وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِيْٓ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّيُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝ ع

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๕.	โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา **เมื่อพวกเจ้าเข้าประจัญบาน**ทำศึกกับ**อีกฝ่ายหนึ่ง**ที่เป็นกาฟิรแล้ว **ก็ให้พวกเจ้ายืนหยัด**เพื่อการสู้รบพวกกาฟิรนั้น**ไว้ให้มั่นคง** อย่าได้ล่าถอย **ทั้งพวกเจ้าจงวอนขอ**ความมีชัย**ต่ออัลเลาะห์ให้มากไว้ เพื่อที่พวกเจ้าจักได้มีชัย**ในการทำศึก และได้เข้าสู่สรวงสวรรค์ตามที่ปรารถนา	٤٥-يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ
๔๖.	**และพวกเจ้าจงน้อมภักดีต่ออัลเลาะห์**และมุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์** โดยการประพฤติปฏิบัติตามที่ทรงบัญชาใช้ให้ทำการสู้รบและอื่น ๆ จากนั้น อีก**ทั้งพวกเจ้าอย่าได้ขัดแย้งกัน**ในภาระหน้าที่การศึกในระหว่างพวกเจ้าเอง **เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ขลาดกลัว**พวกกาฟิรฝ่ายข้าศึก**และเพื่อที่ขวัญของพวกเจ้า**อันมีทั้งความแข็งใจ การเอาชัย ความโปรดปรานี ความสงเคราะห์ตลอดจนกลยุทธของพวกเจ้า**จะได้ไม่หนีหายไป**จากพวกเจ้า **ทั้งพวกเจ้าจงอดทน**ต่อการทำศึกสงคราม**ไว้ด้วย แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็น**องค์ให้ความช่วยเหลือ**ฝ่ายผู้อดทนทั้งหลาย**และทรงให้ความมีชัยเกิดแก่ผู้อดทนเหล่านั้นด้วย	٤٦- وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ وَاصْبِرُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๗.	และโอ้ปวงชนมุอ์มิน **พวกเจ้าอย่าได้เป็น**ผู้หยิ่งทรนง เพื่อว่าภัยพิบัติทำนองเดียวกับที่มาประสบกับอบูญะฮัลและพรรคพวกจะได้ไม่ประสบกับพวกเจ้า**เหมือนดั่ง**อบูญะฮัลและพรรค**พวกผู้ได้ออกไปจากเหย้าเรือนของตน**ที่นครมักกะห์**อย่างโอหัง**เนรคุณต่อพระกรุณาธิคุณ **และโอ้อวดปวงชน** เพื่อไปสกัดทัพของพวกมุสลิมไว้ มิให้ปะทะกับกองคาราวานอบูซุฟยาน แล้วพวกของอบูญะฮัลก็ไม่ยอมกลับเข้าสู่นครมักกะห์อีกหลังจากกองคาราวานของอบูซุฟยานหนีพ้นไปจากกองทัพฝ่ายมุสลิมแล้ว กล่าวคือความโอหังเนรคุณในพระมหากรุณาธิคุณของอัลเลาะห์ และการโอ้อวดปวงชนนั้น พวกของอบูญะฮัลจะกล่าวว่า พวกเราจะไม่กลับเข้านครมักกะห์จนกว่าพวกเราจะได้เสพสุรา ได้เชือดอูฐและให้คณะนักร้องหญิงมาตีกลองยังความบันเทิงแก่พวกเราที่ตำบลบัดร์ แล้วมีผู้คนมากมายมาเข้าฟังและกล่าวคำชมเชยพวกเราว่าเป็นวีรบุรุษผู้แกล้วกล้าและเป็นผู้มีน้ำใจกว้างขวาง นอกจากความโอหัง**และ**การโอ้อวดมวลมนุษย์แล้ว **พวกนั้นยังได้ขัดขวางมวลมนุษย์ให้ละห่างจากวิถีทางแห่ง**ศาสนา**ของอัลเลาะห์**	٤٧- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แหละว่าอัลเลาะห์นั้นทรงความรอบรู้**แวดล้อมพฤติการณ์ที่พวกนั้นได้กระทำกัน** แล้วในวันปรภพพระองค์จะทรงตอบสนองผลกรรมตามที่พวกนั้นประพฤติไว้	وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ○
๔๘.	**และ**โอ้มุฮำมัด เจ้าจงระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของอัลเลาะห์ที่มีต่อเจ้า **ในขณะที่ไซตอนได้ให้พวกนั้น**ที่เป็นพรรคพวกของอบูญะฮัล**เห็นการทั้งปวงของตนดีงาม** โดยมันย้อมใจให้พวกของอบูญะฮัลกล้าเผชิญหน้ากับฝ่ายมุสลิมพรรคพวกของมุฮำมัดในขณะที่พวกนี้คร้ามฝีมือของศัตรูของพวกตนคือ พวกบนูบักร์ตอนจะออกจากเหย้าเรือน ณ นครมักกะห์ แล้วไซตอนได้จำแลงกายมาหาพวกของอบูญะฮัลในรูปของสะรอเกาะห์บุตรมาลิกผู้ซึ่งเป็นคนสำคัญในแคว้นของบนูบักร์ **มันก็กล่าวแก่พวกของอบูญะฮัลว่า วันนี้ไม่มีมนุษย์คนใดหรอกที่เป็นผู้ชนะพวกเจ้า แน่แท้ข้า** (ไซตอน) นี้เป็นตัวสะรอเกาะห์บุตรมาลิกซึ่งเป็นหัวหน้าเผ่ากินานะห์ ซึ่งเป็นเผ่าของบนูบักร์**จะมาเป็นผู้คุ้มครอง**ป้องกัน และช่วยเหลือ**พวกเจ้า ครั้นเมื่อทั้งสองพวก**ที่เป็นฝ่ายมุสลิมและพรรคพวกของอบูญะฮัล**เข้า**	٤٨- وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَاۤءَتِ الْفِئَتٰنِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ประจัญหน้ากันแล้ว ไชตอนก็แลเห็นเหล่ามลาอิกะห์ยาตราลงจากฟากฟ้า ขณะนั้นมือของไชตอนกำลังจับกุมกันแน่นกับมือของฮาริสบุตรอิชาม **แต่แล้วไชตอนก็หนีหายไปเสีย** ฝ่ายพรรคพวกของอบูญะฮัลก็กล่าวแก่ไชตอนผู้จำแลงกายในร่างสะรอเกาะห์ฯ ว่าท่านได้เลิกช่วยเหลือพวกเราในสถานการณ์เช่นนี้เสียแล้ว ซึ่งไม่น่าเลยที่ท่านจะไม่ให้ความช่วยเหลือครั้งนี้ **แล้วมันก็บอกว่า ข้าปลีกตัวออกจาก**การเป็นเพื่อนบ้านกับ**พวกท่านแน่นอน** ไม่ช่วยเหลือพวกท่านอีกแล้ว **ด้วยว่าข้า** (ไชตอน) **นั้นได้เห็น**มีเหล่ามลาอิกะห์จำนวนห้าพันผู้ลงมาจากฟากฟ้า **ซึ่งพวกท่านไม่เห็น ข้ากลัวอัลเลาะห์**จะทรงยังความหายนะแก่ข้า**ยิ่งนัก** โดยทรงให้มวลมลาอิกะห์มีอำนาจกระทำให้ข้าได้รับความหายนะ **ก็อัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์ผู้เข้มงวดยิ่งในการลงทัณฑ์**	نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكُمْ إِنِّيْٓ أَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّيْٓ أَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝
๔๙.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของอัลเลาะห์ที่มีต่อเจ้า **ในขณะที่พวกตีสองหน้า** (มุนาฟิก) ที่พำนักอยู่ในนครมดีนะห์**และบรรดาชน**มุสลิมชาวมักกะห์**ผู้ที่หัวใจของพวกเขาย่อหย่อน**	٤٩- إِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ในการนับถือศาสนาอิสลามกล่าวว่า **ศาสนาของพวกมุสลิมเหล่านั้น หลอกลวงพวกมุสลิมเหล่านั้นเอง** ทั้งนี้เพราะว่าพวกมุสลิมออกทำศึกที่ทุ่งบัดร์มีจำนวนทหารเล็กน้อยไปสู้รบกับฝ่ายข้าศึกซึ่งมีจำนวนมากด้วยเข้าใจเอาว่า พวกตนจะได้ชัยชนะเพราะอานุภาพของศาสนา อัลเลาะห์ตรัสตอบคำกล่าวเช่นนั้นของทั้งสองพวกดังกล่าวว่า **และถ้าผู้ใดมอบหมายยึดมั่นต่ออัลเลาะห์แล้วไซร้** เขาย่อมได้รับความมีชัยเอาชนะฝ่ายข้าศึกที่มีจำนวนพลมากมายได้ **แน่นอนอัลเลาะห์นั้นทรงอิทธิฤทธิ์**โดยเด็ดขาด**ยิ่ง** ในภารกิจทั้งปวงของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง** ในการสร้างสรรค์ทั้งปวงของพระองค์	غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ۗ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ○
๕๐.	**และ**โอ้มุฮำมัด **ถ้าเจ้าได้แลเห็น**สภาพการณ์ของพวกกาฟิร**ในคราเมื่อมลาอิกะห์**จากฟากฟ้าจำนวนห้าพันลง**มาปลิดชีวิตพวก**ของอบูญะฮัลบรรดาที่เป็น**ผู้ไร้ศรัทธา โดย**เหล่ามลาอิกะห์ได้**ตีหน้าพวกเหล่านั้น**ที่พยายามปองร้ายพระศาสดามุฮำมัด **และหลังของพวกเหล่านั้น**ด้วยฆ้อนเหล็กเผาไฟในขณะที่พวกนั้นกำลังหันหลังหนี **แล้ว**ฝ่ายมลาอิกะห์ก็เอ่ยกล่าวแก่พวก	๕๐- وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ที่ถูกตีเหล่านี้ว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสแห่งโทษอันร้อนแรงกันเถิด โอ้มุฮำมัด เจ้าย่อมได้แลเห็นเหตุการณ์ที่ใหญ่หลวงแน่ทีเดียว	وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ○
๕๑.	การลงโทษทัณฑ์เช่นที่กล่าวข้างต้นนี้แหละ คือบาปโทษฐานที่มือของพวก (อบูญะฮัล) เจ้านั้นได้กระทำกันไว้ก่อนแล้ว แหละว่าอัลเลาะห์นั้นจะทรงอยุติธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์ก็หาไม่ พระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ใดที่ไม่มีบาปเลย	٥١- ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ○
๕๒.	ย่อมเป็นธรรมเนียมที่พระองค์จะทรงลงโทษพรรคพวกของอบูญะฮัล ด้วยเหตุไม่ศรัทธาต่อบรรดาสัญญลักษณ์ของอัล-เลาะห์ เหมือนดั่งธรรมเนียมการลงโทษพรรคพวกของฟิรเอาน์ และปวงชนยุคก่อนจากฟิรเอาน์นั้น บรรดาที่มิได้ศรัทธาต่อสัญญลักษณ์ต่าง ๆ ของอัลเลาะห์ อัลเลาะห์ก็ทรงเอาโทษพวกเหล่านั้นเพราะบาปของพวกเหล่านั้น แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงพลานุภาพยิ่งเหนือสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์ ทรงเข้มงวดยิ่งนักในการลงทัณฑ์	٥٢- كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๓.	**การลงทัณฑ์**พวกกาฟิรทั้งหลาย**นี้ ใช่ว่าจะเป็นเพราะอัลเลาะห์ทรงเปลี่ยนแปลงพระกรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงมอบแก่ปวงชน**กาฟิรทั้งหลายให้กลับเป็นการลงโทษพวกเหล่านั้น**ก็หาไม่ พวก**กาฟิร**นั้นต่างหากเล่าที่เปลี่ยนแปลงพระกรุณา–ธิคุณ**ของพระองค์**อันมีต่อพวกตน**ด้วยการเนรคุณและไร้ซึ่งความศรัทธา เช่น ว่าพวกกาฟิรชาวมักกะห์เปลี่ยนพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงให้อาหารแก่พวกเขาได้พ้นจากความหิว และที่ทรงให้ความปลอดภัยพ้นความหวาดกลัว และที่ทรงแต่งพระศาสนทูตไปยังพวกนั้นให้กลับกลายเป็นการเนรคุณ เป็นการไร้ศรัทธาและกีดกันในศาสนาของพระองค์ และพยายามรังแกพวกมุอ์มิน อันนี้เอง พระองค์จึงได้ทรงลงโทษพวกเหล่านั้น	٥٣- ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ
	และว่าแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงได้ยินยิ่ง ซึ่งถ้อยคำของพวกนั้น **ทรงรู้ยิ่ง**ในพฤติกรรมของพวกนั้นอีกด้วย	وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝
๕๔.	**เหมือนดั่งธรรมเนียม**การลงโทษ**พรรคพวกของฟิรเอาน์และบรรดาชน**กาฟิร**ยุคก่อนจากพวก** (ของฟิรเอาน์) **เหล่านั้นซึ่งหาว่าสัญญลักษณ์ต่าง ๆ ของ**	٥٤- كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	องค์พระผู้อภิบาลของพวกเขาเป็นเท็จ เรา (อัลเลาะห์) **ก็ให้พวกกาฟิรเหล่านั้นพินาศลงเพราะบาปของพวกตน**ที่ไม่ยอมเชื่อ กล่าวคือปวงประชากรของพระศาสดาฮู๊ด เราก็ได้ลงโทษด้วยให้เกิดมีพายุพัดตายหมด ปวงประชากรของพระศาสนาซอลิห์ถูกลงโทษด้วยความสั่นสะ-เทือนจากแผ่นดินไหวและเกิดเสียงกัมปนาทจากฟากฟ้าตายหมดสิ้น ยังประชากรของพระศาสดาลู๊ตอีก เราก็ลงโทษพวกเขาให้ตายลงด้วยฝนหินจากขุมนรก และสำหรับประชากรของพระศาสดาซุไอบ์นั้นถูกเราลงโทษตายเพราะความสั่นสะท้านจากแผ่นดินไหว และจากเสียงกัมปนาทจากฟากฟ้า ธรรมเนียมเช่นที่กล่าวข้างต้นนี้ เราจึงได้ให้กาฟิรชาวมักกะห์ต้องพินาศลงด้วยดาบ **แล้วเรายังได้**ลงโทษ**ให้**ตัวฟิรเอาน์และ**พรรคพวกของฟิรเอาน์จมน้ำตาย** ปวงประชากรทั้งสิ้นนี้เป็นพวกที่หาว่าพระศาสนทูตและบรรดาโองการของอัลเลาะห์เป็นเท็จ **แล้วทั้งสิ้นนี้เป็นพวกผู้คดโกง**ตนเอง โดยการไม่ยอมศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และโดยหาว่าโองการของพระองค์เป็นเท็จ	كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ก็เพราะพวกกุรีเฏาะห์กลับสัตย์สัญญากระแสความเล่าว่า มุฮำมัดพระศาสนทูตของอัลเลาะห์กับยะฮูดีเผ่ากุรีเฏาะห์ได้มีสัญญาต่อกันว่า มิให้พวกยะฮูดีเหล่านี้รุกรานและมิให้สนับสนุนพวกกาฟิรที่จะทำศึกกับพระศาสนทูต แต่แล้วพวกนี้กลับผิดข้อสัญญาที่มีต่อกัน โดยยื่นมือเข้ามาให้ความช่วยเหลือด้านอาวุธยุทโธปกรณ์แก่เหล่ามุชริกชาวมักกะห์เพื่อการทำศึกสงครามกับพระศาสนทูตมุฮำมัดและบรรดาสาวกของมุฮำมัด แล้วต่างก็อ้างว่า พวกเราลืมข้อสัญญาอันมีไว้ต่อกัน พวกเราผิดพลาดไปแล้ว พระศาสนทูตมุฮำมัดกับพวกนี้จึงทำสัญญาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แม้กระนั้นพวกนี้ก็ยังผิดข้อสัญญาอีกคำรบหนึ่ง ทั้งยังได้สมทบกับฝ่ายกาฟิรในการทำสงครามคอนดัก (สนามเพลาะ) ฝ่ายกะอับบุตรอัชร็อฟก็ควบม้าไปยังนครมักกะห์ ให้สัตยาบันแห่มุชริกมักกะห์ว่าต้องทำศึกกับมุฮำมัด จึงได้มีกระแสโองการลงมาว่า	
๕๕.	**แท้จริงสัตว์ที่ชั่วร้ายยิ่งตามทัศนะการตัดสินของอัลเลาะห์นั้น ก็คือ บรรดาชนยะฮูดีเผ่ากุรีเฏาะห์ผู้เป็นกาฟิร พวกเหล่านั้นหาได้ศรัทธาไม่**	٥٥- إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

วรรคที่ ภาษาไทย ภาษาอรับ

๕๖. พวกนั้นก็คือบรรดาชนยะฮูดีเผ่าก็รีเฎาะห์ **ผู้ซึ่งเจ้า** (มุฮำมัด) **ได้ทำสัญญาต่อพวกเขาไว้**ว่า มิให้รุกรานเจ้า ทั้งมิให้ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือกาฟิรชาวมักกะห์ให้มีกำลังกล้าแข็งเหนือเจ้า **แล้วพวกยะฮูดีเหล่านั้นก็ผิดข้อสัญญาของพวกตนเสียทุกครั้ง โดยพวกยะฮูดีเหล่านี้มิได้ยำเกรง**อัลเลาะห์ในประการที่กระทำทุจริตข้อสัญญา**เลย**

٥٦- الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ
ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ○

๕๗. โอ้มุฮำมัด **ถ้าเจ้าพบกับพวกยะฮูดีก็รีเฎาะห์เหล่านั้นในการทำศึกอีกแล้วไซร้เจ้าจงกระทำให้**กาฟิรมักกะห์**ผู้ซึ่งอยู่**อีกทัพหนึ่ง**ข้างหลังล่าถอยไป**ด้วยการลงโทษพวกก็รีเฎาะห์เหล่านั้นให้จงหนัก **เพื่อพวก**กาฟิรมักกะห์จะได้ครั่นคร้ามและกลัวว่าเจ้าจะจัดการลงโทษอันรุนแรงกับพวกมันเหมือนอย่างพวกก็รีเฎาะห์อีก **เพื่อว่า**กาฟิรมักกะห์**พวกนี้จักได้คติ**ด้วยพวกก็รีเฎาะห์

٥٧- فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ
فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ○

๕๘. **และถ้าเจ้า** (มุฮำมัด) **เกรงจะเกิดทุจริต**ในข้อสัญญา**ขึ้นจากกลุ่มชน**ที่เข้าทำสัญญาไว้ต่อเจ้า ด้วยเห็นลางทุจริตบิดพลิ้วโดยแจ้งชัดสำหรับเจ้าเหมือนกับลางทุจริต

٥٨- وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

บิดพลิ้วที่แจ้งชัดเคยมีขึ้นจากพวกกุ๊รีเฏาะห์และพวกนะดีรมาแล้ว **เจ้าจงประกาศบอกเลิกสัญญาต่อพวกนั้นเพื่อให้รับรู้เสมอภาค**ทั้งสองฝ่ายระหว่างเจ้ากับพวกเหล่า**นั้นเถิด** พวกนั้นจะได้ไม่เข้าใจผิดหาว่าเจ้าเป็นฝ่ายผิดสัญญาก่อน **แท้จริงอัลเลาะห์นั้นมิได้ทรงโปรดปรานีต่อบรรดาผู้ทุจริตเลย**

فَانۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ۟

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

เกี่ยวกับพวกกาฟิรเผ่ากุรอยช์ ซึ่งหนีรอดมาจากถูกจับเป็นเชลยและถูกจับฆ่าในคราวทำศึกที่สมรภูมิบัดร์ ว่า

๕๙. **และ** โอ้มุฮำมัด **เจ้าอย่าได้นึกถึงเลยว่า บรรดาชนกาฟิร**ที่เป็นพวกของอบูญฮัล**จะทำให้ตัวเองล่วงพ้น**จากการลงโทษของอัลเลาะห์**ได้ แท้จริงแล้วพวกเหล่านั้นมิอาจจะ**ช่วยตัวเองให้**รอดพ้น**จากการลงโทษของเราในภาคภพนี้ด้วยการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลยไปได้ และบางทีในภาคภพหน้าพวกเหล่านั้นอาจถูกลงโทษด้วยไฟนรกก็ได้

٥٩- وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ
اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ۝

๖๐. **แหละว่าพวกเจ้าจงเตรียมกำลัง**อาวุธยุทโธปกรณ์ **และม้าศึกเท่าที่พวกเจ้าจะ**

٦٠- وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

สามารถไว้รับมือกับพวกเหล่านั้น ซึ่ง**พวกเจ้าใช้สิ่ง**ที่พวกเจ้าเตรียมไว้**นั้นข่มขวัญ**พวกกาฟิรมักกะห์ผู้เป็น**ศัตรูของอัลเลาะห์และศัตรูของพวกเจ้า** ตลอด**จน**ข่มขวัญ**พวกอื่นจากพวกนั้น** อันมีพวกมุนาฟิกและพวกยะฮูดี **ที่พวกเจ้ายังไม่รู้จัก**ระแคะระคายและความกลับกลอกภายในจิตใจของ**พวกนั้นเลย แต่อัล-เลาะห์ซิทรงทราบดีใน**ระแคะระคายและความกลับกลอกของ**พวก**มุนาฟิก**เหล่านั้น และไม่ว่าสิ่งใดที่พวกเจ้าได้เสียสละ**ไปในการทำศึกสงครามหรือ**ในวิถีทาง**อันดีงาม**ของอัลเลาะห์ พวกเจ้าจะได้รับตอบแทน**บุญกุศลเพราะการเสียสละนั้น**โดยบริบูรณ์ โดยที่พวกเจ้าไม่ถูกคดโกง**ด้วยให้ลดหย่อนซึ่งบุญกุศล**เลย** แม้สักนิดเดียว

وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ
عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ
وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ
لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ
وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ○

๖๑. **แต่ถ้าพวกนั้น จะโน้มมาสู่สันติภาพ** โดยทำสัญญาเอาค่ารัชชูปการจากพวกยะ-ฮูดีหรือนัซรอนี **เจ้าจงทำสัญญาตามนั้น**กับพวกเหล่า**นั้นเถิด** หรือถ้าพวกนั้นจะโน้มมาสู่การทำสัญญาฮุดนะห์ (สงบศึก) หรืออะมาน (ไม่รุกรานกัน) เจ้าจงทำ

٦١- وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	สัญญานั้นกับพวกยะฮูดี นัซรอนี และกาฟิร พวกที่นอกจากพวกนั้นเถิด (โองการส่วนนี้ท่านอับบ๊าสว่าถูกยกเลิกแล้วด้วยโองการที่ ๒๙ แห่งซูเราะห์อัต-เตาบะห์ แต่ท่านมุญาฮิดกล่าวว่าใช้ได้เฉพาะพวกยะฮูดีและนัซรอนีเท่านั้น หรือโองการที่ลงไว้เฉพาะเผ่าก็รีเฎาะห์ที่ผิดสัญญามาสองครั้งแล้ว **ทั้งเจ้าจงมอบหมายไว้ต่ออัลเลาะห์เถิด แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยินยิ่ง** ซึ่งถ้อยคำของบ่าวแห่งพระองค์ **ทรงรู้ยิ่ง**ในพฤติการณ์ทั้งปวงของบ่าวของพระองค์	وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
๖๒.	**และถ้าพวกกาฟิร**เผ่ารีเฎาะห์**เหล่านั้นมุ่งจะลวงเจ้า**ด้วยการเปิดเผยข้อสัญญาสงบศึก แต่ซ่อนไว้ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามสัญญาเพื่อจะได้มีโอกาสตระเตรียมอาวุธยุทโธปกรณ์ไว้ทำศึกกับเจ้า เจ้าจงชลอศึกไว้ก่อน และอย่าได้เกรงกลัวพวกเหล่านั้นเลย **แท้จริงย่อมเป็นความเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าที่มีอัลเลาะห์อยู่ พระองค์ผู้ทรงให้การสนับสนุนเจ้าโดยความสงเคราะห์ของพระองค์ และโดยมีบรรดาผู้ศรัทธา**คณะอุปถัมภก (อันศ๊อร) ทั้งเผ่าเอาส์และเผ่าค็อซร็อจเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้า**อยู่ด้วย**	٦٢- وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๖๓.	**ทั้งพระองค์ทรงสมานใจขึ้นระหว่างพวกมุอ์มินเหล่านั้น**หลังจากที่มีความพยาบาทซ่อนอยู่ในใจมาเป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีและโอ้มุฮำมัด **ถ้าหากเจ้าจะเสียสละสิ่งทั้งสิ้นในภาคภพนี้แล้วไซร้ เจ้าก็สมานใจพวกนั้นมิได้ แต่ทว่าอัลเลาะห์ทรงสมานใจขึ้นท่ามกลางพวกเหล่านั้นได้**ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ **เพราะแท้จริงพระองค์นั้นทรงอิทธิฤทธิ์**โดยเด็ดขาด**ยิ่ง**ในภารกิจทั้งปวงของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในการสร้างสรรค์ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่นอกเหนือความประณีตของพระองค์ได้เลย	٦٣- وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ○
๖๔.	**โอ้พระศาสดา**มุฮำมัด **เป็นความเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าที่มีอัลเลาะห์กับบรรดาชนมุอ์มินผู้เจริญรอยตามเจ้า** ปวงชนมุอ์มินที่เอ่ยถึงนี้หมายถึงการเข้านับถือศาสนาอิสลามของอุมัรบุตรค๊อฏฏ๊อบ พร้อมด้วยชายมุอ์มินจำนวน ๓๓ กับหญิงอีก ๖ หรือพวกมุอ์มินในสมรภูมิบัดร์ หรือชนชาวนครมดีนะห์พร้อมกับพวกอพยพลี้ภัย (มุฮาญิรีน) จากนครมักกะห์สู่นครมดีนะห์	٦٤- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๖๕.	โอ้พระศาสดามุฮำมัด **เจ้าจงให้บรรดาชนมุอ์มินสนใจทำศึก**สงครามกับพวกกาฟิร**เถิด แม้ว่าพวกเจ้า**ที่เป็นมุอ์มินจะ**มียี่สิบคนที่**แกล้วกล้า**อดทน** ก็จะต้อง**เอาชนะ**พวกกาฟิรฝ่ายข้าศึก**สองร้อยคน**ให้จงได้ **และถึงแม้ว่าพวกเจ้า**ที่เป็นมุอ์มิน**จะมีหนึ่งร้อยคน** ซึ่งแกล้วกล้าสามารถและอดทน **ก็จะต้องเอาชนะ**ข้าศึก**บรรดาที่เป็นกาฟิรหนึ่งพันคน**ให้จง**ได้** และให้พวกเจ้ายืนหยัดทำการต่อสู้กาฟิรเหล่านั้น อย่าล่าถอยเลย **ด้วยว่าพวก**กาฟิร**เหล่านั้นเป็นปวงชนผู้ไม่รู้**จักอัลเลาะห์และวันปรภพ พวกเหล่านั้นไม่ยอมเสียสละออกทำการสู้รบโดยไม่มีค่าตอบแทน ทั้งไม่ยอมกระทำตามบัญชาใช้ของอัลเลาะห์ และไม่ยอมเชิดชูศาสนาอิสลามให้สูงเด่นขึ้น ตลอดจนไม่เรียกร้องเอาความปราโมทย์จากพระองค์ เหมือนดังพวกมุอ์มินทั้งหลายพึงกระทำกัน โองการนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยโองการต่อไปนี้	٦٥- يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى ٱلۡقِتَالِۚ إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ صَٰبِرُونَ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ○
๖๖.	**บัดนี้**จำนวนมุอ์มินได้ทวีมากขึ้น อัล**เลาะห์ได้ทรงผ่อนผันให้พวกเจ้าแล้ว พระองค์ทรงรู้ว่าแท้จริงในหมู่ของพวกเจ้านั้นอ่อนกำลังกาย** ที่จะทำการสู้รบกับ	٦٦- ٱلۡـَٰٔنَ خَفَّفَ ٱللَّهُ عَنكُمۡ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمۡ ضَعۡفٗاۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกกาฟิรหนึ่งต่อสิบ **ดังนั้นถ้าพวกเจ้า**ฝ่ายมุอ์มิน**มีเพียงหนึ่งร้อยคนที่**แกล้วกล้า**อดทนแล้ว ก็จะ**ต้องเอาชนะกาฟิรฝ่ายข้าศึก**สองร้อยคน**ให้จงได้ **แต่ถ้าพวกเจ้า**ฝ่ายมุอ์มินมี**หนึ่งพันคน**ที่แกล้วกล้าสามารถและอดทนแล้ว **ก็จะต้องเอาชนะ**กาฟิรฝ่ายข้าศึก**สองพันคนได้โดยพระประสงค์ของอัลเลาะห์** ฉะนั้นพวกเจ้าจงยืนหยัดต่อสู้อย่าล่าถอยเลย **และว่าอัลเลาะห์นั้นทรง**เป็นองค์ช่วยเหลือ**อยู่กับฝ่ายผู้มีความอดทน**	فَإِنْ يَكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِّنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการนี้คือ มีอยู่คราวหนึ่งบรรดามุอ์มินจะเรียกเอาค่าไถ่ตัวจากเชลยในสงครามบัดร์ทั้งที่ในขณะนั้นพวกมุอ์มินก็ยังมีแสนยานุภาพหย่อนอยู่	
๖๗.	**ย่อมไม่เป็นการสมควรเลยที่พระศาสดา**มุฮำมัด**จะมีเชลยไว้**เพื่อเรียกเอาค่าไถ่หรือปล่อยตัวกาฟิรเชลยไปโดยมิเอาค่าไถ่ แต่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องประหารเชลยกาฟิรนั้นเสีย **จนกว่าเขา** (มุฮำมัด) **จะมีอำนาจ ณ หน้าแผ่นดิน** และปวงมุอ์มินมีกำลังกล้าแข็ง อีกทั้งพวกกาฟิรมีกำลังอ่อนแอเสียก่อน จึงเป็นการสมควรที่มุฮำมัดจะเลือกเอา โดยเรียกค่าไถ่จาก	٦٧- مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ

รรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

เชลยหรือโดยปล่อยตัวกาฟิรเชลยไปมิเอาค่าไถ่

โอ้ปวงชนมุอ์มิน **พวกเจ้ายินดีอยากได้**ทรัพย์ค่าไถ่ตัวเชลย ซึ่งนับเป็น**ของต่ำค่าในภาคภพนี้ แต่อัลเลาะห์ทรงมุ่งประสงค์**ให้พวกเจ้าได้บุญกุศลแห่ง**ภพอาคิเราะห์** ด้วยการให้ประหารเชลยเหล่านั้นเสีย **ก็อัลเลาะห์นั้นทรงอิทธิฤทธิ์**โดยเด็ดขาด**ยิ่ง**ในภารกิจทั้งปวงของพระ-องค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในการสร้างสรรค์ของพระองค์ โองการส่วนหลังนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยโองการที่ ๔ แห่งซูเราะห์มุฮำมัดในส่วนที่ ๒๖ มีความโดยอธิบายว่า "เจ้าจงปล่อยตัวไปโดยจะเรียกค่าไถ่ตัวหรือไม่ก็ได้"

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ○

๖๘. **แม้นว่าไม่มี**การตัดสินที่เป็น**บันทึกจากอัลเลาะห์** ในแผ่นทะเบียนต้น (เลา-หุลมะห์ฟูซ) **อยู่ก่อน**ว่า ไม่เป็นการบาปที่จะบังคับเอาทรัพย์จากพวกกาฟิร และว่าไม่เป็นการบาปที่จะจับเอาพวกกาฟิรมาเป็นเชลย **แล้วไซร้ โทษทัณฑ์อันใหญ่หลวงต้องประสบกับพวกเจ้าแน่นอนทีเดียวในฐานะที่พวกเจ้าขูดรีด**ค่าไถ่ตัวจากพวกเชลยนั้น แต่ข้อเท็จจริงบาปนั้นหา

٦٨- لَوْلَا كِتَابٌ
مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ได้ตกแก่พวกเจ้าไม่ จึงลงเนื้อความได้ว่า การตัดสินของอัลเลาะห์ในแผ่นทะเบียนต้น (เลาหุลมะห์ฟูซ) นั้นย่อมไม่บาป	
๖๙.	**จึงให้พวกเจ้าบริโภค**ทรัพย์เชลย**ส่วนหนึ่งจากที่พวกเจ้ายึดมา**จากพวกกาฟิรด้วยวิธีบังคับ **โดยถือว่าเป็นการอนุญาต** (หะล้าล) และ**โอชะ ทั้งพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์ด้วย**ประพฤติปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ของพระองค์และงดเว้นจากที่ทรงห้ามไว้ในเรื่องทำศึกสงคราม **แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อภัยยิ่ง**แก่พวกเจ้า **ทรงโปรดปรานียิ่ง**ต่อพวกเจ้า	٦٩- فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
๗๐.	โอ้มุฮำมัดผู้เป็น**พระศาสดา**แห่งข้า **จงกล่าวเถิดแก่บรรดาเชลยผู้อยู่ใต้อำนาจ**การปกครอง**ของ**เจ้า และพรรค**พวกเจ้า** ซึ่งพวกเจ้าเรียกค่าไถ่ตัวจากพวกเหล่านั้นว่า **ถ้าอัลเลาะห์ทรงรู้ว่าในจิตใจของพวกเจ้า** (พวกเชลย) **มีส่วนดี** คือมีความศรัทธาเชื่อถือ และมีจิตผ่องแผ้วบริสุทธิ์แล้ว **พระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าได้ซึ่งความดียิ่ง**กว่าทรัพย์ค่าไถ่**ส่วนที่ถูกเก็บเอาจากพวกเจ้า** โดยพระองค์จะทรงให้ทวีเป็นสองเท่าในภาคภพนี้ และจะทรง	٧٠- يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِىٓ أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرٰٓى ۙ إِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِى قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ أُخِذَ مِنْكُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อำนวยบุญกุศลแก่พวกเจ้าในภพหน้า **ทั้งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่พวกเจ้าด้วย แหละว่าอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อภัยยิ่ง**แก่พวกเจ้า **ทรงโปรดปรานียิ่ง**ต่อพวกเจ้า	وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
๗๑.	โอ้มุฮำมัด **แล้วหากว่าพวก**เชลยเหล่านั้น**หมายจะทุจริตต่อเจ้า**ด้วยอุบายเชิงคำพูดว่า พวกเรายินดีในศาสนาอิสลาม **ที่จริงพวกนั้นก็ทุจริตต่ออัลเลาะห์มาก่อน**จากทำศึกที่บัดร์**แล้ว** โดยมิได้ศรัทธาต่อพระองค์ **พระองค์ทรง**ให้เจ้า (มุฮำมัด) **ยึดครองส่วนหนึ่งจากพวกนั้นไว้ได้**ที่สมรภูมิบัดร์โดยบ้างก็ถูกสังหาร และบ้างก็ถูกจับมาเป็นเชลย ฉะนั้นให้พวกเชลยทั้งหลายสังวรอยู่เสมอว่า พวกตนจะต้องถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย ถ้าแม้นว่าพวกเชลยเหล่านั้นหวนกลับมาทำศึกกับพระศาสดาอีก**ด้วยว่า อัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่ง** ซึ่งถ้อยคำของบรรดาข้าของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในกิจทั้งปวงของพระองค์	٧١- وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
๗๒.	**แท้จริงบรรดาชนผู้ศรัทธา ผู้อพยพลี้ภัย**จากนครมักกะห์สู่นครมดีนะห์ก่อนปีที่ ๖ คือปีศึกหุไดบียะห์ **และที่ทำศึกด้วยทรัพย์สินของตนและร่างกายของตน**	٧٢- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เพื่อวิถีทางแห่งศาสนาของ**อัลเลาะห์ก็ดี** ชาวมะดีนะห์คือพวกเอาส์และพวกค็อซร็อจ **บรรดาผู้ให้ที่อยู่อาศัย**แก่พระศาสดามุฮำมัดและพวกอพยพลี้ภัย (มุฮาญิรีน) ที่นครมดีนะห์ **และได้ช่วยเกื้อกูล** โดยปันสมบัติให้ใช้สอยบ้าง และโดยการเทิดเกียรติพระศาสดามุฮำมัด กับพวกอพยพลี้ภัย แม้พวกของตนจะยากลำบากก็ยอมก็ดี **พวกทั้งหมดเหล่านั้นแหละคือ ผู้มีไมตรีต่อกัน** ทั้งในด้านการสงเคราะห์และในด้านการรับมรดกจากกันและกัน **ส่วนบรรดาชน**ชาวนครมักกะห์**ผู้ศรัทธาแต่มิได้อพยพลี้ภัย**ไปสู่นครมดีนะห์ ยังคงมีภูมิลำเนา ณ นครมักกะห์อยู่**นั้น ความมีไมตรีแม้สักนิดเดียวที่พวกนั้นมีต่อพวกเจ้า** (คือพวกอพยพลี้ภัยพวกเอาส์และค็อซร็อจ) **ก็หามิได้** จึงไม่มีสัมพันธ์ทางการรับมรดกระหว่างพวกเจ้าและพวกนั้น ทั้งไม่มีส่วนของทรัพย์ที่ยึดได้ (ทรัพย์ฆอนีมะห์) ส่วนใดเป็นของพวกนั้นอีกด้วย **จนกว่าพวกมักกะห์เหล่านั้นจะได้อพยพลี้ภัย** โองการนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยส่วนหนึ่งแห่งโองการสุดท้าย (โองการที่ ๗๕) แห่งซูเราะห์นี้ **และถ้าพวกนั้น** (ชาวมักกะห์ที่มิได้อพยพ) **ร้องขอความช่วยเหลือจากพวกเจ้าในทางศาสนา** เพื่อ	وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوٓا أُولَٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ

วรรคที่ ภาษาไทย ภาษาอรับ

เอาชัยชนะพวกกาฟิรชาวมักกะห์ที่มิได้มีสัญญาไว้กับพระศาสดา **ก็จำเป็นที่พวกเจ้าต้องช่วยเหลือ**พวกเหล่านั้น ยกเว้นแต่ที่จะช่วยเอาชนะ**กลุ่มชน**กาฟิรชาวมักกะห์**ที่พวกเจ้ากับพวกกาฟิรนั้นมีสัญญากันอยู่** มิให้พวกเจ้าให้ความช่วยเหลือ เพื่อธำรงไว้ซึ่งข้อสัญญานั้น **ฝ่ายอัลเลาะห์ทรงแลเห็นยิ่งในการ**กระทำอันใด**ที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่** แล้วพระองค์จะทรงตอบสนองพวกเจ้าตามผลกรรมที่กระทำนั้น

فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ
إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○

๗๓. **แล้วบรรดาชนผู้เป็นกาฟิรนั้น ย่อมเป็นผู้มีไมตรีต่อกัน**ในด้านให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และในทางรับมรดก แต่เฉพาะในทางรับมรดกนั้น ย่อมไม่เกี่ยวข้องกันระหว่างพวกเจ้ากับพวกกาฟิรเหล่านั้น **ถ้าพวกเจ้า**ฝ่ายมุอ์มิน **ไม่ปฏิบัติเป็นอย่างนั้น** กล่าวคือไม่สัมพันธ์รักต่อพวกมุอ์มินด้วยกันและไม่ตัดไมตรีกับพวกกาฟิร**แล้วไซร้ ความจราจลย่อมจะมีขึ้นในแผ่นดินและเกิดความหายนะอันใหญ่หลวงอีกด้วยเป็นแน่** ทั้งนี้เท่ากับเสริมให้ศาสนาของฝ่ายกาฟิรกล้าแข็งขึ้นและศาสนาของฝ่ายมุอ์มินอ่อนลง

٧٣- وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๗๔. **อันว่าบรรดาชนผู้ศรัทธา ผู้อพยพลี้ภัย** จากนครมักกะห์สู่นครมดีนะห์ ในปีทำศึกหุไดบียะห์ **และทำศึกด้วยทรัพย์สินของตนและร่างกายของตนในวีถทางแห่ง**ศาสนาของ**อัลเลาะห์**ก็ดี ชาวมดีนะห์คือพวกเอาส์และพวกค็อซร็อจ**บรรดาที่ให้ที่อยู่อาศัย**แก่พระศาสดามุฮำมัดและพวกอพยพลี้ภัย (มุฮาญิรีน) ที่นครมดีนะห์ **และได้ช่วยเกื้อกูล** โดยแบ่งปันสมบัติให้ใช้สอยบ้าง และโดยการเทิดเกียรติพระศาสดามุฮำมัดกับพวกอพยพลี้ภัยจนแม้ที่สุดพวกตนต้องลำบาก**ก็ดี พวกทั้งหมดเหล่านั้นแหละ คือพวกศรัทธาอย่างแท้จริง** โดยที่**พวกเหล่านั้นย่อมได้รับซึ่งการอภัย และลาภผลอันประเสริฐ**ในสรวงสวรรค์

۷۴ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا
وَجَاهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ○

๗๕. **ส่วนบรรดาชนผู้ศรัทธาต่อภายหลัง**จากปวงชนผู้ศรัทธา **และอพยพลี้ภัย**รุ่นก่อน ผู้อพยพลี้ภัยหลังปีที่ ๖ แห่งปีทำศึกหุไดบียะห์ **และได้ทำศึกร่วมกับพวกเจ้านั้น** โอ้บรรดาผู้อพยพลี้ภัยรุ่นก่อน พวกเอาส์และพวกค็อซร็อจเอ๋ย **พวกที่**อพยพลี้ภัยรุ่นหลัง **เหล่านั้นแหละคือส่วนหนึ่งของพวกเจ้าด้วย ก็พวกญาติสนิทนั้น**

۷۵- وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوْا
وَجَاهَدُوْا مَعَكُمْ
فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	บ้างก็**มีสิทธิได้**รับมรดกดียิ่งกว่า**อีกบางคน**ในฐานะที่มีศรัทธาเชื่อถือ และในฐานะของการอพยพลี้ภัย ซึ่งการรับมรดกได้ดียิงกว่าในฐานะที่เป็นญาติสนิทนี้ มีระบุแล้ว**ตามประกาศแห่งอัลเลาะห์** ณ แผ่นทะเบียนต้น (เลาหลุมะห์ฟุซ) ซึ่งแขวนไว้ที่ฟ้าชั้นเก้า **แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่งในทุกสิ่งทุกอย่าง** อันความแยบคายเกี่ยวกับเรื่องของการรับมรดกนี้นับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งจากความรอบรู้ยิ่งของพระองค์	بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

บทที่ ๘ อัต-เตาบะห์

ประทาน ณ นครมดีนะห์
มีทั้งสิ้น ๑๒๙ โองการ

อยู่ในส่วนที่ ๑๐ ๙๓ โองการ
อยู่ในส่วนที่ ๑๑ ๓๖ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นี้เป็นบท(ซูเราะห์)เดียวเท่านั้นในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่มิได้นำด้วยปฐมพจน์ว่า "บิสมิลลาฮิรเราะห์มานิรร่อฮีม" ทั้งนี้เพราะพระศาสดามุฮำมัดมิได้มีคำสั่งใช้เช่นนั้น	
๑.	นับแต่โองการที่ ๑ จนถึงโองการที่ลงเนื้อความในประโยคสุดท้ายว่า "ถึงแม้พวกมุชริกจะชิงชังก็ตามเถิด" นี้คือประกาศ**ตัดพันธะจากอัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ ต่อบรรดาชน**ฝ่าย**มุชริกที่พวกเจ้ามีสัญญา**สงบศึกไว้**ต่อกัน** โดยไม่มีกำหนด หรือมีแต่ต่ำกว่า ๔ เดือนหรือเกินกว่า ๔ เดือน แต่พวกมุชริกกลับละเมิดข้อสัญญาตลอดมา ดังโองการซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้	١-بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عَاهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝
๒.	ปวงชนมุสลิมทั้งหลาย พึงประกาศเถิดว่า โอ้ปวงชนมุชริก **พวกเจ้าจงจรไปเถิด** โดยความปลอดภัย **ในสี่เดือน ณ หน้าแผ่นดิน** นับแต่เดือนเชาวาล ซุลเก๊าะอ์ดะห์	٢-فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ซุลฮิจยะห์ และมุหัรร็อม ต่อแต่นั้นแล้ว โอ้พวกมุชริก พวกเจ้าจะไม่ได้รับความปลอดภัยอีก **ทั้งพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงพวกเจ้านั้น ใช่จะรอดพ้น**การลงโทษ**จากอัลเลาะห์ไปได้ก็หาไม่** และจงรู้ไว้อีกเถิดว่า **อัลเลาะห์นั้นทรงให้ความต่ำช้าแก่พวกกาฟิร** ทั้งในภาคภพนี้ด้วยการถูกสังหาร และในภาคภพหน้าด้วยการให้เข้าสู่ขุมนรก	وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ○
๓.	**อันประกาศ**ตัดพันธะ**จากอัลเลาะห์ และ**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์นั้นมีไปยังปวงชน**มุชริก**ในวันมหาพิธีฮัจย์**ตกในวันที่ ๑๐ แห่งเดือนซุลฮิจยะห์ **ว่า**แท้จริง**ที่อัลเลาะห์**ทรงตัดพันธะจากพวกมุชริก ก็เพราะพวกมุชริกได้ละเมิดซึ่งข้อสัญญา ๓ ประการ คือ ๑. สัญญาไม่มีกำหนด ๒. สัญญามีกำหนดหย่อนกว่า ๔ เดือน และ ๓. สัญญามีกำหนดเกินกว่า ๔ เดือน **และ**ว่าเหตุที่มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์ตัดพันธะจากพวกมุชริก**อีกด้วยนั้น ก็เพราะในปีที่ ๙ อันเป็นปีที่บท (ซูเราะห์) นี้ถูกประทานลงมา พระศาสดามุฮำมัดได้แต่งตั้งให้อลีบุตรอะบูฏอลิบไปประกาศที่ทุ่งมินาในวันที่ ๑๐	٣- وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِىْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แห่งเดือนซุลฮิจยะห์ อลีบุตรอะบูฏอลิบ ประกาศโองการของอัลเลาะห์ ๔๐ โองการ แห่งซูเราะห์นี้ และประกาศอีกว่า นับแต่ปีนี้เป็นต้นไปห้ามคนกาฟิรประกอบพิธีฮัจย์ และห้ามเวียนรอบ (ฏอว๊าฟ) ไบตุลเลาะห์ในสภาพเปลือยกาย ซึ่งแต่เดิมนั้นพวกมุชริกได้เวียนรอบไบตุล-เลาะห์ในสภาพเปลือยกายและยังกล่าวว่า พวกเราจะไม่เวียนรอบไบตุลเลาะห์ในชุดเสื้อผ้าที่เราเคยทรยศต่ออัลเลาะห์ในชุดนั้นหรอก โอ้ปวงชนกาฟิร **แม้นว่าพวกเจ้ากลับใจ** เลิกจากความไม่ศรัทธา **ได้แล้ว** การกลับใจเลิกของพวกเจ้า**นั่นแหละจะดียิ่งสำหรับพวกเจ้า**ดีกว่าที่พวกเจ้าจะคงความไม่ศรัทธาที่พวกเจ้าจะคาดคะเนว่ามันคือความดี **แต่ถ้าพวกเจ้าเหออก**จากความศรัทธา**แล้วไซร้ก็ให้พวกเจ้ารู้ไว้เถิดว่า** แท้จริง**พวกเจ้านั้นหารอดพ้นไป**จาก**การลงโทษของอัลเลาะห์ได้ไม่** และโอ้มุฮำมัด **เจ้าจงประกาศถึงโทษทัณฑ์อันเจ็บแสบ**ในภาคภพนี้ด้วยการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย และในภาคภพหน้าด้วยเพลิงจากขุมนรก **แก่บรรดาชนกาฟิรด้วยเถิด**	فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔.	**ยกเว้นบรรดาชนมุชริก**พวกหนึ่งจากวงศ์ฎ่อมีเราะห์สืบมาจากพวกกินานะห์ **ที่พวกเจ้ามีสัญญาไว้**ต่อพวกนั้นชั่วระยะหนึ่ง แล้วระยะเวลาแห่งสัญญาของพวกนั้นยังคงเหลืออยู่อีกเก้าเดือน **ต่อมาพวกนั้นก็มิได้ละเมิดสัญญาต่อพวกเจ้าแต่ประการใด** ในข้อบังคับแห่งสัญญานั้น **ทั้งยังมิได้ช่วยเหลือ**อุปการะพวกกาฟิร**คนใด**ที่เป็นฝ่ายอื่น**สู้รบพวกเจ้าอีกด้วย ดังนั้นพวกเจ้าจงให้บริบูรณ์ซึ่งสัญญาต่อพวกมุชริกเหล่านั้นจนสิ้นกำหนด**แห่งสัญญา**นั้นเถิด แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงโปรดต่อบรรดาผู้ยำเกรง**ด้วยการรักษาซึ่งข้อสัญญาให้บริบูรณ์ครบถ้วน	٤- إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ○
๕.	**ครั้นเมื่อเดือนห้าม**ทั้ง ๔ เดือนที่กล่าว**ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็ให้พวกเจ้าเข่นฆ่าพวกมุชริกได้ไม่ว่าที่ใดที่พวกเจ้าพบเจอพวกมุชริกเหล่านั้น** จะในหรือนอกเขตอนุญาตแห่งนครมักกะห์ก็ได้ **ทั้งให้พวกเจ้าจับเอาตัวพวกมุชริกเหล่านั้นเป็น**เชลย **แล้วจงกักตัวพวกเหล่านั้นไว้ใน**ที่คุมขังที่ป้อมปราการก็ได้ และในที่มั่นใด ๆ ก็ได้ จนกว่าจะยอมถูกฆ่าหรือจน	٥- فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กว่าจะยินดีเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม **และพวกเจ้าจงนั่งยามระวังพวกเหล่านั้น** ที่จะเข้าออก**ทุกทิศทาง**ของทวารเมืองมักกะห์ **มาดแม้นว่าพวกเหล่านั้นกลับใจ**เลิกความไม่ศรัทธาได้ **แล้ว**หันมาสู่ศรัทธา **ดำรงการละหมาดและจำหน่ายซะกาต** ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ**แล้วไซร้พวกเจ้าจงปลดปล่อยให้ไปตามหนทางของพวกเหล่านั้นเถิด** อย่าได้ขัดขวางพวกเหล่านั้น **แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อภัยยิ่ง**แก่ผู้ที่กลับใจมาศรัทธา **ทรงปรานียิ่ง**ต่อพวกนั้น	وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ○
๖.	**และ** โอ้มุฮำมัด **ถ้ามีคนใดคนหนึ่งจากพวกมุชริก**ผู้ละเมิดสัญญา ซึ่งเจ้าถูกพระองค์ทรงบัญชาใช้ให้ออกห่าง**ร้องขอความปลอดภัย**จากการถูกเข่นฆ่า**ต่อเจ้า** เพื่อพวกเขาจะได้สดับฟังซึ่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **เจ้าจงให้**มุชริก**ผู้นั้นได้ความปลอดภัยเถิดจนกระทั่งเขาได้สดับฟังพระคำ**ดำรัส**แห่งอัลเลาะห์**คือพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **ครั้นแล้วเจ้าจงส่งผู้นั้นไปสู่สถานปลอดภัย** (บ้านเรือน) แห่งพรรคพวก**ของเขาเถิด** แม้ผู้นั้นจะไม่ศรัทธาก็ตาม เพื่อว่าผู้นั้นจะได้พินิจพิเคราะห์ถึงกิจของพระองค์ว่าบุญกุศล	٦- وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นั้นย่อมได้แก่เขาหากเขามีศรัทธา และโทษทัณฑ์ย่อมจะตกแก่เขา หากเขาคงไว้ซึ่งความไม่ศรัทธา **การ**ที่ทรงบัญชาให้ความปลอดภัย และปล่อยพวกนั้นกลับสู่บ้านช่องของพวกนั้น **ทั้งนี้ก็เพราะพวกนั้นเป็นปวงชนผู้ไม่รู้**ศาสนาของอัลเลาะห์ เท่าที่มีกำหนดให้พวกเหล่านั้นได้สดับฟังซึ่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานนั้นก็หมายจะให้พวกเหล่านั้นได้รู้ถึงบุญกุศลอันจะได้รับ หากพวกเหล่านั้นได้ศรัทธาและได้รู้สึกหวั่นเกรงโทษทัณฑ์อันจะได้รับ หากพวกนั้นมิได้ศรัทธา	ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝
๗.	**อันสัญญาจาก**การตัดสินฝ่าย**อัลเลาะห์และจาก**ฝ่ายมุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์นั้นจะเกิดผลแก่พวกมุชริก**ที่มิได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และพระศาสนทูตมุฮำมัด ซึ่งพวกเหล่านี้เป็นผู้ละเมิดสัญญาดังกล่าว**ก็หาไม่ เว้นไว้แต่บรรดาชน**มุชริกพวกหนึ่งจากวงศ์ภู่อมีเราะห์สืบมาจากพวกกาฟิรอรับ**ที่พวกเจ้ามีสัญญา**สงบศึก**กันไว้ ณ** ปริมณฑลแห่ง**มัสยิดอัล-หะรอม** ในวันทำศึกหุไดบียะห์ไว้ ๑๐ ปี ซึ่งยังเหลือเวลาอีก ๙ ปี**เท่านั้น**	٧- كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللّٰهِ وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ إِلَّا الَّذِينَ عٰهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ตราบใดที่พวกเหล่านั้นถือเที่ยงตรงต่อข้อสัญญาที่รับจาก**พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงเที่ยงธรรมต่อ**การรักษาสัญญาอันนี้ขึ้นแก่**พวกเหล่านั้นเถิด แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงโปรดต่อผู้ยำเกรง** โดยการรักษาสัญญาไว้ ครั้นแล้วพระศาสดามุฮำมัดก็ได้ปฏิบัติตามข้อสัญญาอย่างเที่ยงธรรมเรื่อยมาจนกระทั่งพวกมุชริกฎ่อมีเราะห์เข้าไปให้ความช่วยเหลือพวกบนูบักร์ในการทำศึกกับเผ่าคุซาอะห์	فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ○
๘.	การที่จะมีสัญญาอะไรต่อพวกมุชริกฎ่อมี-**เราะห์นั้นไม่ต้องอีกแล้ว เพราะถ้าพวกมุชริกเหล่านั้นเป็นต่อพวกเจ้า พวกเหล่านั้นจะไม่ไว้หน้าใครในหมู่พวกเจ้าว่าเป็นสายเลือด**ของพวก**นั้นเลยแม้กระทั่งข้อสัญญา** โดยพวกเหล่านั้นมีแต่จะทวีความเดือดร้อนให้รุนแรงขึ้นแก่พวกเจ้าจนสุดความสามารถ **พวกเหล่านั้นจะทำเป็นไยดีต่อพวกเจ้าแต่ปาก**ด้วยการเอ่ยคำเจรจาไพเราะเท่านั้น **แต่หัวใจของพวกเหล่านั้นยังดื้อรั้น**ต่อการยอมถือตามข้อสัญญาอยู่ **และพวกกาฟิรเหล่านั้นส่วนมากคือพวกที่บิดพลิ้ว**ต่อข้อสัญญา	٨-كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۗ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๙.	**พวกเหล่านั้นได้เอาโองการต่าง ๆ** แห่งพระคัมภีร์อัล-กุรอาน**ของอัลเลาะห์ไป แลกกับค่างวดเพียงเล็กน้อย**แห่งภพนี้ กล่าวคือ พวกเหล่านั้นต่างก็งดเว้นจากการเจริญตามคำบัญชาจากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน เพราะอารมณ์แห่งกิเลสซึ่งมีขึ้น เพราะอบูซุฟยานได้จัดการเลี้ยงอาหารแก่พวกเหล่านั้นครั้งหนึ่ง อันนี้เป็นผลให้พวกเหล่านั้นยอมเสียสัตย์สัญญาได้ **ทั้งยังได้ต่อต้าน**ปวงชนมิให้เจริญตาม**หนทาง**แห่งศาสนา**ของพระองค์อีกด้วย แท้จริงพวกเหล่านี้ที่ได้ปฏิบัติการ**ต่อต้านมิให้ปวงชนเจริญตามศาสนาของอัลเลาะห์**กันอยู่นั้นเลวร้ายนัก**	٩- اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ○
๑๐.	**พวกเหล่านั้นหาได้ไว้หน้าผู้ศรัทธาคนใดเป็นสายเลือดไม่ แม้กระทั่งข้อสัญญา**ก็มิได้รักษาไว้เป็นสัจจะ มีแต่จะก่อความเดือดร้อนให้หนักข้อขึ้นจนสุดกำลังความสามารถ **แล้วพวกเหล่านั้นแหละคือพวกล่วงละเมิด**ซึ่งขอบเขต	١٠- لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ○
๑๑.	**แม้นพวกเหล่านั้นกลับใจ**เลิกจากความไม่ศรัทธา หันกลับมามีศรัทธา **ได้ดำรงการละหมาด**ห้าเวลา **และจำหน่ายส่วน**	١١- فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	หนึ่งจากทรัพย์เป็นซะกาตให้แก่บรรดาผู้ให้แก่บรรดาผู้ทรงสิทธิ์ ๘ จำพวกแล้ว พวกเจ้าจงถือว่า พวกเหล่านั้นก็นับเป็นวงศ์ญาติร่วมศาสนากับพวกเจ้า ทั้งเรา (อัลเลาะห์) ก็ชี้แจงอยู่แล้วซึ่งโองการต่าง ๆ แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานของเราแก่ปวงชนผู้ได้ตระหนักไตร่ตรองรับรู้	وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ○
๑๒.	แล้วถ้าหากว่าพวกเหล่านั้นเสียสัตย์ในข้อผูกพันต่อภายหลังที่พวกตนมีสัญญาไว้ ทั้งยังประณามหยามเหยียดศาสนาของพวกเจ้าแล้ว ก็ให้พวกเจ้าทำศึกกับบรรดาผู้นำของกาฟิรเสีย เพราะพวกเหล่านั้นหามีข้อผูกพันในสัญญาประการใดไม่ เพื่อว่าพวกเหล่านั้นจักได้ระงับยับยั้งความไร้ศรัทธา	١٢- وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ○
๑๓.	พวกเจ้าพึงเร่งรีบและเคลื่อนทัพไปทำศึกกับปวงชนฝ่ายกาฟิรผู้เสียสัตย์ในข้อผูกพันแห่งสัญญาและใฝ่ใจที่จะรุกไล่พระศาสนทูตมุฮำมัดออกจากนครมักกะห์เถิด ในคราวที่พวกนั้นกำลังประชุมหารือกันที่สมาคมอัน-นัดวะห์ (สมาคมนี้ท่านผู้หนึ่งชื่อว่ากุซอยย์ เป็นผู้ก่อตั้งขึ้น ปัจจุบันถูกผนวกเข้าไว้ ณ มัสยิดอัล-หะรอม คือ	١٣- اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มะกอมหะนะฟีย์เดี๋ยวนี้) เพื่อจะจัดการกับตัวมุฮำมัดอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๓ นัย คือ หนึ่งฆ่า สองกักขัง และสามเนรเทศ มติในที่ประชุมครั้งนั้น ตกลงให้ถือนัยที่สามคือเนรเทศพระศาสดามุฮำมัดออกนอกประเทศ แต่พวกเหล่านั้นหาได้เนรเทศพระนบีมุฮำมัดได้ไม่ พระศาสนาทูตมุฮำมัดเองต่างหากที่เลือกเอาวิธีอพยพลี้ภัยจากนครมักกะห์สู่นครมดีนะห์ โดยพระปรารถนาของอัลเลาะห์ **และพวก**กาฟิรเผ่ากุรอยช์ **เหล่านั้นได้ประเดิมเริ่มลงมือ**ทำศึกก่อน **พวกเจ้าเป็นครั้งแรก** กล่าวคือ ฝ่ายกาฟิรเผ่ากุรอยช์ มีพวกบนูบักร์เป็นพันธมิตรกับคุซาอะห์ซึ่งเป็นพันธมิตรกับพวกเจ้า จึงเป็นการสมควร ที่พวกเจ้าเร่งออกทำศึกกับพวกกาฟิรเหล่านั้นเพราะเหตุ ๓ ประการ อันได้แก่ การเสียสัตย์สัญญา การจะเนรเทศพระศาสดามุฮำมัด และการจะกักขังพระศาสนทูต**พวกเจ้าไม่ต้องกลัวพวกเหล่านั้นหรอก อัลเลาะห์ต่างหากเล่าที่ควรอย่างยิ่งในอันที่พวกเจ้าจะเกรงกลัวพระองค์** ในการที่พวกเจ้าจะงดเว้นออกทำศึกกับพวกเหล่านั้น **หากว่าพวกเจ้าเป็นพวกศรัทธา**ที่แท้จริง	وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๔.	**พวกเจ้าจงทำศึกกับพวก**กาฟิร**เหล่านั้น**เถิด อัลเลาะห์นั้น**จะทรงลงทัณฑ์**ฆ่า**พวกเหล่านั้นด้วยฝีมือของพวกเจ้าเอง ทั้ง**พระองค์**จะทรงให้พวกเหล่านั้นตกต่ำ** ด้วยการถูกจับเป็นเชลยและอยู่ใต้อิทธิพล พระองค์**จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้มีชัยเหนือพวกเหล่านั้น และพระองค์จะทรงผ่อนคลายความเดือดร้อน**วุ่นวาย**จากหัวอกของปวงชน**พวกคุชาอะห์**ผู้ศรัทธา**ให้พ้นจากพฤติการณ์อันได้รับจากพวกกาฟิร**อีกด้วย**	١٤- قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ۝
๑๕.	**แล้วพระองค์จะทรงเปลื้องความเศร้าหมองในจิตใจของพวก**คุชาอะห์**เหล่านั้น และอีก**อัลเลาะห์**จะทรงรับซึ่งคำสารภาพผิด**ที่หันกลับมาสู่ศาสนาอิสลาม **ต่อผู้ที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์** มีอบูซุฟยานเป็นอาทิ **และว่าอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์รู้ยิ่ง** ซึ่งการกระทำทั้งหลายทั้งปวงของบรรดาผู้เป็นข้าแห่งอัลเลาะห์ **ทรงประณีต**โดยเด็ดขาด**ยิ่ง**ในกิจสร้าง-สรรค์ทั้งปวงของพระองค์	١٥- وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
๑๖.	โอ้พวกมุอ์อิน **ไม่สมควรที่พวกเจ้านึกคิดว่าพวกเจ้าจะถูก**อัลเลาะห์ทรง**งดเว้นโดยที่อัลเลาะห์นั้นยังไม่**เปิดเผยให้รู้**เลยว่าในหมู่พวกเจ้ามี**การแบ่งแยกกันออกเป็นสามพวก	١٦- أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกที่หนึ่งคือ**ผู้ที่ทำ**ศึกด้วยบริสุทธิ์ใจ **พร้อมกับไม่ยึดเอาผู้** (กาฟิร) **ที่หาใช่อัลเลาะห์ไม่ หาใช่พระศาสนทูตของพระองค์ไม่ และหาใช่บรรดาศรัทธาชนไม่มาเป็นสหาย** พวกนี้พระองค์ทรงโปรดด้วยบัญชาให้ทำศึกสงครามเพื่อได้รับบุญกุศลอย่างใหญ่หลวง พวกที่สองคือพวกทำศึกด้วยความไม่สมัครใจพร้อมกับคบพวกกาฟิรไว้เป็นสหาย พวกนี้พระองค์ทรงงดเว้นด้วยไม่บังคับให้ทำสงคราม พวกนี้ไม่ได้รับซึ่งบุญกุศล พวกที่สามคือพวกที่ไม่สมัครทำสงคราม พวกนี้เหมือนพวกที่สอง พระองค์ทรงงดเว้น และไม่ได้รับบุญกุศลเหมือนพวกที่สอง และโดยพระองค์ทรงรู้ว่าแท้จริงพวกเจ้านั้นแยกกันเป็นสามพวก การนึกคิดของพวกเจ้าที่ว่าพระองค์ทรงงดเว้นพวกเจ้าแล้วนั้นย่อมไม่สมควรสำหรับพวกที่หนึ่ง แต่สมควรสำหรับพวกที่สอง และที่สาม **ด้วยอัลเลาะห์นั้นทรงรู้เท่าทันในพฤติ-การณ์ที่พวกเจ้ากระทำอยู่** แล้วพระองค์จะทรงตอบสนองตามพฤติการณ์นั้นของพวกเจ้าด้วย มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ มีอยู่ว่า มีชนกลุ่มหนึ่งจากชนชั้นผู้นำอรับเผ่า	وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กุรอยช์ถูกจับเป็นเชลยในครั้งทำศึกที่สมรภูมิบัดร์ อัล-อับบ๊าส (บุตรอับดุลมุฏฏ่อลิบ) ซึ่งเป็นอาของพระศาสดามุฮำมัดก็เป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่ว่านั้น ครั้นได้มีชนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นพระสหายของพระศาสดามุฮำมัดเผชิญหน้ากับชนกลุ่มนี้ ชนกลุ่มนั้นพูดจาตำหนิปวงชนเหล่านั้นว่าเป็นพวกมุชริก (ผู้ถือภาคี) ฝ่ายอลีบุตรอะบูฏอลิบก็เอ่ยตำหนิอัล-อับบ๊าสเหตุที่ไปทำศึกกับพระศาสดาและตัดสัมพันธ์ทางญาติกับพระศาสดา อัล-อับบ๊าส ตอบว่า ทำไมเล่าพวกท่านถึงได้กล่าวถึงความชั่วของเรา และไม่กล่าวถึงความดีของเราเลย อัล-อับบ๊าสถูกถามว่า แล้วท่านมีอะไรดีล่ะ? อัล-อับบ๊าสตอบว่าเรามีความดีเด่นกว่าพวกท่านมากนัก ก็พวกเราสร้างความเจริญรุ่งเรืองแก่มัสยิดอัล-หะรอมและเป็นผู้รับใช้ดูแลวิหารอัลกะอ์บะห์ไงเล่า ทั้งเรายังได้บริการแจกจ่ายน้ำแก่พวกประกอบพิธีฮัจย์ ยิ่งกว่านั้นเรายังจะไถ่ตัวพวกเชลยศึก จึงมีโองการประทานลงมาว่า	
๑๗.	**มิได้เลยพวกที่ถือภาคี** (มุชริก) **จะส่งเสริมบรรดามัสยิดแห่งอัลเลาะห์**ด้วยการเข้าไปหรือนั่งอยู่ **ทั้งที่ตนเองก็รู้อยู่ว่าตนนั้นมิได้ศรัทธา**ต่ออัลเลาะห์ ถ้ากาฟิรคนใดเข้าสู่มัสยิดโดยมิได้รับอนุญาต	١٧- مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ

วรรคที่ ภาษาไทย ภาษาอรับ

จากมุสลิมเสียก่อน ย่อมถือว่าต้องถูกประจานให้อับอาย แต่ในกรณีที่มีกิจธุระที่กาฟิรจะต้องเข้าสู่มัสยิด และโดยได้รับอนุญาตจากมุสลิมแล้ว ก็ไม่กระไร จึงตราเป็นกฎไว้ว่าที่จะอนุญาตให้คนกาฟิรเข้าสู่มัสยิดได้นั้น จะต้องได้รับอนุมัติและมีกิจธุระ **แล้วพวกกาฟิรเหล่านั้นแหละ กิจปฏิบัติต่าง ๆ** ที่ดีงาม**ของพวกเขาย่อมสูญสลาย** หาบุญกุศลมิได้เนื่องจากขาดสภาพความเป็นมุสลิม **และพวกเหล่านั้นย่อมอยู่ดำรงถาวรในขุมนรก**ตลอดกาลโดยไม่มีวันได้รับการปลดปล่อยและไม่ตาย

أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۚ
وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ○

๑๘. **ย่อมจะส่งเสริมบรรดามัสยิดแห่งอัล-เลาะห์ได้**ไม่ว่าจะเป็นมัสยิสอัล-หะรอม**หรือมัสยิดอื่นใด**จะโดยสร้างใหม่ บูรณะตกแต่ง ติดไฟให้แสงสว่าง รักษาความสะอาดหรือปูลาดด้วยผ้าก็ดีหรือเข้าปฏิบัติละหมาด ๕ เวลาเป็นประจำหรือ งดการเจรจาเรื่องโลกธรรมในมัส-ยิดก็ดี ต่าง ๆ **นี้เฉพาะผู้ที่ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และต่อวันปรภพ** และ

١٨- إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ผู้ดำรงละหมาด และผู้ที่จำหน่ายทรัพย์ส่วนหนึ่งเป็นซะกาต โดยไม่หวั่นเกรงผู้ใดนอกจากอัลเลาะห์เท่านั้น ทั้งเป็นที่หวังว่าพวกเหล่านั้นจักเป็นส่วนหนึ่งจากพวกได้รับหนทางนำสู่วิถีอันเที่ยงตรงคือศาสนาอิสลาม	وَأَقَامَ الصَّلَوٰةَ وَءَاتَى الزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰٓ أُولَٰٓئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝
๑๙.	โอ้อัล-อับบ๊าสกับบรรดาผู้เป็นกาฟิร ไม่สมควรที่พวกเจ้าจะถือว่าผู้ที่เพียงแต่บริการน้ำแก่บรรดาผู้ทำฮัจย์และผู้ส่งเสริมมัสยิดอัล-หะรอมนั้นเหมือนกับผู้ที่ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และวันปรภพ และผู้ที่ทำศึกสงครามในวิถีแห่งศาสนาของอัลเลาะห์ พวกเหล่านั้นทั้งสองฝ่ายหาได้มีเกียรติเท่าเทียมกันไม่ตามทัศนะการตัดสินของอัลเลาะห์ ส่วนอัลเลาะห์นั้นมิได้ทรงชี้หนทางนำที่เที่ยงตรงแก่พวกกาฟิรเลย	١٩- أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَٰهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّٰلِمِينَ ۝
๒๐.	บรรดาชนผู้ศรัทธา ผู้ที่พลัดถิ่นจากนครมักกะห์สู่นครมดีนะห์ และที่ได้ทำศึกในวิถีทางแห่งศาสนาของอัลเลาะห์ด้วยทรัพย์สินของพวกตนและร่างกายของพวกตนนั้น พวกเหล่านั้นย่อมได้ตำแหน่งใกล้ชิดอัลเลาะห์ยิ่งกว่าพวกกาฟิรที่จัดเลี้ยงน้ำผู้ทำฮัจย์และผู้ทำนุ-บำรุงมัสยิดอัล-หะรอม และยิ่งใหญ่กว่า	٢٠- الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَٰهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกมุอ์มินที่ไม่มีคุณสมบัติ ๓ อย่าง คือ เป็นผู้ศรัทธา ผู้อพยพลี้ภัยและที่ทำศึกสงครามด้วยทรัพย์สินและร่างกายของตน **และพวกเหล่านั้น**ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ๓ ประการดังกล่าว **นั่นแหละคือพวกที่มีชัย**ด้วยความดี	وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ○
๒๑.	**องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเหล่านั้นทรงให้พวกเหล่านั้นได้ชื่นชมอยู่กับ**สามประการที่อัลเลาะห์จะทรงตอบสนองให้ คือ **ความโปรดปรานีจากพระองค์**ตอบ-แทนที่เป็นผู้มีศรัทธา **ตลอดทั้งความยินดี**ตอบแทนที่ได้สละทรัพย์และร่างกายในการทำศึก**และสรวงสวรรค์ ซึ่งภายในนั้นพวกเขาย่อมได้รับความผาสุกยั่งยืน**ตอบแทนที่ได้อพยพและละทิ้งถิ่นฐานของตน	٢١- يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّ جَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ۙ
๒๒.	**โดย**พวกเหล่านั้น**สถิตถาวรอยู่ ณ ที่**สรวงสวรรค์**แห่งนั้นชั่วนิรันดร เพราะแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงมี**บุญกุศลเป็น**ผลสนองที่ใหญ่หลวงเตรียมอยู่แล้วที่พระองค์**	٢٢- خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ○

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

ได้มีบุคคลที่ไม่ยอมละทิ้งถิ่นฐานอพยพจากนครมักกะห์ไปยังนครมดีนะห์ เพราะมัวพะวงห่วงครอบครัว วงศ์ญาติ ปศุสัตว์ และสินค้าของพวกตน จึงมีโองการประทานลงมาว่า

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๒๓.	โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา พวกเจ้าอย่าได้ถือเอาบรรพบุรุษของพวกเจ้า และบรรดาวงศ์ญาติของพวกเจ้าเป็นที่รักใคร่เลย หากว่าพวกเหล่านั้นรวมทั้งบรรพบุรุษและวงศ์ญาติของพวกเจ้าเห็นชอบจะเลือกถือความไร้ศรัทธาเหนือกว่าความศรัทธา แล้วถ้าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นมิตรรักใคร่กับพวกบรรพบุรุษและวงศ์ญาติเหล่านั้น พวกเขานั้นแหละคือพวกที่คดโกงตัวเองด้วยการขัดพระบัญชาของอัลเลาะห์ และเลือกเอาความไร้ศรัทธา	٢٣-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○
๒๔.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวเถิดแก่บรรดาปวงชนผู้ศรัทธาว่า ถึงแม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเจ้า บรรดาลูกหลานของพวกเจ้า วงศ์ญาติของพวกเจ้า เหล่าภรรยาของพวกเจ้า พรรคพวกของเจ้าตลอดทั้งทรัพย์สินที่พวกเจ้าหามันมาได้ และสินค้าที่พวกเจ้ากลัวจำหน่ายยาก ทั้งเคหสถานที่พวกเจ้าชื่นชม ซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่โปรดปรานสำหรับพวกเจ้ายิ่งกว่าอัลเลาะห์ ยิ่งกว่ามุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ และยิ่งกว่าการทำศึกในวิถีทางศาสนาของพระองค์ โดยพวกเจ้าไม่ยอมออกไปทำศึกเพราะห่วงสิ่ง	٢٤-قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ทั้ง ๘ อย่างนั้น**แล้วไซร้ ก็ให้พวกเจ้าคอยเถิดจนกว่าอัลเลาะห์จะทรงนำมา ซึ่งโทษจากพระองค์ ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นไม่ทรงชี้หนทางนำอันเที่ยงตรงแก่พวกละเมิดเลย**	فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝
๒๕.	ขอให้สัตย์ปฏิญาณไว้ด้วยว่า โอ้ปวงชนมุอ์มิน **แท้จริงอัลเลาะห์ได้ทรงช่วยพวกเจ้าในหลายท้องถิ่น**ที่ทำศึกสงคราม เช่น การทำศึกที่บัดร์ สงครามของพวกก็รีเฎาะห์ และสงครามของพวกนะดีร **และโดยเฉพาะ**พวกเจ้าจงระลึก**ในวัน**ทำสงคราม**ที่หุไนน์** (คือที่ราบระหว่างนครมักกะห์กับฏออิฟ) ซึ่งพวกเจ้าทำศึกกับพวกหะวาซิน ณ เดือนเชาวาลปีที่ ๘ **วันซึ่งความมีมากมายของพวกเจ้ายังความฉงนแก่พวกเจ้า** พวกเจ้ากล่าวว่าพวกเรามีรี้พลมากถึงหนึ่งหมื่นสองพันคน จะพ่ายแพ้พวกฝ่ายกาฟิรเพียงสี่พันคนมิได้ **แต่**ความมีมากมายของพวกเจ้านั้น**มันก็ไม่เพียงพอที่จะคุ้มกันพวกเจ้าเลยแม้สักน้อย แผ่นดินเล่าก็แคบลงแก่พวกเจ้าทั้งที่มันเคยกว้างพอ** ทั้งพวกเจ้าจะไม่พบเจอที่ใดซึ่งสงบปลอดภัยเลย เพราะความหวาดกลัวอย่างรุนแรงเกิดมีขึ้นแก่พวกเจ้า	٢٥- لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ครั้นแล้วพวกเจ้าต่างถอยหลังหนี เป็นการยอมแพ้ ปล่อยให้พระศาสดามุฮำมัดนั่งอยู่บนหลังลาขาวของท่านแต่เพียงคนเดียวโดยมีอัล-อับบ๊าสเท่านั้นที่อยู่ร่วมกับพระศาสดามุฮำมัด แล้วอัล-อับบ๊าสเป็นผู้จูงบังเหียนลา ถึงกระนั้นก็มีอบูซูฟยานคอยคุมอานที่มุฮำมัดนั่งอยู่ ซึ่งทั้งสองนี้ได้ยอมรับอิสลามในปีพิชิตมักกะห์	ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ۝
๒๖.	**ต่อมาอัลเลาะห์ได้ทรงมอบความสงบสุขของพระองค์ลงยัง**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์ และแก่พวกศรัทธา** เมื่ออัล-อับบ๊าสได้รับอนุญาตจากพระศาสนทูตมุฮำมัดให้ประกาศเรียกบรรดาผู้ศรัทธาที่หันหนีจากพระศาสดามุฮำมัดไป พวกเหล่านั้นก็กลับมาสู่พระศาสดามุฮำมัดอีกแล้วเข้าร่วมทำศึกสงครามต่อไป **พระองค์จึงได้ส่งเหล่าทหาร**มลาอิกะห์ **ซึ่งพวกเจ้ามองไม่เห็นลงมา ทั้งยังทรงลงโทษบรรดาผู้เป็นกาฟิร**ด้วยการฆ่าและจับไว้เป็นเชลยอีกด้วย **ก็การ**ฆ่าและการจับเป็นเชลย**นั้นแหละเป็นผลตอบแทนแก่พวกกาฟิร**	۲۶- ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَأَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ۝
๒๗.	**แล้วหลังจาก**ที่ทรงลงโทษพวกกาฟิร**นั้นอัลเลาะห์ก็ทรงรับรองซึ่งคำสารภาพผิด**	۲۷- ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ของผู้ที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์โดยการมาเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม **ด้วยว่าอัลเลาะห์ทรงเป็นองค์อภัยยิ่ง**ต่อพวกศรัทธา **ทรงโปรดปรานียิ่ง**ต่อพวกเหล่านั้น	مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○
๒๘.	**โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา โดยเฉพาะพวกมุชริกนั้น**หัวใจของเขาเหล่านั้น**ย่อมโสมม**หาความบริสุทธิ์ผ่องแผ้วมิได้ ทั้งนี้พวกเหล่านั้นกลั้วอยู่กับการถือภาคี **ฉะนั้นจึงมิให้พวกมุชริกเหล่านั้นย่างใกล้**อาณาเขตต้องห้าม**มัสยิดอัล-หะรอม**แห่งนครมักกะห์ **ภายหลังปีนี้**อันเป็นปีที่ ๙ แห่งฮิจเราะห์ศักราช (นับแต่พระศาสดามุฮำมัดอพยพจากนครมักกะห์สู่นครมดีนะห์) ส่วนมัสยิดอื่นจากมัสยิดอัล-หะรอมก็ห้ามพวกกาฟิรเข้าเช่นกัน เว้นแต่จะต้องโดยอนุญาตจากฝ่ายมุสลิมให้เข้าไปทำกิจธุระอันไม่ขัดต่อศาสนา **และถ้าพวกเจ้าเกรงว่าจะตกยาก**เพราะขาดสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างพวกเหล่านั้นกับพวกเจ้า**แล้วไซร้ ในภายหน้าอัลเลาะห์จะทรงให้พวกเจ้าร่ำรวยด้วยความอำนวยของพระองค์หากว่าพระองค์ทรงมุ่งประสงค์** แท้จริงนั้นพระองค์ทรงให้ความร่ำรวยแก่พวกนั้นด้วยความมีชัยในการสงคราม และได้รับค่ารัชชูปการจากพวกยะฮูดีบ้าง และจาก	٢٨- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกนัซรอนีบ้าง **ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่ง**ในกิจทั้งปวงของพวกนั้น **ทรงประณีตยิ่ง**ในการสร้างสรรค์ทั้งปวงของพระองค์	إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ○
	เมื่อผ่านลุล่วงจากการดำรัสเกี่ยวกับเรื่องราวของชาวอรับมุชริก นับแต่โองการที่ ๑ ถึง ๒๘ แห่งซูเราะห์นี้แล้ว พระองค์จึงได้ดำรัสถึงผู้ทรงพระคัมภีร์ทั้งฝ่ายยะฮูดีและนัซรอนีดังโองการว่า	
๒๙.	โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย **พวกเจ้าจงทำศึกเถิดกับบรรดาชนผู้ได้รับพระคัมภีร์**ทั้งฝ่ายยะฮูดีและนัซรอนี **ซึ่งมิได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และต่อวันปรภพ** เพราะถ้าพวกเหล่านี้ศรัทธาต่อทั้งสองนั้นจริง ก็จะต้องศรัทธาต่อพระศาสดามุฮำมัดด้วย แต่เมื่อไม่ยอมศรัทธาต่อพระศาสดามุฮำมัด การศรัทธาที่ว่านั้นก็เป็นอันโฆษะ **ทั้งพวกนั้นยังได้ถือว่าสิ่งที่อัลเลาะห์และ**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์ตราห้าม** มีสุราเป็นต้น **นั้นไม่เป็นบาป และไม่ได้นับถือศาสนาอันเที่ยงแท้ จนกว่าพวกเหล่านั้น**ทั้งสองฝ่าย**จะจ่ายค่ารัชชูป-การกับมือเอง**เป็นประจำปี **โดยพวกเหล่านั้นยอมสยบ**อยู่ใต้อิทธิพล และยอมเคารพคำใช้และห้ามแห่งศาสนาอิสลาม	٢٩- قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ○
๓๐.	**และพวกยะฮูดีกล่าวว่า** พระศาสดาอุไซร์ **คือบุตรของอัลเลาะห์ ส่วนพวก**	٣٠- وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨ ابْنُ اللّٰهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นะซอรอก็ว่า พระศาสดามหามงคลอีซาเป็นบุตรของอัลเลาะห์เช่นกัน นี้คือถ้อยคำของทั้งสองพวกนั้นที่พูดจาพล่อยไปตามปากหามีหลักฐานไม่ โดยที่พวกทั้งสองนั้นพูดเป็นทำนองเดียวกับถ้อยคำที่ไร้หลักฐานของบรรพบุรุษผู้เป็นกาฟิรเมื่อก่อนโน้น อัลเลาะห์จึงได้ทรงหักเมตตาจิตจากพวกเหล่านั้น ทั้งฝ่ายยะฮูดีและนะซอรอให้ห่างจากความโปรดปรานีของพระองค์เสียเลย แปลกนักหนาที่พวกทั้งสองนั้นเหห่างจากสิ่งจริงแท้ ทั้งที่หลักฐานก็มียืนยันอยู่แล้ว	وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِئُوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۗ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ○
๓๑.	พวกเหล่านั้นทั้งยะฮูดีและนะซอรอได้ยึดถือพวกนักปราชญ์ (ฝ่ายยะฮูดี) นักวินัยธรรม (ฝ่ายนะซอรอ) และอีซาพระมหามงคลบุตรมัยรำเป็นพระเจ้า หาใช่อัลเลาะห์ไม่ กล่าวคือพวกยะฮูดีถือเอาพวกนักปราชญ์ของตนเป็นพระเจ้าเฉพาะในส่วนที่ข้อบัญญัติขัดกับข้อบัญญัติของอัลเลาะห์เท่านั้น ส่วนพวกนะซอรอถือเอานักวินัยธรรมเป็นพระเจ้าของตนเฉพาะในส่วนที่ข้อบัญญัติขัดกับข้อบัญญัติของอัลเลาะห์เท่านั้น ทั้งยังได้ถือเอาพระศาสดาอีซาเป็นพระเจ้าด้วยการยอมน้อม	٣١- اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	สักการะและเคารพบูชาอีกโสดหนึ่งด้วย **แต่ทว่า**ในพระคัมภีร์เตารอตและพระคัมภีร์อินญีลแล้วทั้งสอง**พวกนั้น**ถูกบัญชาใช้ให้**สักการะเฉพาะ**อัลเลาะห์ผู้เป็น**พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น** **ไม่มีพระเจ้าใด**ที่จักได้รับความเคารพสักการะ**เลยเว้นแต่พระองค์**อัลเลาะห์**เท่านั้น** ฉันขอแสดงถึง**พระบริสุทธิคุณแห่งพระองค์**ไว้ว่าพระองค์**ทรงพิสุทธิ์**สะอาด**ปราศพ้นจาก**ใด ๆ **ที่พวกเหล่านั้นถือเป็นภาคี**เท่าเทียมพระองค์	وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوٓا۟ إِلَٰهًا وَٰحِدًا ۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ ○
๓๒.	**พวกเหล่านั้น**ที่เป็นกาฟิร**หมายจะดับรัศมี**อันได้แก่ ข้อบัญญัติใช้และห้าม ตลอดทั้งหลักฐานแสดงเอกภาพ**ของอัลเลาะห์**ให้สิ้นลง**ด้วยถ้อยคำของพวกตน**ในเรื่องนี้ **แต่อัลเลาะห์ก็มิได้ทรงมุ่งประสงค์ใดนอกจากจะทรงให้รัศมี**แห่งพระศาสนา**ของพระองค์**รุ่งเรืองโดย**บริบูรณ์** ด้วยคำว่า "ไม่มีพระเจ้าใดจักได้รับความเคารพสักการะเลยเว้นแต่อัลเลาะห์เท่านั้น" **แม้ว่าพวกกาฟิรจักเกลียดชัง**หรือไม่เกลียดชังความรุ่งเรืองแห่งพระศาสนาของพระองค์**ก็ตามเถิด**	٣٢- يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พระองค์คือพระผู้ทรงตั้งมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์เป็นทูตมาพร้อมกับพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน ซึ่งเป็นวิถีทางนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง และศาสนาอิสลามอันเที่ยงแท้ด้วย เพื่อจะทรงเชิดชูให้เด่นชัดเหนือศาสนาทั้งปวงที่ขัดแย้งกับศาสนาของพระองค์ แหละแม้ว่าพวกมุชริกจักเกลียดชังหรือไม่เกลียดชังการเชิดชูศาสนาอิสลามให้สูงเด่นขึ้นก็ตามเถิด พระองค์ย่อมจะเชิดชูศาสนาอิสลามให้สูงเด่นอยู่เสมอไป	٣٣- هُوَ الَّذِيْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝
๓๔.	โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา แท้จริงส่วนใหญ่จากพวกนักปราชญ์ของฝ่ายยะฮูดี และนักวินัยธรรมของฝ่ายนะซอรอนั้นได้กินสมบัติของปวงชนโดยทุจริต เช่นรับสินบนในการชำระข้อพิพาท ทั้งพวกเหล่านั้นยังได้ขัดขวางปวงมนุษย์ให้ห่างเสียซึ่งวิถีทางศาสนาของอัลเลาะห์ และบรรดาชนที่เป็นยะฮูดีก็ดี ที่เป็นพวกนะซอรอก็ดีและที่เป็นมุอ์มินก็ดีซึ่งออมทรัพย์สมบัติมีทองและเงินเป็นต้นเก็บไว้ แล้วไม่ใช้จ่ายมันในวิถีทางศาสนาของอัลเลาะห์ โดยให้เป็นทรัพย์ซะกาตบ้าง เป็นทางกุศลตามใจสมัครบ้าง โอ้มุฮำมัด จงแจ้งแก่พวกเหล่านั้นถึงโทษอันเจ็บแสบเถิด	٣٤- يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๓๕.	พวกตระหนี่นั้นจะถูกลงโทษ**ในวันที่ทรัพย์นั้น** (เงินทองของพวกเขา) ถูกเผา**ในขุมนรกญะฮันนำ แล้วหน้าของพวกนั้น**สีข้างทั้งซ้ายและขวา **และหลังของพวกนั้นจะถูกนาบด้วยทรัพย์**ที่ถูกเผาในนรก**นั้น** จนผิวหนังแผ่กว้างออกไปขนาดเอาเงินทองทั้งหมดนั้นมาวางเรียงเต็มพอดี และพวกเหล่านั้นจะถูกสมน้ำหน้าว่า **นี้แหละ**ทรัพย์สมบัติ**ที่พวกเจ้าเก็บออมไว้ เพื่อ**เอา**ประโยชน์ส่วนตัว ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสแห่ง**ผลตอบแทน**กรรมที่พวกเจ้า**เก็บออมทรัพย์สมบัติ**กันไว้เถิด**	٣٥- يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ۗ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ○
๓๖.	**แท้จริงจำนวนเดือน**ทั้งสิ้นในรอบหนึ่งปี **ตามนัยของอัลเลาะห์**ที่ได้ทรงตัดสินไว้ มิใช่การประดิษฐ์คิด**ขึ้น**ของมนุษย์**นั้นสิบสองเดือน** คือ มุหัรร็อม ซ่อฟัร ร่อบีอุล-เอาวัล รอบีอุลอาคิร ยุมาดิลอูลา ยุมา-ดิลอาคิเราะห์ ร่อยับ ซะอ์บาน รอมดอน เชาวาล ซุลเก๊าะอ์ดะห์ ซุลหิจยะห์ ทั้ง ๑๒ เดือนนี้มีกำหนดไว้**ตามสารบบ**ที่บันทึกอยู่ในแผ่นทะเบียนเดิม (เลาหุลมะห์ฟูซ) **ของอัลเลาะห์** และมีกำหนดไว้แล้วใน**วันที่พระองค์ได้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และพิภพ** **ซึ่งจากจำนวน** ๑๒	٣٦- اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เดือน**นี้มีอยู่สี่เดือนที่เป็นเลิศ** มีการให้เกียรติ โดยไม่ก่อสงครามในเดือนเหล่านี้มาแต่สมัยก่อนโน้นจนลุถึงสมัยของพระศาสดามุฮำมัดนี้ แปลว่ากรรมดีทั้งมวลการประพฤติปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ และระงับการอันทรงห้ามภายใน ๔ เดือนนี้ย่อมได้รับผลบุญทวี ในทางตรงข้ามหากเป็นการชั่วก็ได้รับโทษทัณฑ์ทวีขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้ง ๔ เดือนนี้ได้แก่ ซุลเก๊าะอ์ดะห์ ซุลหิจยะห์ มุหัมร็อมและร่อยับ	مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
	ในจำนวนเดือนทั้ง ๑๒ เดือนนี้นับได้เป็นหนึ่งปีทางจันทรคติ ซึ่งคำนวณตามวิถีโคจรของดวงจันทร์ ระบบทางจันทรคตินี้เป็นของชาวอรับ ซึ่งพวกมุอ์มินใช้กำหนดเวลาถือศีลอด และการทำพิธีฮัจย์ตลอดทั้งเทศกาลและกิจอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากับ ๓๕๕ วัน ส่วนทางสุริยคตินั้นถือการหมุนครบหนึ่งรอบของดวงอาทิตย์มีจำนวน ๓๖๕ ¼ วัน จะเห็นว่าปีทางจันทรคติมีจำนวนน้อยกว่าปีทางสุริยคติประมาณ ๑๐ วัน ด้วยเหตุอันนี้เองจึงทำให้การถือศีลอด การประกอบพิธีฮัจย์ และอื่น ๆ ตกอยู่ในฤดูกาลที่ต่างกัน บางทีตกฤดูหนาว บางทีตกฤดูร้อนเป็นต้น การที่ถือว่าเป็นการผิดกฎ และเป็นบาปในอันที่จะทำศึกภายใน ๔ เดือน	

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นี้แหละเป็นศาสนาที่ยืนยง ฉะนั้นพวกเจ้าอย่าได้คิดคดแก่ตัวเองในกาลเวลาของทั้ง ๔ เดือนนั้นด้วยการทำศึกสงครามเลย เพราะเหตุว่าการกระทำชั่วเลวภายใน ๔ เดือน นั้นเป็นบาปอันใหญ่หลวง และให้พวกเจ้าสังหารพวกมุชริกได้แล้วโดยตลอดทุกเดือนและทุกแห่งหนเหมือนดังที่พวกมุชริกเหล่านั้นได้สังหารพวกเจ้าตลอดมาทุกเดือนและทุกแห่งหน แล้วพวกเจ้าพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงให้ความช่วยเหลืออยู่ฝ่ายพวกยำเกรงให้มีชัย	ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ○
๓๗.	แท้จริงการขอเลื่อนภาวะห้ามในเดือนมุหัรร็อมไปไว้ในเดือนซ่อฟัรนั้น รังแต่จะเพิ่มไร้ศรัทธาต่อข้อบัญญัติของอัลเลาะห์ให้มากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะพวกกาฟิรเหล่านั้นไม่ยอมเชื่อคำตัดสินของอัลเลาะห์ที่ว่า "การขอเลื่อนภาวะห้ามในเดือนมุหัรร็อมไปไว้ในเดือนซ่อฟัรนั้นเป็นการไร้ศรัทธา" เช่น กาฟิรรอนารยชน (ญาฮิ-ลียะห์)ได้เคยกระทำกันมาแล้ว กล่าวคือข้อบัญญัติของอัลเลาะห์ใน ๔ เดือนห้าม มีดังนี้ (๑) การห้ามทำกรรมชั่วในสี่เดือนนั้นต้องคงที่อยู่กับสี่เดือนตามกำหนดไว้ จะเลื่อนไปไว้ในเดือนถัดไปไม่ได้ทุก ๆ ปี	٣٧- إِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ فِى الْكُفْرِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	(๒) ชื่อของทั้งสี่เดือนห้ามต้องมีกล่าวครบอยู่เสมอไปทุก ๆ ปี (๓) จำนวนชื่อของเดือน ๔ ชื่อต้องมีครบในทุกปี ห้ามลดจำนวนให้น้อยลง ด้วยการเอาซ่อฟัรมาแทนมุหัรร็อมในทุก ๆ ปี (๔) จำนวนของเดือนห้ามจะต้องคงที่อยู่กับทุกเดือนที่กำหนดไว้ในทุก ๆ ปี เมื่อพวกกาฟิรไม่เชื่อข้อ (๑) เช่นพวกนั้นเลื่อนภาวะห้ามจากเดือนมุหัรร็อมไปอยู่ในเดือนซ่อฟัรก็ต้องถือว่าพวกกาฟิรไม่เชื่อข้อ (๑) ข้อ (๒) และ ข้อ (๔) แต่ยังคงเชื่ออยู่เฉพาะข้อ (๓) เท่านั้น คือมีภาวะห้ามครบ ๔ แต่ไม่ประจำอยู่กับเดือนที่ถูกกำหนดไว้ พระองค์จึงตรัสไว้ในโองการต่อไปนี้ว่า	
	พระองค์จะทรงยังความงมงายในศาสนาอิสลาม**ให้แก่บรรดาชนกาฟิร ซึ่งถือว่าเป็นที่อนุญาตให้เลื่อน**ภาวะห้ามของเดือนมุหัรร็อมไปอยู่ในซ่อฟัร ลดจำนวนชื่อของเดือนห้ามเสียหนึ่งชื่อคือ มุหัรร็อม และลดการนับมุหัรร็อมไปนับเดือนซ่อฟัรเป็นเดือนแรก**ได้ในบางปี และพวกนั้นตราว่าเป็นบาปที่จะเลื่อน**ภาวะห้ามในเดือนมุหัรร็อมไปไว้ในเดือนซ่อฟัร ห้ามลดจำนวนชื่อของเดือนห้ามให้เหลือเพียงสาม และห้ามเลื่อนการนับเดือนมุหัรร็อม	يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهُ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهُ عَامًا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ไปนับเดือนซ่อฟัรเป็นเดือนแรกใน**บางปี ทั้งนี้เพื่อ**พวกนั้น**จะให้ตรงตามจำนวน**ห้าม**ที่อัลเลาะห์ได้ทรงตราห้ามไว้**ในทั้งสี่เดือน แต่ภาวะห้ามจะตกอยู่ในเดือนใด ๆ ก็ได้ เช่นห้ามในเดือนมุหัรร็อมตกอยู่ในเดือนซ่อฟัร คงได้ความว่าพวกกาฟิรเชื่อในข้อบัญญัติของอัลเลาะห์เพียงข้อเดียว แต่อีกสามข้อไม่ยอมเชื่อ **และเพื่อ**ที่พวกเหล่า**นั้นจะถือว่าเป็นที่อนุญาต**ให้เลื่อนภาวะห้ามของเดือนมุหัรร็อมไปไว้ในเดือนซ่อฟัร ให้ลดจำนวนชื่อของเดือนห้ามเสียหนึ่งเดือนคือเดือนมุหัรร็อม และให้เลื่อนการนับมุหัรร็อมไปนับเดือนซ่อฟัรเป็นเดือนแรก และการอื่น ๆ **ที่อัลเลาะห์ทรงตรงห้ามไว้ กิจปฏิบัติอันเลวของพวกนั้นก็ถูก**ไซตอน**ให้พวกเขาเห็นเป็นความงดงาม**ตามที่พวกเขาคิดเดาเอาว่าความชั่วนั้นเป็นความดีงาม **ฝ่ายอัลเลาะห์เล่าจะไม่ทรงแนะ**นำ**หนทาง**เที่ยงธรรม**แก่ปวงชนกาฟิรเลย**	لِّيُوَاطِـُٔوا۟ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّوا۟ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ أَعْمَـٰلِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَـٰفِرِينَ ۝٣٧

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

มีว่า ในกาลครั้งหนึ่งพระศาสดามุฮำมัดได้ประกาศเกณฑ์ปวงชนให้ออกไปทำศึกสงครามตะบู๊ก (เมืองหนึ่งตั้งอยู่ในเส้นทางสัญจรไปมาระหว่างเมืองดิมิชก์ (ดามัสกัส) นครหลวงซีเรียกับนคร

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

มดีนะห์ โดยที่พวกนั้นอยู่ในภาวะขาดน้ำ ลำบากแก่การประกอบอาชีพถึงขนาดอินทผลัมเมล็ดเดียวต้องกินกันสองคน และมีภาวะอากาศร้อนระอุถึงขนาดพวกนั้นจำต้องดื่มน้ำปัสสาวะ จึงยากเหลือล้นที่พวกนั้นจะยอมออกทำศึกสงครามตามประกาศ โองการจากอัลเลาะห์จึงมีว่า

๓๘. **โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา** ข้าจักประณามพวกเจ้าว่า **มีอะไรที่เป็นอุปสรรคขัดข้องขึ้นแก่พวกเจ้าอีกเล่า** ถึงได้มักชักช้าที่จะออกสู่สมรภูมิ **ในเมื่อพวกเจ้าถูก**พระศาสดามุฮำมัด**ประกาศว่า พวกเจ้าจงออกไป**ทำศึก**ในวิถีทาง**ศาสนา**ของอัลเลาะห์เถิด พวกเจ้าก็ชักช้า**และหลบเลี่ยงการทำศึก และไม่ยอมออกเดินทาง แต่กลับพัก**อยู่กับถิ่น**ของพวกเจ้า **ไม่สมควรเลยที่พวกเจ้าจะยินดีต่อชีวิตแห่งภพนี้** และประโยชน์สุขแห่งภพนี้ **แทน**ประโยชน์สุขแห่ง**ภพหน้า ก็ประโยชน์สุขแห่งชีวิตในภพนี้** เมื่อเปรียบกับประโยชน์สุขแห่งชีวิต**ในภพหน้าแล้ว มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น** และเลวยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่าประโยชน์สุขแห่งชีวิตในภพนี้ต่ำค่า มันย่อมมีได้ทั้งสูญเสีย ตลอดจน

٣٨- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا
مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ได้รับภัยอันตราย และสิ้นเปลืองหมดไปได้ในที่สุดอย่างไม่มีข้อสงสัย แต่ประโยชน์สุขแห่งภพหน้าย่อมเป็นที่ยกย่องบริสุทธิ์สะอาด หาความเสื่อมเสียและสูญหายมิได้ และมีอยู่เป็นนิจนิรันดร จึงเอาเนื้อความได้แน่นอนว่า เมื่อเทียบกันแล้วประโยชน์สุขแห่งภพนี้น้อยค่าและเลวกว่าประโยชน์สุขแห่งภพหน้ามากมายนัก	
๓๙.	**หากว่าพวกเจ้าไม่ออกทำศึก**ร่วมกับพระศาสดามุฮำมัดแล้ว **พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บแสบ** ทั้งพระองค์จะทรงล้างชาติพันธุ์ของพวกเจ้าให้สูญลง **และจะทรงให้ปวงชนอื่นจากพวกเจ้ามีขึ้นแทนพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะทำร้ายเขา** (พระศาสดามุฮำมัด) **ไม่ได้เลยแม้สักนิดเดียว**ด้วยวิธีการไม่ช่วยเหลือเขา (มุฮำมัด) แต่จะมีอัลเลาะห์ทรงเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือศาสดาของพระองค์อยู่ **แหละว่าอัลเลาะห์นั้นทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง** เท่าที่ได้ทรงช่วยเหลือพระศาสดามุฮำมัดและศาสนาของพระองค์นั้นก็นับว่าเป็นส่วนแห่งอานุภาพของพระองค์ประการหนึ่ง	٣٩- إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๐.	อัลเลาะห์ได้ทรงประกาศแก่บรรดาชนผู้รีรอต่อการออกทำศึกสงครามที่ตะบู๊กว่า ถ้าแม้นพวกเจ้าไม่ช่วยเหลือเขา (มุฮำมัด) อัลเลาะห์จะทรงให้ความช่วยเหลือพระศาสนทูตของพระองค์ ทรงให้ความศักดิ์สิทธิ์แก่ศาสนาของพระองค์ตลอดทั้งทรงเชิดชูพระคำดำรัสของพระองค์ให้สูงเด่นขึ้น ไม่ว่าพวกเหล่านั้นจะช่วยเหลือพระศาสดามุฮำมัดหรือไม่ก็ตาม พระองค์ก็ได้ทรงช่วยเหลือมุฮำมัดพระศาสดาของพระองค์แน่นอน ในเมื่อฝ่ายมุสลิมมีจำนวนพลเพียงเล็กน้อย และฝ่ายข้าศึกศัตรูนั้นมีมากมาย และอะไรเสียอีกในวันนี้พระศาสดามุฮำมัดก็มีพลพรรคและอาวุธยุทโธปกรณ์มากมาย โองการประกาศดังนี้ว่า **หากพวกเจ้าไม่ช่วยเหลือเขา** (พระศาสดามุฮำมัด) โดยการออกไปทำศึกที่สมรภูมิตะบู๊กร่วมกับมุฮำมัด **แล้วไซร้ อัลเลาะห์จะทรงช่วยเหลือเขา** (มุฮำมัด) **แน่นอน ในตอนที่บรรดาผู้เป็นกาฟิรกระทำให้เขา** (มุฮำมัด) **จำต้อง**ตัดสินใจ**ออกไป**จากนครมักกะห์ภายใต้ความมุ่งหมายที่ประชุมกัน ณ สมาคมอัน-นัดวะห์ ๓ ประการมี ฆ่า กักขัง และเนรเทศออกนอกประเทศ โดยมีอบูบักร์	٤٠- إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เป็นผู้ติดตามไปด้วย**เพียงสองต่อสอง** พระองค์จะทรงให้ความช่วยเหลือมุฮำมัดทุกโอกาสที่แม้จะมีความคับขันสักเพียงใด **ในตอนที่ทั้งสอง** (มุฮำมัดกับอบูบักร์) **นั้น**ได้เข้าไปซ่อนตัว**อยู่ในถ้ำ**แห่งภูเขาซูร (ใกล้กับนครมักกะห์) และทรงช่วยใน**ตอนที่เขา** (มุฮำมัด) **กล่าวแก่พระสหายของเขา**ชื่ออบูบักร์ ขณะที่เหลือบสายตาเห็นฝ่าเท้าของพวกมุชริกว่า ถ้าพวกมุชริกเหล่านั้นคนใดก้มมองดูเท้าของตนแล้วย่อมจะเห็นเราทั้งสองได้เป็นแน่ และกล่าวว่า **ท่านอย่าได้เศร้าใจเลยนะ เพราะอัลเลาะห์ทรง**ให้ความช่วยเหลือ**อยู่ฝ่ายเราแล้ว ทั้งอัลเลาะห์ยังได้ทรงมอบความสงบมั่นจากพระองค์ลงมายังเขา** (พระศาสดามุฮำมัดหรืออบูบักร์) **ทรงสนับสนุนเขา** (มุฮำมัด) **ให้กล้าแข็งขึ้นด้วยเหล่าทหาร**มลาอิกะห์**ซึ่งพวกเจ้ามองไม่เห็น**ลงมาในถ้ำแห่งภูเขาซูร และในสถานการณ์คับขัน เพื่อให้ความอารักขาและเพื่อเบนสายตาพวกกาฟิรมิให้แลเห็นมุฮำมัดได้ **และพระองค์ก็ทรงให้คำประกาศชักชวนของบรรดาชนกาฟิร**ให้เข้าสู่ความเป็นผู้ถือภาคี**ต่ำลง ส่วนพระคำ**ดำรัส**ของอัลเลาะห์**ที่ทรงประกาศเชิญชวนเข้าสู่เอกภาพของพระองค์**นั้น**	ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	สูงขึ้นและมีชัย ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงอิทธิฤทธิ์โดยเด็ดขาดยิ่ง ทรงประณีตยิ่งในกิจทั้งปวงของพระองค์	وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ○
๔๑.	พวกเจ้าจงออกทำศึกเถิด ทั้งในยามคล่องตัวและไม่คล่องตัว และพวกเจ้าจงสู้รบด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้า และร่างกายของพวกเจ้าในวิถีทางศาสนาของอัลเลาะห์ การออกทำศึกก็ดีและการเสียสละทรัพย์สมบัติและร่างกายของพวกเจ้าไปในการสู้รบก็ดี นั้นแหละเป็นความดียิ่งสำหรับพวกเจ้า ฉะนั้นหากพวกเจ้าตระหนักดีว่ามันเป็นการดียิ่งแล้วก็อย่าได้มัวชักช้าที่จะออกทำสงครามเลย	٤١- اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้	
	เนื่องจากพวกมุนาฟิก (พวกตีสองหน้า) ไม่ยอมออกทำศึกสงครามในดินแดนตะบู๊ก จึงมีโองการจากอัลเลาะห์ลงมาว่า	
๔๒.	โอ้มุฮำมัด ถ้าแม้นประกาศชักชวนปวงชนมุนาฟิกให้ออกทำศึกนั้นมีประโยชน์ทางโลกที่เห็น ๆ อยู่แค่เอื้อม และมีเส้นทางพอประมาณแล้วไซร้ พวกมุนาฟิก	٤٢- لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

เหล่านั้นก็จะยอมตามคำประกาศเกณฑ์ของ**เจ้า** เป็นการถือโอกาสแสวงทรัพย์เชลยไปด้วย **แต่**นี่หนทางที่จะไปทำศึก**มันอยู่ห่างไกลมาก** พวกเหล่านั้นจึงไม่ยอมติดตามเจ้าออกรบ ครั้นเมื่อพวกเจ้า (มุอ์มิน) กลับจากทำสงครามมายังพวกมุนาฟิกเหล่านั้น **แล้วพวกเหล่านั้นก็จะสาบานโดย**ออกพระนามของ**อัลเลาะห์เป็นการทำลายพวกตนเอง**ด้วยคำสาบานเท็จว่า **ถ้าพวกเราสามารถ**ที่จะออกทำศึก**ได้แล้ว พวกเราจะออกไป**ทำศึก**ร่วมกับพวกท่านด้วย แต่อัลเลาะห์ก็ทรงรู้อยู่ว่าพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นย่อมเป็นผู้เท็จ**ในด้านศรัทธา และถ้อยคำสาบานที่ว่านั้น

وَلَٰكِنۢ بَعُدَتۡ
عَلَيۡهِمُ ٱلشُّقَّةُۚ
وَسَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ
لَوِ ٱسۡتَطَعۡنَا لَخَرَجۡنَا مَعَكُمۡ
يُهۡلِكُونَ أَنفُسَهُمۡ
وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٤٢

ครั้งหนึ่งพระศาสดามุฮำมัดประกาศอนุญาตให้ชนคณะหนึ่งจากพวกมุนาฟิกไม่ต้องออกทำศึกสงครามได้โดยดุลยพินิจของท่านเอง จึงมีโองการจากอัลเลาะห์ลงมาติงและตำหนิพระศาสดามุฮำมัดในฐานะที่ปล่อยโอกาสอันดีและประเสริฐยิ่ง (คือหน่วงเวลาไว้)ให้สูญไป และในฐานะที่เพิกเฉยพวกเหล่านั้นไว้ไม่มีการอนุญาตให้ออกรบเรื่อยไปจนกว่าจะถึงกำหนดหมายว่าจะออกทำศึกเมื่อไรหรือไม่

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๓.	**อัลเลาะห์ได้ทรงนิรโทษ**ข้อตำหนิ**ให้แก่เจ้าแล้ว ทำไมเล่าเจ้าจึงยอมให้พวก**มุนาฟิก**เหล่านั้น**ไม่ต้องออกทำศึก เจ้าควรจะเฉยไว้ไม่ต้องประกาศไปก่อน **จนกว่าเมื่อผู้ซื่อสัตย์**ต่อคำบอกขัดข้องที่จะออกทำศึก**มีขึ้นชัดแจ้งแก่เจ้า และต่อเมื่อเจ้ารู้ถึงพวกผู้เท็จ**ในถ้อยคำบอกขัดข้องนั้น**ดีเสียก่อน**	۴۳- عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ۝
๔๔.	**บรรดาชนผู้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และวันปรภพ** (อาคิเราะห์) **นั้นจะไม่ขออนุญาตจากเจ้าเลย ในการขอยกเว้น งดออกทำศึกด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และร่างกายของพวกเขา แต่อัลเลาะห์ทรงรู้ยิ่งถึงพวกที่ยำเกรง**	۴۴- لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ۝
๔๕.	**บรรดาชนผู้มิได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และวันปรภพต่างหากเล่า ที่จะขออนุญาต**จากเจ้าในการไม่ออกรบ **ก็หัวใจของพวกเหล่านั้น**ที่มิได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และวันปรภพ **มีเคลือบแคลงสงสัยใน**ศาสนาอยู่ **พวกเหล่านั้นจึงวกวนอยู่ในความสงสัยนั้น**	۴۵- اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๖.	และถ้าแม้ว่า พวกเหล่านั้นที่เป็นมุนาฟิก อยากจะออกไปทำศึกร่วมกับเจ้า พวกเหล่านั้นก็ต้องตระเตรียมอาวุธยุทโธปกรณ์และเสบียงกรังกันเป็นการใหญ่ แต่อัลเลาะห์มิได้พึงปรารถนาจะให้พวกเหล่านั้นออกศึก พระองค์จึงทรงให้พวกเหล่านั้นอิดเอื้อนอยู่ และมีนัยคล้ายกับพวกนั้นถูกสั่งว่า พวกเจ้าจงร่วมอยู่กับพวกที่อยู่เฉยทั้งหลาย มีผู้เจ็บป่วยอาพาธ ผู้หญิง และเด็ก ๆ เถิด	٤٦- وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ○
๔๗.	ถ้าหากพวกเหล่านั้นที่เป็นมุนาฟิก ได้ออกไปทำศึก ท่ามกลางพวกเจ้าแล้ว พวกเหล่านั้นก็จะมีแต่ทวีความแหลกลาญแก่พวกเจ้าด้วยการงดเว้นไม่ช่วยเหลือพวกเจ้าเท่านั้น ทั้งพวกเหล่านั้นยังจะเข้าแทรกแซงทำการยุแหย่ท่ามกลางพวกเจ้า โดยมุ่งจะให้เกิดความวุ่นวายกับพวกเจ้าโดยก่อความเป็นศัตรูต่อกัน เพราะในหมู่พวกเจ้านั้นก็มีคนหูเบาชอบฟังถ้อยคำเท็จของพวกมุนาฟิกเหล่านั้นอย่างเคารพรักอยู่ ส่วนอัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่งถึงพวกคดโกง	٤٧- لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๘.	ข้าจักให้สัตย์ปฏิญาณว่า **อันที่จริงพวกมุนาฟิกเหล่านั้นหมายจะให้เกิดความวุ่นวายขึ้น**แก่เจ้า (มุฮำมัด) **อยู่แต่แรก**ก่อนจากที่เจ้าเข้าสู่นครมดีนะห์**แล้ว และพวกมุนาฟิกเหล่านั้นได้ตรองแล้วตรองเล่าที่วางแผนจะทำร้ายเจ้า** และทำลายศาสนาของเจ้าอยู่ตลอดเวลา **จนกระทั่งความมีชัยมาถึง และศาสนาของอัล-เลาะห์ปรากฏเด่นชัด ทั้งที่พวกมุนาฟิกเหล่านั้นเกลียดชัง**ความปรากฏเด่นชัดของศาสนา	٤٨- لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُونَ ○
๔๙.	**และส่วนหนึ่งจากพวกมุนาฟิกเหล่านั้นมีผู้กล่าวแก่พระศาสดามุฮำมัดว่า ท่านจงอนุญาตให้ฉัน** ไม่ต้องออกทำศึก**เถิดแต่อย่าให้ฉันต้องเดือดร้อนเลย** ผู้ที่กล่าวถึงในเบื้องต้นคือ อัลญัดด์บุตรกีซ พระศาสดามุฮำมัดได้ถามเขาผู้นี้ว่า ท่านก็เป็นนักฟันดาบแห่งตระกูลอัล-อัศฟัรมิใช่หรือ? ชายผู้นี้ตอบว่า ฉันเป็นคนชอบติดผู้หญิง ฉันกลัวว่าฉันได้เห็นพวกผู้หญิงแห่งวงศ์ตระกูลอัล-อัศฟัรแล้ว ฉันจะอดใจในตัวเธอเหล่านั้นไว้มิได้ แล้วผลก็คือฉันเองจะเจ็บช้ำใจ อัลเลาะห์จึงมีพระดำรัสว่า ข้าจักเตือนไว้ด้วยว่า **ระวังนะ พวกมุนาฟิกเหล่านี้จะพลัดตกลงไป**	٤٩- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُولُ ائْذَنْ لِّيْ وَ لَا تَفْتِنِّيْ ؕ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ؕ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อยู่ในความเดือดร้อนนั้น เพราะการขอ งดเว้นไม่ต้องออกทำศึก ณ ดินแดนตะบู๊ก **แหละว่านรกญะฮันนำนั้น ย่อมแวดล้อม เหล่ากาฟิรอยู่แล้ว** อย่างไม่มีประตูจะ หลบหนีพ้นไปได้เลย	وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ ○
๕๐.	**ถ้ามีส่วนดี**เช่นชัยชนะ และทรัพย์เชลย จากส่วนของการทำศึกของเจ้า**มาประสบ กับเจ้า** ความดี**อันนั้นย่อมจะทำให้พวก เหล่านั้นสลดใจ แต่ถ้าภัยใด**ที่รุนแรง จากส่วนหนึ่งของการทำศึกของเจ้า**มา ประสบกับเจ้า พวกเหล่านั้นจะบอกว่า เราได้อย่างสมคะเนของเราเมื่อแรก**เริ่ม ก่อนจากภัยจะมาประสบกับมุฮำมัด**แล้ว แล้วพวกเหล่านั้นก็เลี่ยง**ออกห่าง**ไปอย่าง พอใจ** ในการที่เกิดภัยขึ้นกับเจ้า (มุฮำมัด)	٥٠- إِن تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا۟ قَدْ أَخَذْنَآ أَمْرَنَا مِن قَبْلُ وَيَتَوَلَّوا۟ وَّهُمْ فَرِحُونَ ○
๕๑.	โอ้มุฮำมัด **จงกล่าวเถิด**แก่เหล่าชนกาฟิร **ว่า จะมีอะไรมาประสบกับเรามิได้เว้น แต่สิ่งที่อัลเลาะห์ได้ทรงตราไว้สำหรับ พวกเรา**ต้องประสบ**เท่านั้น พระองค์ ทรงเป็นองค์สงเคราะห์ของเรา** และ ทรงเป็นองค์ปกครองกิจทั้งปวงของเรา **และต่ออัลเลาะห์เท่านั้นที่เหล่าผู้ศรัทธา พึงต้องมอบหมายยึดมั่นไว้**	٥١- قُل لَّن يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَىٰنَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๒.	โอ้มุฮำมัด **จงกล่าวเถิด**แก่เหล่าชนกาฟิรว่า **พวกท่านหาได้รอดูอะไรที่พวกเราจะได้รับไม่ นอกจาก**ผลขั้นสุด**หนึ่งในสองอย่างที่เป็นเลิศ** คือความมีชัยหนึ่ง และตายในหน้าที่สงครามหนึ่ง **แต่พวกเราจะรอดูอัลเลาะห์ทรงให้พวกท่านต้องโทษ**อันมีตระเตรียมอยู่แล้ว**จากฝ่ายพระองค์** คือเสียงกัมปนาทจากฟากฟ้าฟาดลงมายังพวกท่านอย่างหนึ่ง **หรือ**ต้องโทษ**ด้วยฝีมือของพวกเราเอง**โดยการสู้รบที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่พวกเรา **ฉะนั้นพวกท่านจงรอดู**สิ่งที่จะมาประสบกับพวกเราจากผลดีเลิศหนึ่งในสองอย่างนั้นเถิด **แท้จริงพวกเรากับพวกท่านต่างรอดู**ผลขั้นสุดท้ายแห่งโทษเสียงกัมปนาทที่ประสบกับพวกท่าน**อยู่แล้ว**	٥٢- قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ؕ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ○

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

เนื่องด้วยได้มีมุนาฟิกผู้หนึ่งชื่อ อัลญัดด์ บุตรของกีซ ขออนุญาตต่อมุฮำมัดพระศาสนทูตของอัลเลาะห์ให้ยกเว้นตัวเขาไม่ต้องออกทำศึก เขาเรียนต่อพระศาสนทูตว่า ฉันยอมสละทรัพย์สมบัติของฉันแก่พวกท่าน อัลเลาะห์จึงประทานโองการลงมาตัดบทว่า

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๓.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าวเถิด**แก่มุนาฟิกผู้นี้และผู้มีอาทิเช่นผู้นี้ว่า **ก็ให้พวกท่านเสียสละ**ทรัพย์สินของพวกท่าน**ไป**ซิในทางภักดีต่ออัลเลาะห์**จะโดยใจสมัครหรือไม่สมัครใจ**ในการเสียสละทรัพย์ ทั้งในสองกรณีของ**พวกท่านจะไม่ถูก**อัลเลาะห์**รับรองเลย**ในทรัพย์สินที่พวกท่านสละไปนั้น **เพราะแท้จริงพวกท่านนั้นเป็นปวงชนผู้มีบาปหนา**เพราะความโอหัง	٥٣- قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ○
๕๔.	**และเท่าที่การเสียสละของพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นไม่ถูกรับรอง**บุญกุศลแก่พวกตน**นั้นหามีใดหักห้ามไว้ไม่ เพียงแต่พวกเหล่านั้นไม่ศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และ**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์เท่านั้นเอง ทั้งพวกเหล่านั้นแม้จะกระทำละหมาด ก็โดยเกียจคร้าน และแม้จะเสียสละทรัพย์สินก็โดยไม่พอใจเท่านั้น** เพราะพวกเหล่านี้ถือกันว่า การเสียสละนั้นเป็นการใช้หนี้ที่ไม่มีผลได้มาก่อน	٥٤- وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ○
๕๕.	โอ้มุฮำมัด **อย่าได้ให้ทรัพย์สมบัติของพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้น และบรรดาลูกหลานของพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้น ยังความประหลาดใจแก่เจ้าเลย** เพราะทรัพย์ก็ดีและบรรดาลูกหลานของพวกนั้นก็ดีถือว่านั้นคือพวกนั้นได้จากพระองค์อย่างไร้	٥٥- فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ความกรุณา ต่างกับพวกมุอ์มินที่ได้รับพระองค์จะทรงมอบให้ด้วยพระกรุณา **ความจริงอัลเลาะห์ทรงมุ่งประสงค์จะลงโทษพวกเหล่านั้นในชีวิตแห่งภพปัจจุบัน ด้วยเหตุ**ทรัพย์สมบัติและบรรดาลูกหลาน**นี้เอง** เพราะภาวะการมีทรัพย์สินและลูกหลานนั้นเป็นภาวะแห่งโทษ แปลว่าต้องเหน็ดเหนื่อย ต้องลำบากลำเค็ญที่จะให้ได้มาซึ่งทั้งสองอย่างนั้น และเมื่อได้มาแล้วก็ต้องเหนื่อยอีก และลำบากที่จะต้องคอยคุ้มรักษาระแวดระวังสิ่งเหล่านั้น ทั้งจะเกิดความเศร้าสลด และความหวาดกลัวเพิ่มมากขึ้น เมื่อสิ่งเหล่านั้นประสบภัยพิบัติ สภาพการณ์ที่พวกมุนาฟิกต้องประสบอยู่นี้จึงมีส่วนกระทำให้พวกเขามิได้รับสนองกุศลในภายภาคหน้า โดยสรุปแล้ว ทรัพย์สมบัติก็ดี บรรดาลูกหลานก็ดี เป็นภาวะแห่งโทษของพวกมุนาฟิกในชีวิตแห่งภพปัจจุบัน **และชีวิตของพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นจะจากร่างไปอย่างผู้ไร้ศรัทธา**ต่ออัลเลาะห์และวันปรภพ พระองค์จะทรงทรมานพวกเหล่านั้นด้วยโทษทัณฑ์ที่เจ็บแสบในวันปรภพ	إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๖.	แล้วพวกมุนาฟิกเหล่านั้นสาบานด้วยพระนามของอัลเลาะห์ว่า แน่แท้พวกเขานั้นเป็นชนผู้ศรัทธาส่วนหนึ่งจากพวกเจ้าทั้ง ๆ ที่พวกเหล่านั้นมิได้เป็นชนผู้ศรัทธาส่วนหนึ่งจากพวกเจ้าเลย แต่ทว่าพวกเหล่านั้นคือเหล่าชนที่ขลาดกลัวพวกเจ้าจะฆ่าและจับเป็นเชลยเหมือนอย่างพวกมุชริกต่างหากเล่า จึงต้องอ้างสาบานเพราะกลัวพวกเจ้าจะจัดการเช่นนั้น	٥٦- وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ○
๕๗.	ถ้าพวกเหล่านั้นมีที่พึ่งอาศัย เช่นยอดเขา หรือรอยแยกของพื้นดิน เช่นอุโมงหรือโพรงถ้ำแล้วไซร้ พวกเหล่านั้นต้องหันเข้าพึ่งอาศัยที่นั้นอย่างรีบร้อนเป็นแน่ เพราะที่เหล่านี้เป็นชัยภูมิที่สามารถกันมิให้พวกเจ้าแลเห็นพวกเหล่านั้นได้ ด้วยเหตุว่าพวกเหล่านั้นไม่อยากมองหน้าไม่อยากพบเจอและโกรธแค้นพวกเจ้า ทั้งจะไม่ยอมกลับคืนสู่พวกเจ้าอีกประหนึ่งม้าพยศ	٥٧- لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ○
๕๘.	และส่วนหนึ่งจากพวกมุนาฟิกเหล่านั้นมีผู้ตำหนิเจ้าในเรื่องจ่ายแจกทาน ถ้าพวกเหล่านั้นได้รับส่วนจากทานนั้นบ้าง พวกเหล่านั้นก็พอใจ แต่ถ้าพวกเหล่านั้นไม่ได้รับส่วนจากทานบ้างเลย พวกเหล่านั้นจะเคืองทันที	٥٨- وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๙.	**แหละถ้าพวกเหล่านั้นพอใจในส่วน**แห่งทรัพย์เชลยและทรัพย์อื่น ๆ ที่อัลเลาะห์**และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ได้นำมาให้พวกเขาโดยเอ่ยกล่าวว่า มีอัลเลาะห์ก็พอแล้วสำหรับเรา ต่อไปอัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์จะให้**เราซึ่งทรัพย์เชลยรายอื่นที่เพียงพอ**แก่เราอีกโดยพระกรุณาของพระองค์ พวกเรานี้ยินดีต่ออัลเลาะห์อยู่** ที่ทรงให้พวกเราเป็นผู้ร่ำรวย ความพอใจดังกล่าวแล้วของพวกเหล่านั้นย่อมเป็นการดีสำหรับพวกนั้น	٥٩- وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ
๖๐.	**แท้จริงทานซะกาตนั้น**จะถูกจำหน่ายให้**ได้เฉพาะแก่บรรดาฟะกีร**ผู้ที่มีกำลังการจ่ายได้เพียง ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ หรือ ๔ จากค่าครองชีพที่ต้องการจริง ๑๐ แก่**บรรดามิสกีน** ผู้ที่มีกำลังการจ่ายได้เพียง ๕ หรือ ๖ รือ ๗ หรือ ๘ จากค่าครองชีพที่ต้องการจริง ๑๐ แก่**บรรดาเจ้าการ**ซะกาตนั้น อันมีผู้ออกเก็บซะกาต ผู้ปันซะกาตให้ ๘ จำพวก ผู้จัดการรวบรวมผู้ออกซะกาตทั้งแปด และเสมียนซะกาตแก่**ผู้ที่หัวใจของเขาผูกพัน**กับศาสนาอิสลาม ๔ จำพวกดังนี้ (๑) สมมุติว่าพวกเหล่านั้นยังเป็นกาฟิรอยู่ เราหวังว่าพวกเหล่านั้นจะเข้ารับนับถืออิสลามด้วยการให้ซะกาตแก่พวกนั้น	٦٠- إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกเหล่านี้แม้จะได้ชื่อว่ามีความผูกพันกับศาสนาอิสลามแต่ก็มิอาจรับซะกาตได้เพราะขาดเงื่อนไข คือ ความเป็นมุสลิม (๒) พวกนั้นได้รับนับถือศาสนาอิสลามอย่างดีแล้ว แต่ทว่ายังสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ (๓) พวกนั้นเข้ารับศาสนาอิสลาม แต่หวังว่าจะได้ชักจูงกาฟิรอื่น มาเข้ารับนับถืออิสลามอีก และ (๔) พวกนั้นเป็นมุสลิมแต่มีภูมิลำเนาอยู่ชายแดน คอยป้องกันอันตรายให้พ้นไปจากพวกมุสลิม	
	แก่**บรรดาทาส**ที่ปรารถนาจะได้ทรัพย์ไปไถ่ตัวเป็นไท แก่**ผู้มีหนี้สิน**ซึ่งได้กู้ยืมไปจับจ่ายในทางชอบธรรม หรือไม่ชอบธรรมก็ตาม แต่ผู้นั้นได้ขอสารภาพผิด (เตาบะห์) แล้ว ซึ่งผู้นั้นไม่มีทรัพย์พอที่จะชำระหนี้นั้น ๆ ได้ หรือเป็นหนี้ในกรณีเพื่อการประนีประนอม ๒ ฝ่ายที่พิพาทกัน ผู้นี้จะมีทรัพย์สินชำระหนี้หรือไม่ก็ตาม ถือว่าเขามีสิทธิได้รับซึ่งซะกาตเพื่อนำมาชำระหนี้ ตลอดทั้ง**ผู้ออกทำศึกในวิถีทาง**ศาสนาของ**อัลเลาะห์**ซึ่งขาดทรัพย์ (กองกลางที่ได้มาจากกาฟิรโดยวิธีอื่นจากสงคราม) เป็นยุทธปัจจัย **และแก่ผู้เดินทาง**ไปยังแดนไกล แต่ยังขาดทรัพย์ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยที่พวกเหล่านั้นทั้ง ๘ จำพวกย่อมได้รับจำหน่ายซะกาต**ตามเกณฑ์กำหนดจากอัลเลาะห์**	وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่งถึงบรรดาข้าทั้งปวงของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในกิจการทั้งปวงของพระองค์	وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ○

ศาสนาไม่อนุญาตให้จ่ายซะกาตแก่บุคคลนอกจาก ๘ จำพวกที่กล่าวถึงนี้ ทั้งจะระงับการจ่ายซะกาตแก่พวกใดพวกหนึ่งจาก ๘ จำพวกนั้นก็มิได้ในเมื่อยังมีพวกนั้นอยู่ ฝ่ายอิมามผู้แจกซะกาตแบ่งให้ผู้มีสิทธิได้รับเหล่านั้นจะแจกให้เท่าๆ กัน หรือน้อยกว่ากันก็ได้ ส่วนเจ้าของทรัพย์ซะกาตจะแจกซะกาตของตนแต่เพียงจำพวกละ ๓ คน ก็ถือว่าชอบธรรมอยู่แล้ว หากหย่อนกว่าจำพวกละ ๓ คน ศาสนาถือว่ามิถูกต้อง ตามนัยแห่งหะดีสบ่งแจ้งว่า ผู้มีสิทธิ์รับซะกาตนั้นต้องเป็นอิสลามศาสนิกชน (มุสลิม) ยกเว้นผู้คนในวงศ์ฮาชิมและวงศ์มุฏฏ่อลิบ จะรับซะกาตมิได้

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

ได้มีชนมุนาฟิกคณะหนึ่งกล่าวตำหนิสิทธิต่างๆ ของพระศาสดามุฮำมัด แต่มีอยู่จำพวกหนึ่งจากพวกเหล่านั้นบอกว่า "ท่านอย่าพูดอย่างนั้น" เกรงว่าการที่พูดไปอย่างนั้นจะถึงหูพระศาสดาประเดี๋ยวจะเป็นภัยต่อพวกเรา ญัลล๊าสบุตรสุไวด์

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มุนาฟิกคนหนึ่งบอกว่า เราจะพูดตามที่เราต้องการ ครั้นเมื่อเราพบกับพระศาสดาแล้ว เราสบถสาบานให้แข็งแรง พระศาสดาก็ต้องเชื่อเรา เพราะพระศาสดาเป็นคนหูเบา พูดอย่างไรก็เชื่อทั้งนั้น จึงมีโองการประทานลงมาว่า	
๖๑.	**และส่วนหนึ่งจากพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นมีบรรดาชนผู้ที่ยังความเดือดร้อนแก่พระศาสดา**มุฮำมัด **โดย**การตำหนิประ-ณามแล้วนำคำตำหนินั้นไปเล่าลือสู่กันฟังในที่แห่งอื่นด้วย และในเมื่อพวกเหล่านั้นถูกบางคนในพวกเดียวกันห้ามให้งดเว้นการกระทำเช่นนั้น เพื่อไม่ให้รั่วรู้ไปถึงพระศาสดา **พวกเหล่านั้นกล่าว**สบประมาทพระศาสดามุฮำมัด**ว่า เขา** (มุฮำมัด) **นั้นเป็นคนซึ่งสักแต่ว่ามีหู**ฟังก็ฟังโดยขาดญาณพินิจ ไม่ยอมตริตรองซึ่งถ้อยคำที่ฟังนั้น ทั้งไม่จำแนกว่าถ้อยคำใดที่ควรฟังหรือไม่อย่างไร มุฮำมัดนี้มิได้ฉลาดหลักแหลมเลย และยอมรับรองทุกถ้อยคำเพียงแต่พวกเราเอ่ยสาบานว่าเรามิได้พูดเช่นนั้น ๆ มุฮำมัดก็เชื่อพวกเราเข้าแล้วอย่างสนิทใจ โอ้ปวงชนมุนาฟิก ดูเถอะมุฮำมัดนั้น มิได้โต้ตอบพฤติการณ์ชั่ว ๆ ของพวกเจ้าเลย ทั้งมุฮำมัดยังได้	٦١- وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อภัยให้พวกเจ้าด้วยกิริยาการที่แสดงออกอย่างนอบน้อมต่อพวกเจ้า และด้วยกิริยาทำเป็นลืมถ้อยคำตำหนิประณามจากพวกเจ้า จะเป็นเพราะมุฮำมัดโฉดเขลาขาดความเฉลียวฉลาด หรือไม่มีไหวพริบรู้เท่าทันพวกเจ้าก็หาไม่ โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าวเถิด**แก่บรรดามุนาฟิกเหล่านั้นว่า **เขา** (มุฮำมัด) **เป็นผู้ฟังถ้อยคำที่ดีจากพวกเจ้าต่างหากเล่า** มุฮำมัดมิได้ฟังถ้อยคำซึ่งชั่วเลวของพวกเจ้าหรอก **เขา** (มุฮำมัด) **ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และเขา** (มุฮำมัด) **ก็วางใจในถ้อยคำของเหล่าชนผู้ศรัทธา**ที่บอกกับเขา (มุฮำมัด) อีกทั้งเป็น**ผู้มีเมตตาแก่บรรดาชนผู้ศรัทธาในหมู่ของพวกเจ้า สำหรับบรรดาชน**มุนาฟิก**ผู้ที่ยังความเดือดร้อนแก่**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของอัลเลาะห์ พวกเหล่านั้นย่อมได้รับโทษอันเจ็บแสบยิ่ง**	قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۗ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ○
๖๒.	โอ้เหล่าชนผู้ศรัทธา **พวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นจักสบถสาบานโดย**เอ่ย**พระนามของอัลเลาะห์ต่อพวกเจ้า**ว่า อันความจริงพวกเขามิได้พูดจาตำหนิอะไรมุฮำมัดเลย ตามที่มีข่าวมาถึงหูพวกเจ้า **เพื่อ**พวกเหล่านั้น**จะให้พวกเจ้าพอใจ อัลเลาะห์และ**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระ**	٦٢ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	องค์ต่างหาก ควรอย่างยิ่งที่พวกนั้นจะให้พระองค์ได้ความยินดีโดยการประพฤติปฏิบัติตามที่ทรงใช้และงดเว้นจากที่ทรงห้าม **หากว่าพวกเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธา**อย่างแท้เจริง	أَحَقُّ أَنْ يُّرْضُوْهُ إِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ○
๖๓.	อัลเลาะห์ทรงประณามและตำหนิพวกมุนาฟิกว่า **พวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นรู้อยู่แล้วว่า** แท้จริง**ผู้ใดที่เป็นปรปักษ์**ต่อ**อัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ แน่นอนผู้นั้นย่อมได้รับนรกญะฮันนำ**เป็นค่าตอบแทน **โดยสถิตยั่งยืนอยู่ ณ ที่นั้นนิรันดร** ไม่มีวันได้รับการปลดปล่อยและไม่ตาย **การ**ได้รับโทษดังที่กล่าวมา**นั่นแหละคือความตกต่ำที่ใหญ่หลวง**	٦٣- أَلَمْ يَعْلَمُوْا أَنَّهُ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ۗ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ○
๖๔.	**เหล่ามุนาฟิกกลัวว่าจะมี**บทแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**บทหนึ่งถูกประทานลงยังอีกพวกหนึ่ง**ที่เป็นมุอ์มิน**บอกให้พวกมุอ์มินนั้นรู้ ถึงความ**กลับกลอก **ในใจของพวกตน** ทั้ง ๆ ที่กลัวจะมีบทแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานลงมา พวกมุนาฟิกเหล่านั้นก็ยังคงพูดจาสบประมาทพระศาสดามุฮำมัดกันอยู่ โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าวเถิด**แก่เหล่าชนมุนาฟิกเพื่อขู่มิให้พวกนั้นพูดจาสบประมาท**ว่า ก็จงสบประมาทฉันไปซิ แน่แท้อัลเลาะห์**	٦٤- يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ إِنَّ اللّٰهَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ทรงเป็นผู้เผยความกลับกลอกของพวกท่าน **ซึ่งพวกท่านกลัว**จะรั่วรู้โดยแจ้งชัด **อยู่นั้น**	مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ○
๖๕.	**และ**ข้า (อัลเลาะห์) ให้สัตย์ปฏิญาณว่า **แท้จริง หากพวกเจ้าถามพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้น**ถึงเรื่องการพูดจาสบประมาทของพวกนั้นต่อตัวเจ้า และต่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน ในยามที่พวกนั้นเดินทางออกไปร่วมกับเจ้าเพื่อทำศึกสงครามที่สมรภูมิตะบู๊ก พวกมุนาฟิกหล่านั้นจะกล่าวแก่พวกเดียวกันว่า พวกท่านจงแลดูชายผู้นี้ (มุฮำมัด) ซิ ที่เขามุ่งหมายจะบุกสู่กำแพงประเทศซีเรียและปราสาทต่าง ๆ ของประเทศนั้น พวกเราเห็นว่าเป็นการอาจเอื้อมที่ยังห่างไกลความจริงยิ่งนัก ทั้งยังเอ่ยกล่าวอีกว่า แท้จริงมุฮำมัดคิดจะเอาพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่เป็นเพียงคำพูดซึ่งมุฮำมัดได้รจนาขึ้นเองทิ้งไว้ในหมู่พวกเรา ครั้นเมื่อพวกมุนาฟิกถูกถามถึงเรื่องไม่เป็นมงคลเช่นนี้ **พวกเหล่านั้นจะกล่าว**แก้ตัวว่า **ที่จริงพวกเราเพียงแต่พูดเรื่อยเปื่อย** เพื่อฆ่าเวลา **และพูดเล่น**ให้เวลาเดินทางสิ้นเปลืองไปโดยไม่รู้ตัว**เท่านั้นเอง** มิได้เจตนาจะพูดสบประมาทอะไรหรอก โอ้มุฮำมัด**เจ้าจงกล่าว**ตำหนิและขู่พวกยะฮูดี**เถิดว่ากับ**ข้อกำหนดและขอบเขตแห่ง**อัลเลาะห์**	٦٥- وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ۚ قُلْ اَبِاللّٰهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	บรรดาโองการของพระองค์ที่ใช้และห้ามในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน และมุฮัมมัดพระศาสนทูตของพระองค์แล้ว พวกท่านไม่สมควรจะสบประมาทกันเลย	وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ○
๖๖.	พวกเจ้าอย่าแก้ตัวให้พ้นความผิดเพราะการพูดสบประมาทเลย เพราะแท้จริงพวกเจ้าได้ขาดศรัทธาโดยชัดแจ้งหลังจากพวกเจ้าได้แสดงแต่ปากว่าศรัทธาแล้ว หากว่าเรา (อัลเลาะห์) จะนิรโทษให้เหล่าชนส่วนหนึ่งจากพวกเจ้า โดยให้ชนเหล่านั้นมีจิตใจบริสุทธิ์ผ่องแผ้ว และโดยการรับรองซึ่งคำสารภาพผิดของเหล่าชนนั้น มีญะห์ชุน บุตรหิมยัรเป็นต้นแล้วไซร้ เราก็จะลงโทษอีกเหล่าชนหนึ่งฐานที่พวกเหล่านั้นเป็นผู้ก่อบาปหมกมุ่นอยู่กับความกลับกลอกและการสบประมาท	٦٦-لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۗ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ○
๖๗.	เหล่าชายมุนาฟิกก็ดี เหล่าหญิงมุนาฟิกก็ดี ต่างฝ่ายต่างมีศาสนาแห่งความกลับกลอกเป็นอย่างเดียวกัน และต่างชักชวนกันเป็นกาฟิร ใช้กันทำแต่การชั่ว และหักห้ามกันมิให้เป็นชนผู้ศรัทธาและเป็นผู้ประกอบการดี ทั้งพวกเหล่านั้นยังเหนียวแน่นในการจับจ่ายทรัพย์ เพื่อสละไปในทางดี และได้ละเลยต่อการปฏิบัติตามใช้และงดเว้นซึ่งการ	٦٧-اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۘ يَأْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ห้ามของอัลเลาะห์ **พระองค์จึงได้ละเลย**ที่จะทรงพระกรุณา**ต่อพวกเหล่านั้น** และงดการคุ้มรักษาให้พวกเหล่านั้นพ้นจากการชั่วเลว **แท้จริงพวกมุนาฟิกเหล่านั้นเป็นผู้มีบาปหนา** เตรียมการเพื่อกระทำแต่ความชั่วและหันเหจากการภักดี	نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ○
๖๘.	**อัลเลาะห์ได้ทรงสัญญาไว้แก่เหล่าชายมุนาฟิก เหล่าหญิงมุนาฟิกและบรรดาที่**ประกาศตัว**เป็นกาฟิร ด้วยนรกญะฮันนำโดยสถิตยั่งยืนอยู่ ณ ที่นั้นนิรันดร** ไม่มีวันได้รับการปลอดปล่อยและไม่ตาย **นรก**ญะฮันนำ**นั่นแหละ ถึงจะเป็น**ค่าตอบแทน และผลแห่งโทษที่สาสมแก่พวก**เหล่านั้น และอัลเลาะห์ได้ทรงหักเมตตาจิตพวกเหล่านั้น** มิให้ได้รับซึ่งความโปรดปรานีจากพระองค์**เสียแล้ว แล้วพวกเหล่านั้นย่อมได้รับโทษที่ยืนยง**	٦٨- وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۙ
๖๙.	โอ้ปวงชนมุนาฟิก ก็พวกเจ้านั้นย่อมมีนัยปฏิบัติ ๓ อย่าง คือ ใช้กันทำแต่ชั่วหนึ่ง ห้ามกันกระทำการดีหนึ่ง และตระหนี่เหนียวแน่นต่อการเสียสละอีกหนึ่ง **ซึ่งเปรียบได้กับปวงประชากร**ของพระศาสนทูตที่ล่วงลับไปแล้ว**ก่อนพวกเจ้าซึ่ง**พวกประชากรเหล่านั้น**มีความแกล้วกล้ากว่า มีทรัพย์สมบัติและลูกหลาน**	٦٩- كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มากกว่าพวกเจ้า พวกเหล่านั้นใฝ่หาแต่ความรื่นเริงอยู่กับส่วนโชคของตน ในภพนี้ แล้วพวกเจ้าก็ใฝ่หาความรื่นเริงอยู่กับส่วนโชคของพวกเจ้าในภพนี้เหมือนดั่งบรรดาประชากรผู้ที่ล่วงลับไปแล้วก่อนจากพวกเจ้า ฝักใฝ่ความรื่นเริงอยู่กับส่วนโชคของเขาในพิภพนี้เช่นกัน ทั้งพวกเจ้าก็รนเข้าหาความหายนะ และเที่ยวประณามพระศาสดามุฮำมัดเหมือนดังพวกที่ล่วงลับไปก่อนจากพวกเจ้าได้รนเข้าหาความหายนะและเที่ยวประณามพระศาสดาของตนกันมาแล้ว พวกมุนา-ฟิกเหล่านั้นแหละกิจปฏิบัติต่าง ๆ อันดีงามของพวกเขาย่อมสูญสลายทั้งในภาคภพนี้และภพหน้า และพวกมุนาฟิกเหล่านั้นก็คือพวกที่ขาดทุนในทางศาสนา	فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ○
๗๐.	ได้มีเรื่องราวของบรรดาที่ได้ล่วงลับไปแล้วก่อนจากพวกมุนาฟิกเหล่านั้น มีประชากรของนูห์ อ๊าด ประชากรของฮู๊ด สะมู๊ด ประชากรของซอลิห์ ประ-ชากรของอิบรอฮีม ตลอดทั้งชาวมัดยันประชากรของชุไอบ์ และประชากรของลู๊ต แห่งเมืองที่ปรักหักพังลงแล้วเป็นต้น มายังพวกมุนาฟิกเหล่านั้น ส่วนพระศาสนทูตของพวกเหล่านั้นมา	٧٠- أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ إِبْرٰهِيْمَ وَأَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ۚ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ถึงพวกเหล่านั้นแล้วพร้อมด้วยหลักฐานอันแจ้งชัด แต่พวกเหล่านั้นต่างก็หาว่าบรรดาพระศาสนทูตของพวกตนเป็นคนเท็จ พวกเหล่านั้นจึงถูกล้างชาติพันธุ์เสียเลย กล่าวคือประชากรของนูห์ถูกลงโทษจมน้ำตาย ประชากรของฮู๊ดถูกโทษมหาวาตภัย ประชากรของซอลิห์ถูกเสียงกัม-ปนาทจากฟ้า ประชากรของอิบรอฮีมก็ถูกแมลงหวี่สูบเลือดตาย ฝ่ายประชากรของลู๊ตต้องตายด้วยฝนหินไฟ จากการยกแผ่นดินขึ้นพลิกหกกลับ **อัลเลาะห์นั้น จะทรงไร้ความยุติธรรมต่อพวกเหล่านั้น** โดยการลงโทษอย่างปราศจากบาปก็**หามิได้ ทว่าพวกเหล่านั้นเองต่างหากที่คดโกงตนเอง**ในประการที่กระทำบาปนั้น

فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ○

๗๑. **ทั้งเหล่าชายผู้ศรัทธา และเหล่าหญิงผู้ศรัทธานั้น ต่างฝ่ายต่างก็สัมพันธ์กันใน**การร่วมนับถือศาสนาอิสลาม ต่างก็ใช้**กันทำแต่การดีทั้งปวง และหักห้ามกันประกอบการชั่ว ทั้งพวกเหล่านั้นยังได้ดำรงละหมาดและจำหน่ายซะกาตให้**แก่ผู้มีสิทธิ์ได้รับทั้ง ๘ จำพวกที่กล่าวแล้วในโองการที่ ๖๐ แห่งซูเราะห์นี้ **และได้น้อมภักดีต่ออัลเลาะห์** ยอมประพฤติ

٧١- وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَاۤءُ بَعْضٍ يَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ
وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ปฏิบัติตามใช้และงดเว้นการห้ามของพระ-องค์ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน และยอมประพฤติปฏิบัติตามใช้และงดการห้ามจากมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ในอัลหะดีษ พวกเหล่านี้แหละที่อัลเลาะห์จะทรงเมตตาต่อพวกเขา แท้จริงอัล-เลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อิทธิฤทธิ์ยิ่งในการปกครองของพระองค์ ทรงประณีตยิ่งในกิจทั้งปวงของพระองค์ พระองค์นั้นจะทรงวางการแต่ละสิ่งละอย่างให้ตรงตามหน้าที่และตำแหน่งของมันเท่านั้น

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ
اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

๗๒. อัลเลาะห์ได้ทรงสัญญาไว้แก่เหล่าชายผู้ศรัทธา และเหล่าหญิงผู้ศรัทธาด้วยสวรรค์ ที่ข้างล่างนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน โดยพวกเหล่านั้นสถิตยั่งยืนอยู่ ณ ที่นั้นชั่วนิรันดร โดยมิถูกขับออกและไม่ตาย ทั้งได้ทรงสัญญาไว้ด้วยสำนักอีกหลายแห่งที่สุดสวยสบอารมณ์ และสภาพความเป็นอยู่ของพวกเหล่านั้นอยู่ในสวรรค์ชั้นอัดน์ แต่ความยินดีแม้เพียงเล็กน้อยจากอัลเลาะห์นั้น ยิ่งใหญ่กว่าสรวงสวรรค์ ความยินดีดังกล่าวนั่นแหละเป็นชัยชนะที่ใหญ่หลวง อันลาภผลแห่งภพดุนยานี้หาได้เป็นชัยชนะอย่างที่เหล่ามนุษย์คิดไว้ไม่

٧٢- وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ۚ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๗๓.	**โอ้พระศาสดา**มุฮำมัด **เจ้าจงทำศึกกับพวกกาฟิร**ด้วยดาบ และพวกมุนาฟิกด้วยคารม และหลักฐาน**เถิด** อย่าได้ใช้ดาบทำศึกกับพวกมุนาฟิกเลย ทั้งนี้เพราะว่าพวกนี้ยังกล่าวคำสัจปฏิญญาณทั้ง ๒ (๒ กลิมะห์ชะฮาดะห์)อยู่ **จงกวดขันพวกทั้งสองนั้นด้วย** จะโดยข่มขู่ก็ได้และโดยโกรธขึ้งบ้างก็ได้ **สำหรับที่พำนักอาศัยของพวกทั้งสองนั้นก็คือ นรกญะฮันนำ และนรกญะฮันนำนี้เป็นที่กลับไปสู่อันชั่วเลวนัก**	٧٣- يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ○
๗๔.	**พวกมุนาฟิกเหล่านั้นสาบานโดยพระนามแห่งอัลเลาะห์ว่า พวกเขามิได้กล่าว**คำด่าอะไรที่มาเข้าหูเจ้าเลย ข้าให้สัตย์ปฏิญาณว่า **โดยแน่นอนพวกเหล่านั้นได้แสดงวาจานอกศรัทธา**ซึ่งถ้อยคำนี้กล่าวขึ้นโดยญัลล๊าส บุตรสุไวด์ มีความกล่าวโดยประโยคว่า “ถ้ามุฮำมัดเป็นผู้สัจจริงตามที่เขาพูด พวกเราก็ต้องเลวกว่าลา” **โดยพวกเหล่านั้น**แสดงคำ**นอกศรัทธานี้ภายหลังจากพวกเขา**แสดงความ**เป็นอิสลาม และพวกเหล่านั้นคบคิดการที่**จะสังหารพระศาสดามุฮำมัด**ซึ่งพวกเขาจะคลาดผล** แล้วที่สุดก็ตกลงเข้าทำการประหารพระศาสดาขณะที่เดินทางกลับ	٧٤- يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُوا۟ وَلَقَدْ قَالُوا۟ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ وَكَفَرُوا۟ بَعْدَ إِسْلَٰمِهِمْ وَهَمُّوا۟ بِمَا لَمْ يَنَالُوا۟ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จากทำสงครามตะบู๊กผ่านทางอะก็บะห์ (สถานที่แห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ระหว่างตะบู๊กกับมดีนะห์) พวกมุนาฟิกกลุ่มนี้มีสิบสองคนเป็นชายฉกรรจ์ทั้งสิ้น ฝ่ายอัมมารบุตรยาสิรผู้จูงอูฐของพระศาสดาได้แร่เข้าตีแสกหน้าอูฐพาหนะของพวกนั้น ในขณะที่พวกนั้นเข้ากลุ้มรุมพระศาสดากันอยู่ ครั้นแล้วพวกเหล่านั้นก็ถอยหนีไปหมดสิ้น **และพวกเหล่านั้นหาได้ปฏิเสธใดไม่ นอกจากบุญคุณส่วนที่อัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ให้พวกนั้นได้มั่งคั่ง**ด้วยทรัพย์เชลย**โดยความโปรดปรานีของพระองค์** หลังจากที่พวกนั้นมีความต้องการอย่างแรงกล้าอยู่ก่อนจากพระศาสดามุฮำมัดเดินทางพลัดถิ่นไปยังนครมดีนะห์ ครั้นเมื่อพระศาสดามุฮำมัดเข้าสู่นครมดีนะห์แล้วพวกนั้นก็ร่ำรวยขึ้นด้วยทรัพย์เชลยและอื่น ๆ **ถ้าหากว่าพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นยอมสารภาพผิด**เลิกจากความกลับกลอกแล้วหันมาเชื่อเจ้า**แล้วไซร้** การสารภาพผิดนั้น**ก็ย่อมเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเหล่านั้น** มีญัลล๊าส บุตรสุไวด์เป็นต้น เพราะแท้จริงตอนนี้เขา (ญัลล๊าส) ได้สารภาพกลับใจออกจากความกลับกลอกและได้เข้าสู่ศาสนาอิสลามแล้วอย่างดีงาม	وَمَا نَقَمُوٓا إِلَّآ أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ مِن فَضْلِهِۦ ۚ فَإِن يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แต่ถ้าพวกมุนาฟิก**เหล่านั้นให้หลัง**เสียจากความเชื่อเจ้า ทั้งยังแสดงความไม่เชื่อเจ้าอย่างออกหน้า**อัลเลาะห์จะทรงลงโทษพวกเหล่านั้นอย่างเจ็บแสบทั้งในภพนี้** (ดุนยา) ด้วยให้ถูกฆ่าบ้าง และให้ตกเป็นเชลยบ้าง**และในภพอาคิเราะห์** (ปรภพ) ด้วยการให้เข้าสู่ขุมนรก **และสำหรับพวกเหล่านี้ ณ หน้าแผ่นดินนั้น ย่อมไม่มีองค์พิทักษ์**พวกเหล่านั้นให้พ้นจากการลงโทษ **และองค์สงเคราะห์**คอยสกัดการถูกลงโทษของพวกเหล่านั้น**เลย**	وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ○
๗๕.	**และส่วนหนึ่งจากพวกเหล่านั้น**ที่เป็นมุนาฟิก มีพวกหนึ่งเป็น**ผู้ให้สัญญาไว้กับอัลเลาะห์** พวกนี้ให้สัตย์ปฏิญานว่า **ถ้าพระองค์จะทรงอำนวยความปรานีจากพระองค์แก่พวกเรา**อย่างล้นเหลือ**แล้วพวกเราจะทำทาน และจะเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ประพฤติชอบ**ด้วยการกระทำให้ทรัพย์นั้นตกถึงมือวงศ์ญาติ เป็นการต่อไมตรี และด้วยการเสียสละไปในศาสนาของอัลเลาะห์ ตลอดจนสละไปในกรอบแห่งความดีทั่วไป และจำหน่ายเป็นซะกาตแก่ผู้ประพฤติชอบทั้งหลายอีกด้วยแน่นอนทีเดียว โดยนัยที่ว่านี้ผู้ให้สัญญา	٧٥- وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ก็คือ ซะอ์ละบะห์บุตรหาติบ แม้ผู้นี้ในเบื้องแรกจะเป็นผู้ศรัทธาที่ผ่องแผ้วก็ตาม ต่อเมื่อภายหลังเขาได้กลายกลับเป็นชนมุนาฟิกอีก ประวัติสังเขปต่อแต่นี้ไป ท่านบุฆ็วีย์ได้ถ่ายเนื้อความมาจากท่านซะอ์ละบีย์และจากอบูอุมามะห์ อัลบาฮิลีย์อีกทอดหนึ่งเล่าว่า ซะอ์ละบะห์บุตรหาติบมาเรียนยังพระศาสดามุฮำมัดว่า โอ้พระศาสนทูตแห่งอัลเลาะห์ ขอท่านได้โปรดขอต่ออัลเลาะห์ให้ประทานลาภแก่ฉันด้วย เพื่อฉันจะได้จำหน่ายลาภนั้นแก่ผู้ที่ควรได้รับ ครั้นแล้วพระศาสดามุฮำมัดจึงขอวิงวอนต่ออัลเลาะห์ให้แก่เขา แต่แล้วเขามั่งมีขึ้นอย่างไพศาล ต่อมาเขาเป็นผู้ที่ขาดทำการละหมาดวันศุกร์และละหมาดชุมนุม (ญะมาอะห์) ๕ เวลาทั้งงดเว้นการจำหน่ายทรัพย์เป็นซะกาต ดังอัลเลาะห์ได้ตรัสในโองการต่อไปนี้	
๗๖.	**ครั้นเมื่อพระองค์ได้ประทานความปรานีจากพระองค์ยังพวกมุนาฟิกเหล่านั้น** อย่างเหลือล้น **พวกเหล่านั้นกลับเหนียวแน่น**ในความปรานีนั้น เพราะว่านบีมุฮำมัดได้จัดเตรียมเจ้าหน้าที่การซะกาตไว้เพื่อทำหน้าที่เก็บรวบรวมซะกาตเป็นแพะบ้าง และแกะบ้างจากซะอ์ละบะห์	٧٦- فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ซะอ์ละบะห์ไม่ยอมจ่ายให้ เขาอ้างว่าซะกาตก็คือค่ารัชชูปการหรืออะไรทำนองนั้น ซึ่งค่ารัชชูปการนี้ ผู้เป็นยะฮูดีและนัซรอนีเท่านั้นจะถูกเรียกเก็บ **และพวกเหล่านั้นได้ให้หลัง**จากการภักดีต่อคำบัญชาใช้และข้อห้ามของอัลเลาะห์**อย่างห่างเหิน**จากคำสัญญาที่พวกตนให้ไว้	وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ○
๗๗.	**พระองค์จึงได้ให้พวกเหล่านั้นลงท้ายด้วยความกลับกลอกอยู่ภายในจิตใจจนถึงวัน**ปรภพ **ซึ่งพวกเหล่านั้นจะไปเผชิญกับ**การตัดสินของ**พระองค์ ฐานที่พวกเหล่านั้นขัดขืนอัลเลาะห์ตามที่ได้สัญญาไว้ต่อพระองค์ และในฐานะที่พวกเหล่านั้นได้กล่าวเท็จ**ในข้อสัญญานั้นด้วย ต่อมาไม่ช้านานซะอ์ละบะห์บุตรหาติบได้นำเอาทรัพย์ซะกาตของเขามาให้พระศาสดามุฮำมัด พระศาสดามุฮำมัดบอกแก่เขาว่า อัลเลาะห์ได้ทรงห้ามฉันมิให้รับเอาทรัพย์ซะกาตจากท่านเสียแล้ว ซะอ์ละบะห์ขัดเคืองมาก จึงกอบเอาฝุ่นขยี้ลงที่ศีรษะของตัวเอง พอตกมาถึงสมัยอบูบักร์เป็นผู้นำปวงชนผู้ศรัทธา ซะอ์-ละบะห์ก็นำเอาซะกาตนั้นมายังอบูบักร์ อบูบักร์ไม่รับ ดังนี้เรื่องไปจนถึงสมัย	٧٧- فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ปกครองของอุมัรและอุสมาน ท่านทั้งสองนี้ก็ไม่ยอมรับทรัพย์ซะกาตที่ซะอ์-ละบะห์นำมาให้ ในที่สุดซะอ์ละบะห์ได้ตายลงในสมัยปกครองของอุสมาน	
๗๘.	พวกมุนาฟิก**เหล่านั้น ย่อมรู้อยู่แล้วว่าความจริงนั้นอัลเลาะห์ทรงรู้ถึงความ**ไม่เชื่อ**ที่ซ่อนเร้น**เป็นความลับ**ภายในจิตของพวกนั้น และถ้อยคำของพวกนั้น**ที่ประชุมจะฆ่าพระศาสดามุฮำมัดทีอะก็บะห์ ตลอดจนการหวงแหนซะกาตและเรื่องอื่น ๆ ของพวกนั้นที่ได้ประชุมกันเป็นความลับ **แหละว่าแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์ตระหนักอย่างยิ่งในสิ่งเร้นลับ**จากสายตาของเหล่าข้าของพระองค์	٧٨- أَلَمْ يَعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

บ่งกล่าวว่าในกาลครั้งหนึ่ง มีอยู่วันหนึ่งพระศาสดามุฮำมัดได้ประกาศสั่งสอนศาสนาแก่ปวงชน ว่าให้เร่งรีบสละทรัพย์เป็นทาน และกำชับมิให้ลืมเสียจากการนั้น ได้มีผู้ชายผู้หนึ่งน้อมตัวเข้ามาเพื่อการทำทานด้วยทรัพย์สินของตนเป็นอันมาก แต่พวกมุนาฟิกกลับหาว่าชายผู้นี้กระทำการโอ่อ่าเพื่อเอาหน้า ครั้นเมื่อชายอีกผู้หนึ่งเข้ามาสู่ที่นั้นด้วยการสละทานของตน ด้วยอินทผลัมเพียง ๑ ซออ์

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	(๔ ลิตรอรับ) พวกมุนาฟิกก็หาว่าทานของพวกท่านเพียงเท่านี้อัลเลาะห์ไม่ทรงปรารถนาหรอก จึงมีโองการประทานมาว่า	
๗๙.	บรรดาพวกมุนาฟิก**ที่ติเตียนพวกศรัทธาผู้อาสาทำทาน**ที่นอกจากซะกาตก็ดี และติเตียนบรรดาศรัทธาชน**ผู้มีทรัพย์เพียงที่มีอยู่นิดหน่อยแล้วทำทานไปแต่เพียงเล็กน้อย แล้วพวกมุนาฟิกเหล่านั้นก็ดูถูก**ผู้ศรัทธา**พวกนี้ก็ดี อัลเลาะห์จะทรงสนองผลแห่งการติเตียน**ดังกล่าว**แก่พวกมุนาฟิกเหล่านั้น และสำหรับพวกมุนาฟิกเหล่านั้นย่อมได้รับโทษทรมานอันเจ็บแสบยิ่ง**	٧٩- اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝
๘๐.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงขออภัยโทษแก่พวก**มุนาฟิกเหล่านั้น **หรือเจ้าจะไม่ขออภัยโทษให้พวกเหล่านั้นก็ได้** พึงเลือกเอาเถิด ถ้า**แม้นเจ้าจะขอยกโทษให้พวกเหล่านั้นถึงเจ็ดสิบหน** หรือมากกว่านั้น **อัลเลาะห์ก็จะไม่ทรงให้อภัยแก่พวกเหล่านั้นเลย** ความสิ้นหวังที่จะได้รับอภัยโทษ **นี่แหละเป็นเพราะพวกมุนาฟิกเหล่านั้น มิได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นจะไม่ทรงชี้หนทางเที่ยงธรรมให้แก่เหล่ามุนาฟิกผู้มีบาปหนาเลย**	٨٠- اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘๑.	**พวกถูกหน่วงเหนี่ยว**มิให้ออกทำศึกที่ตะบู๊ก**นั้น** **พอใจจะอยู่กันเฉย ๆ** พร้อมกับครอบครัวและบุตรหลานของตน**เป็นการขัดขืนต่อ**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของอัลเลาะห์**ที่ต้องออกทำศึก แต่พวกตนมิต้องออกไปทำศึก **พวกเหล่านั้นชิงชังที่พวกตนต้องทำศึกด้วยทรัพย์สินของตนและร่างกายของตนในวิถีทาง**ศาสนา**ของอัลเลาะห์ และพวกเหล่านั้นก็กล่าว**แก่กันว่า **พวกท่านอย่าเดินทัพ**ไปทำศึก**ในฤดูร้อนเลย** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าวเถิด**แก่พวกเหล่านั้นว่า **นรกญะฮันนำนั้นร้อนแรงยิ่ง**กว่าการทำศึกที่ตะบู๊กมากนัก แต่การที่ควรยิ่งนั้นก็คือพวกนั้นต้องเกรงกลัวนรกญะฮันนำด้วยการออกไปทำศึกที่ตะบู๊ก **หากว่าพวกเหล่านั้นเข้าใจดี**ว่า นรกญะฮันนำนั้นร้อนแรงยิ่งนัก แล้วพวกเหล่านั้นก็จะไม่ชักช้าต่อการออกทำศึกที่ตะบู๊กเลย	٨١- فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِى الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ۗ لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ۝
๘๒.	**พวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นจะดีใจและหัวเราะกันแต่เพียงเล็กน้อย**ที่ได้นั่งเฉยอยู่กับครอบครัวและบุตรหลานของตนในเวลา	٨٢- فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

อันน้อยแห่งภาคภพนี้ **แล้วก็จะ**เศร้าสลด
และ**ร้องไห้มากมาย**ที่ต้องถูกให้เข้าสู่นรก
ญะฮันนำเป็นเวลายาวนานในภาคภพหน้า
อันเป็นผลสนองให้ในฐานะที่พวกเหล่า
นั้นได้อุตสาหะกระทำกันไว้

جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ○

๘๓. โอ้มุฮำมัด **หากอัลเลาะห์ทรงให้เจ้ากลับ**
จากการทำศึกที่ตะบู๊ก**ไปยังชนพวกหนึ่ง**
จากพวกเหล่านั้นที่ไม่ออกทำศึกที่ตะบู๊ก
ซึ่งกำลังนั่งร่วมอยู่กับครอบครัว และ
ลูกหลานของตนที่นครมดีนะห์**แล้วไซร้**
พวกเหล่านั้นก็จะขออนุญาตต่อเจ้าเพื่อ
ออกไปทำศึกร่วมกับเจ้า**อีกครั้งหนึ่งเป็น**
แน่ โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าวเถิด**แก่พวก
เหล่านั้นว่า **ก็พวกท่านไม่ได้ออกไป**ทำ
ศึกร่วมกับฉันเสมอมาอยู่แล้ว และพวก
ท่านก็มิได้ฆ่าฟันศัตรูร่วมกับฉัน แท้
จริงพวกท่านนั้นพอใจจะนั่งเฉยอยู่ร่วม
กับครอบครัวและบุตรหลานของพวกท่านที่
นครมดีนะห์**มาแต่แรก ๆ แล้ว ดังนั้น**
พวกท่านจงนั่งร่วมกับผู้หญิง เด็ก ๆ
และผู้ป่วยไข้**อยู่เบื้องหลัง** ณ นครมดีนะห์
ซึ่งมิได้ออกทำศึกกันต่อไป**เถิด**

٨٣- فَإِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ إِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ
فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ
فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا
وَّلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا ؕ
إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ในครั้งที่พระศาสดามุฮำมัดได้ละหมาดให้แก่ศพของอับดุลเลาะห์บุตรของอุไบย์บุตรสะลูล เดิมมีอยู่ว่า อับดุลเลาะห์ ฯ ผู้นี้มีบุตรชายคนหนึ่งเป็นผู้ชอบธรรม ครั้นเมื่ออับดุลเลาะห์ได้ตายลง บุตรชายของเขาได้เชื้อเชิญพระศาสดามุฮำมัดให้ไปละหมาดศพผู้บิดา เพราะใจสมเพท และหวังจะได้รับการอภัยจากพระศาสดาให้บิดาของตน พระศาสดาก็รับคำเชื้อเชิญเป็นการเอาใจเพื่อนบ้านใกล้เคียง ทั้งยังได้ขอร้องให้พระศาสดาช่วยห่อศพบิดาของเขาด้วยเสื้อของพระศาสดาฯ ก็ยอมกระทำตามคำขอร้อง อัลเลาะห์จึงประทานโองการว่า	
๘๔.	โอ้มุฮำมัด เจ้าอย่าละหมาดแก่คนใดในพวกมุนาฟิกเหล่านั้น ซึ่งตายลงอีกเลย แล้วจงอย่ายืนเหนือหลุมศพของผู้นั้น เพื่อการเยี่ยมและการฝัง เพราะแท้จริงพวกมุนาฟิกเหล่านั้น มิได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ ทั้งยังได้ตายลงโดยที่พวกเขาเป็นกาฟิรอีกด้วย	٨٤- وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَـٰسِقُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘๕.	และ โอ้มุฮำมัด **อย่าได้ให้ทรัพย์สิน ของพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นและลูกหลาน ของพวกเหล่านั้น ยังความพอใจแก่เจ้า** และให้เจ้าชื่นชอบ**เลย** และเจ้าเองก็อย่าได้บอกว่าเจ้าพอใจ เพราะว่าทรัพย์สินของพวกเหล่านั้นก็ดี และลูกหลานของพวกเหล่านั้นก็ดีย่อมเป็นเหตุทำให้พวกเหล่านั้นถูกลงโทษอย่างเลือดเย็น **ความจริงอัลเลาะห์จะทรงลงโทษพวกเหล่านั้น ใน**ชีวิตแห่ง**ภพนี้ด้วยเหตุ**ด้วยทรัพย์สินและลูกหลาน**นี้เอง** เพราะภาวะความมีทรัพย์สินและลูกหลานนั้นเป็นภาวะแห่งโทษ แปลว่าต้องเหน็ดเหนื่อย ต้องลำบากลำเค็ญ ในการจะได้มาซึ่งทั้งสองอย่างนั้น และเมื่อได้มันมาแล้ว ก็ต้องเหนื่อยอีกและลำบากอีกทีต้องคอยคุ้มรักษาระแวดระวังสิ่งเหล่านั้น ทั้งจะเกิดความเศร้าสลด และเกิดความหวาดหวั่นเพิ่มมากขึ้น เมื่อสิ่งเหล่านั้นถึงกับวิบัติพินาศลงสภาพการณ์ที่พวกมุนาฟิกประสบอยู่นี้ จึงมีส่วนกระทำให้พวกเขามิได้รับกุศลกรรมในภายภาคหน้า โดยสรุปแล้วถือได้ว่า ทรัพย์สมบัติก็ดี บรรดาลูกหลานก็ดี เป็นภาวะแห่งการลงโทษพวกมุนาฟิกเองในชีวิตแห่งภพปัจจุบัน	٨٥- وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	และชีวิตของพวกมุนาฟิกเหล่านั้นจะจากร่างไปอย่างผู้ไร้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และวันปรภพ และพระองค์จะทรงลงทัณฑ์ พวกเหล่านั้นด้วยโทษที่เจ็บแสบในวันปรภพ	وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ○
๘๖.	และเมื่อได้มีบท (ซูเราะห์) หนึ่งหรือส่วนหนึ่งแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานถูกประทานลงมา สั่งการว่า โอ้ปวงชนมุนาฟิก ให้พวกเจ้าศรัทธาโดยบริสุทธิ์ผ่องใสต่ออัลเลาะห์และให้บริสุทธิ์ผ่องใสในการออกทำศึกร่วมกับมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์ ผู้มีฐานะมั่นคงแห่งพวกเหล่านั้นก็จะขออนุญาตต่อเจ้าว่า โอ้มุฮำมัด ขอท่านจงยกเว้นพวกเรามิต้องออกทำศึกเถิด พวกเราจะได้อยู่ร่วมกับพวกอยู่เฉย ๆ ซึ่งเป็นผู้ไม่สามารถออกทำศึกได้	٨٦-وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ○
๘๗.	พวกนั้นพอใจจะอยู่ร่วมกับเหล่าหญิง ผู้อยู่เบื้องหลัง เพื่อดูแลกิจการบ้านการเรือนแทนสามีของเธอเหล่านั้น แต่หัวใจของพวกเหล่านั้นถูกอัลเลาะห์ผนึกปิดตายเหมือนดังถูกประทับตราไว้มิให้ความจริงเข้าสู่ดวงใจนั้นได้โดยที่พวกเหล่านั้นจึงมิได้เข้าใจถึงความดีกันเลย	٨٧-رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘๘.	**แต่ทว่า**มุฮำมัด**พระศาสนทูต**ของอัลเลาะห์**กับบรรดาชนผู้ศรัทธาร่วมกับเขา** (มุฮำ-มัด) ด้วย**นั้น ได้ทำศึกด้วยทรัพย์สินของตนและด้วยร่างกายของตน พวกเหล่านั้นแหละ ย่อมจะได้ความดี**ทั้งในภพนี้ด้วยได้รับความช่วยเหลือและทรัพย์เชลย และในภพหน้าด้วยได้รับสรวงสวรรค์และเกียรติยศ **และก็พวกเหล่านั้นแหละเป็นพวกที่มีชัย** ด้วยการได้รับสวรรค์เป็นเครื่องตอบแทน	٨٨- لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۗ وَاُولٰۤىِٕكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُۙ وَاُولٰۤىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ○
๘๙.	**อัลเลาะห์ทรงเตรียมให้พวกเหล่านั้น** มีมุฮำมัดและปวงชนมุอ์มิน ซึ่งทั้งสิ้นนี้ออกทำศึกสงครามด้วยทรัพย์สินและร่างกายของตน **ได้รับสรวงสวรรค์ที่ข้างล่างนั้นมีลำน้ำหลายสายผ่าน โดยพวกเหล่านั้นสถิตยั่งยืนอยู่ ณ ที่นั้นนิรันดร** โดยไม่ถูกขับออกและไม่ตาย **การได้รับ**ความยกย่องอย่างมหาศาล**นี้แหละเป็นชัยชนะที่ใหญ่หลวง**	٨٩- اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ○
๙๐.	**แล้วพวกมุนาฟิกชาวป่าผู้แก้ตัวได้มายัง**พระศาสดามุฮำมัด **เพื่อพวกเขาจะได้รับอนุญาต**ให้อยู่ร่วมกับครอบครัว เพราะต่างคนต่างมีอุปสรรค **แล้วพระศาสดาก็**	٩٠- وَجَاۤءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อนุญาตให้พวกชาวป่าเหล่านั้น บรรดาชนมุนาฟิกชาวป่า**ผู้เท็จต่ออัลเลาะห์และ**มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์** ในคำอ้างว่าพวกตัวมีศรัทธา โดยจะงดการมาอ้างแก้ตัว **ก็นั่งเฉยกัน โทษทัณฑ์อันเจ็บแสบย่อมจะประสบกับผู้เป็นกาฟิรบางคน** แห่งพวกมุนาฟิกชาวป่านั้น	وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۗ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ○
	เมื่ออัลเลาะห์ได้ทรงบรรยายเนื้อความที่เกี่ยวกับพวกมุนาฟิก ซึ่งฝ่าฝืนคำบัญชาให้ทำศึก และต่างคนต่างแก้ตัวกันด้วยอุปสรรคนานาว่าเป็นความเสื่อมเสีย พระ-องค์ก็ทรงบรรยายถึงพวกที่มีอุปสรรคที่แท้จริง ดังเนื้อความแห่งโองการว่า	
๙๑.	**แก่ผู้อ่อนแอ** มีคนชราเป็นอาทิ **ผู้ป่วยไข้และบรรดาผู้ไม่มีทรัพย์สินใด ๆ จะเสียสละเพื่อการทำศึกนั้น จะเกิดโทษก็หามิได้ ในเมื่อเขาเหล่านั้นมุ่งการดีต่ออัลเลาะห์ และมุฮำมัดพระศาสนทูตของพระองค์อยู่** ณ มาตุภูมิของตน ต่างก็ช่วยกันระงับการแพร่สพัดข่าวร้าย ทั้งพยายามก่อความดีให้เกิดมีขึ้นในครอบครัวของผู้ออกไปทำศึกสงคราม และช่วยกัน	٩١-لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاۤءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จรรโลงหมู่บ้านของพวกนั้นให้เจริญมั่นคง ตลอดจนปลูกฝังศรัทธาที่บริสุทธิ์ให้เกิดมี ผู้อ่อนแอ ผู้ป่วยไข้ และผู้ยากไร้**ที่ประพฤติชอบ**ใด ๆ ตามที่กล่าว เพื่ออัลเลาะห์และพระศาสนทูตของพระองค์ **จึงไม่มีหนทางเกิดโทษได้ ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อภัยยิ่ง**แก่พวกเหล่านั้น**ทรงปรานียิ่ง**ต่อพวกเหล่านั้นในการขยายวงแห่งความปลอดจากบาปให้แผ่กว้างขึ้น	مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
๙๒.	**และย่อมไม่มีทางเกิดโทษอีกแก่บรรดาชน ซึ่งเมื่อได้มาหาเจ้า** (มุฮำมัด) **เพื่อให้เจ้ารับพวกเขา**ไปทำศึกที่ตะบู๊กร่วมกับเจ้า**ด้วย เจ้ากล่าว ฉันนี้ไม่มีทรัพย์**สมบัติ**อันใดที่พอจะช่วยพวกท่านให้**ออกศึก**ได้พวกเหล่านั้นก็หันกลับกันทั้งน้ำตาที่รินหลั่ง เพราะความสลดใจที่พวกตนขาดทรัพย์ที่จะเสียสละ**เป็นส่วนตัว ในการทำศึกที่ตะบู๊ก	٩٢- وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝
๙๓.	**จะมีทาง**อัน**พอจะเอาโทษได้ ก็เฉพาะบรรดาผู้มาขออนุญาตต่อเจ้า**ให้ยกเว้นออกทำศึกสงครามที่ตะบู๊ก **ทั้งๆที่เขาเหล่านั้นร่ำรวย**	٩٣- إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ทั้งพอใจจะอยู่ร่วมกับเหล่าหญิง**ผู้อยู่เบื้องหลัง** ณ นครมดีนะห์เพื่อดูแลกิจการบ้านเรือนแทนสามีของเธอเหล่านั้น **แหละหัวใจของพวกเหล่านั้น อัลเลาะห์ทรงผนึกปิดตายแล้ว**เหมือนดังถูกประทับตราไว้มิให้ความดีเข้าสู่ดวงใจนั้นได้ **โดยที่พวกเหล่านั้นจึงมิได้รู้**ถึงความดีนั้น ๆ เลย	رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ○